

K J S

King James bibeln på svenska
[Jesaja]

November 2019

Patrik Firat
www.NyaTestamentet.nu

Kapitel 1

1 Amozs son Jesajas syn, som han såg beträffande Judah och Jerusalem under Uzziahs, Jothams, Ahazs, *och*

Hezekiahs dagar, kungar över Judah.

2 Hör, O himlar, och lyssna, O jord: ty HERREN har talat, jag har närt och fött upp barn, och de har gjort uppror mot mig.

3 Oxen känner sin ägare, och åsnan sin herres krubba: *men* Israel känner inte, mitt folk besinnar inte.

4 O syndfulla nation, ett folk belastat med missgärning, ett släkte bestående av ogärningsmän, barn som är fördärvare: de har övergivit HERREN, de har provocerat Israels Helige till vrede, de har vikit av bakåt.

5 Varför skulle ni bli slagna mer? Ni kommer *ju bara* revoltera mer och mer: hela huvudet är sjukt, och hela hjärtat svagt.

6 Från fotsulan ända till huvudet *finns* inget friskt; *utan* sår, och blånader, och ruttande sår: de har inte blivit stängda, inte heller ombundna, ej heller lindrade med smörjelse.

7 Ert land *är* ödelagt, era städer *är* uppbrända av eld: ert landområde, främlingar slukar det framför er, och *det är* ödelagt, såsom omstörtat av främlingar.

8 Och Zions dotter är kvarlämnad såsom en hydda i en vingård, såsom ett skjul på ett gurkfält, såsom en belägrad stad.

9 Om inte härskarornas HERRE hade lämnat oss en mycket liten återstod, skulle vi ha varit som Sodom, *och* vi

skulle ha varit såsom Gomorrah.

10 Hör HERRENS ord, ni Sodoms makthavare; lyssna till vår Guds lag, ni Gomorrahfolk.

11 För vilket syfte *sker* era många slaktoffer till mig? säger HERREN: Jag är mätt på brännoffer av baggar, och fettet från göddjur; och till oxars, eller lamms, eller bockars blod har jag inte behag.

12 När ni kommer för att träda fram inför mig, vem har krävt detta av er hand, att trampa *in* på mina förgårdar?

13 Hämta inga fler fåfängliga offergåvor; rökelse är en styggelse för mig; nymånaderna och sabbaterna, de utlysta sammankomsterna, kan jag inte stå ut med; *det är* missgärning, också högtidssammankomsten.

14 Min själ hatar era nymånader och era bestämda högtider: de är ett besvär för mig; jag är trött på att bära *dem*.

15 Och när ni räcker ut era händer, kommer jag gömma mina ögon från er: ja, när ni avlägger många böner, kommer jag inte höra: era händer är fulla av blod.

16 Tvätta er, gör er rena; ta bort era gärningars ondska från mina ögon; sluta upp med att göra ont;

17 Lär er att göra gott; sök *rätt* dom, hjälp den förtryckte, döm *angående* den faderlöse, tala för änkan.

18 Kom nu, och låt oss resonera tillsammans, säger HERREN: fastän era synder är som scharlakansröda, skall de bli vita som snö; även om de är röda som karmosin, skall de bli som ull.

19 Om ni är villiga och lydiga, skall ni äta av landets goda:

20 Men om ni ska vägra och göra uppror, skall ni förtäras av svärdet: ty HERRENS mun har talat *det*.

21 Hur har *inte* den trogna staden blivit en hora! Den var full av dom; rättfärdighet bodde i den; men nu mördare.

22 Ditt silver har blivit slagg, ditt vin utblandat med vatten:

23 Dina furstar *är* upproriska, och kompanjoner till tjuvar: var och en älskar gåvor, och jagar belöningar: de dömer inte den faderlöse, inte heller kommer änkans sak till dem.

24 Därför säger Herren, härskarornas HERRE, Israels Mäktige, O, jag kommer stilla mig angående mina motståndare, och hämnas mig på mina fiender:

25 Och jag kommer vända min hand mot dig, och rent rensa bort ditt slagg, och ta bort allt ditt tenn:

26 Och jag kommer återinsätta dina domare såsom vid början, och dina rådgivare såsom vid begynnelsen: därefter skall du kallas, Rättfärdighetens stad, den trogna staden.

27 Zion skall återlösas med dom, och hennes konvertiter med rättfärdighet.

28 Och överträdarnas och syndarnas undergång *skall ske* tillsammans, och de som ska överge HERREN skall förtäras.

29 Ty de skall skämmas över ekarna som de har åträtt, och ni skall förbryllas över de trädgårdar som ni har valt.

30 Ty ni skall bli som en ek med vissnande löv, och som en trädgård som inte har något vatten.

31 Och den starke skall bli som blånor, och dess skapare som en gnista, och de skall båda brinna tillsammans, och ingen skall *kunna* släcka.

Kapitel 2

1 Det ord som Amozs son Jesaja såg om Judah och Jerusalem.

2 Och det skall ske i de sista dagarna, *att* det berg *på vilket* HERRENS hus *står* skall befästas på bergens topp, och skall upphöjas över höjderna; och alla nationer skall strömma till det.

3 Och många folk skall gå och säga, Kom ni, och låt oss gå upp till HERRENS berg, till Jakobs Guds hus; och han kommer undervisa oss om hans vägar, och vi kommer vandra på hans stigar: ty ur Zion skall lagen gå ut, och HERRENS ord från Jerusalem.

4 Och han skall döma bland nationerna, och skall tillrättavisa många folk: och de skall smida sina svärd till plogbillar, och sina spjut till vingårdsknivar: nation skall inte lyfta svärd mot nation, inte heller skall de öva sig för krig längre.

5 O Jakobs hus, kom ni, och låt oss vandra i HERRENS ljus.

6 Därför har du övergivit ditt folk Jakobs hus, eftersom de fylls på ifrån öster, och *är* spåmän som filisteerna, och de finner behag i främlingars barn.

7 Deras land är också fyllt med silver och guld, inte heller *finns det någon* ände på deras skatter; deras land är också fyllt med hästar, ej heller *finns det någon* ände på deras vagnar:

8 Deras land är också fyllt med

avgudar; de tillber sina egna händers verk, det som deras egna fingrar har gjort:

9 Och den usle mannen böjer sig ner, och den mäktige mannen ödmjukar sig: förlåt dem därför inte.

10 Gå in i klippan, och göm dig i stoftet, av fruktan för HERREN, och för hans majestäts härlighet.

11 Människans stolta blickar skall ödmjukas, och människors högmod skall böjas ner, och HERREN allena skall vara upphöjd på den dagen.

12 Ty härskarornas HERRES dag *skall komma* över var *och en som är* stolt och högmodig, och över var *och en som är* upphöjd; och han skall sänkas ner:

13 Och över alla Libanons cedrar, *som är* höga och upphöjda, och över alla Bashans ekar,

14 Och över alla höga berg, och över alla höjder *som är* upphöjda,

15 Och över varje högt torn, och över varje omslutande mur,

16 Och över alla skepp från Tarshish, och över alla vackra bilder.

17 Och människans stolthet skall böjas ner, och människors högmod skall sänkas ner: och HERREN allena skall vara upphöjd på den dagen.

18 Och avgudarna skall han helt och hållet göra slut på.

19 Och de skall gå in i klippornas hål, och in till jordens grottor, av fruktan för HERREN, och för hans majestäts härlighet, när han står upp för att skaka jorden fasansfullt.

20 På den dagen skall en man kasta sina avgudar av silver, och sina avgudar av guld, som de gjorde *var och en* för

sig själv för att tillbe, åt mullvadar och åt fladdermöss;

21 För att gå in i bergssprickorna, och in *vid* topparna av klipporna, av fruktan för HERREN, och för hans majestäts härlighet, när han står upp för att skaka jorden fasansfullt.

22 Upphör ni med människan, vars anda *är* i hans näsborrar: ty vari är han att räkna med?

Kapitel 3

1 Ty, se, Herren, härskarornas HERRE, tar bort från Jerusalem och från Judah staget och staven, allt bröd till uppehälle, och all tillgång på vatten,

2 Den mäktige mannen, och krigsmannen, domaren, profeten, och den förståndige, och den gamle,

3 Befälhavaren över femtio, och den hedervärde mannen, och rådgivaren, och den skicklige hantverkaren, och den värtalige talaren.

4 Och jag kommer ge *dem* barn *till att vara* deras furstar, och småbarn skall råda över dem.

5 Och folket skall vara förtryckt, var och en av en annan, och var och en av sin nästa: barnet skall bete sig stolt mot den gamle, och den usle mot den hedervärde.

6 När en man skall ta tag i sin broder av sin fars hus, *sägande*, Du har kläder, var du vår styresman, och *låt* detta fördärv *vara* under din hand:

7 På den dagen skall han svära, *sägande*, Jag vill inte vara en helare; ty i mitt hus *finns* varken bröd eller kläder: gör inte mig till en styresman

över folket.

8 Ty Jerusalem är fördärvat, och Judah har fallit: eftersom deras tunga och deras gärningar *är* emot HERREN, till att provocera hans härlighets ögon.

9 Deras ansiktsuttryck vittnar emot dem; och de visar sin synd öppet såsom Sodom, de döljer *den* inte. Ve över deras själ! Ty de har förvärvat ondska åt sig själva.

10 Säg ni till den rättfärdige, att *det skall vara väl med honom*: ty de skall äta sina gärningars frukt.

11 Ve över den ogudaktige! *Det skall gå illa för honom*: ty hans händers förtjänst skall givas honom.

12 *Gällande* mitt folk, *är* barn deras förtryckare, och kvinnor råder över dem. O mitt folk, de som leder dig får *dig* att fela, och förgör dina stigars väg.

13 HERREN står upp för att plädera, och står för att döma folket.

14 HERREN kommer gå till doms med sitt folks äldste, och dess furstar: ty ni har ätit upp vingården; rov tillhörande de fattiga *finns* i era hus.

15 Vad menar ni *att* ni slår sönder mitt folk i bitar, och mal sönder de fattigas ansikten? Säger Herren härskarornas GUD.

16 Vidare säger HERREN, Eftersom Zions döttrar är högmodiga, och går omkring med rak hals och lättsinniga ögon, gående och trippande kokett *medan* de går, och görande ett pling med sina fötter:

17 Därför kommer Herren slå Zions döttrars hjässa med en skabb, och HERREN kommer blotta deras blygd.

18 På den dagen kommer Herren ta bort

frimodigheten i *deras* plingande utsmyckningar *om deras fötter*, och *deras* hårnät, och *deras* månhalssmycken.

19 Länkarna, och armbanden, och slöjorna,

20 De fina huvorna, och benprydnaderna, och huvudbindlarna, och parfymflaskorna, och örhängena,

21 Ringarna, och nässmycken,

22 De fina dräkterna som man enkelt klär på och av, och mantlarna, och doken, och lockjärnen,

23 Speglarna, och de fina linnetygen, och diademen, och de genomskinliga täckelserna.

24 Och det skall ske, *att* istället för ljuvlig doft skall det vara stank; och istället för en gördel ett rep; och istället för fint ordnat hår skallighet; och istället för en dekorerad mantel ett skyнке av säcktyg; *och* brännmärken istället för skönhet.

25 Dina män skall falla av svärdet, och dina mäktiga i kriget.

26 Och hennes portar skall klaga och sörja; och hon *varande* utblottad skall sitta på marken.

Kapitel 4

1 Och på den dagen skall sju kvinnor ta tag i en *och samma* man, sägande, Vi kommer äta vårt eget bröd, och bära våra egna kläder: låt oss endast bli kallade efter ditt namn, så att ta bort vår vanära.

2 På den dagen skall HERRENS telning vara ljuvlig och härlig, och jordens frukt *skall vara* förträfflig och

behaglig för dem av Israel som har undflytt.

3 Och det skall ske, *att han som är kvar i Zion, och han som förblir i Jerusalem, skall kallas helig, ja* var och en som är skriven bland de levande i Jerusalem:

4 När Herren skall ha tvättat bort Zions döttrars smuts, och skall ha renat Jerusalems blod från dess mitt med domens ande, och med brinnandets ande.

5 Och HERREN kommer skapa över varje boning tillhörande berget Zion, och över hennes församlingar, ett moln och rök om dagen, och skenet av en flammande eld om natten: ty över all härlighet *skall det ligga* ett skydd.

6 Och det skall finnas ett tabernakel till en skugga mot hettan om dagen, och till en tillflykt, och till ett värn mot storm och mot regn.

Kapitel 5

1 Nu kommer jag sjunga för min dyrt älskade en sång om min älskade rörande hans vingård. Min dyrt älskade har en vingård på ett mycket fruktbart berg:

2 Och han inhägnade den, och rensade ut dess stenar, och planterade den med ädla vinstockar, och byggde ett torn mitt i den, och gjorde också en vinpress i den: och han väntade att den skulle frambringa druvor, och den frambringade vilddruvor.

3 Och nu, O Jerusalems invånare, och Judah män, döm, jag ber er, mellan mig och min vingård.

4 Vad kunde mer ha blivit gjort för min

vingård, som jag inte har gjort i den? Varför *då*, när jag väntade att den skulle frambringa druvor, frambringade den vilddruvor?

5 Och nu ska ni veta; jag kommer berätta för er vad jag kommer göra med min vingård: jag kommer ta bort dess inhägnad, och den skall bli uppäten; *och* riva ner dess mur, och den skall bli nertrampad.

6 Och jag kommer ödelägga den: den skall inte beskäras, ej heller grävas *i*; utan det skall komma upp tistlar och törnen: jag kommer också befalla molnen att de inte skall regna något regn över den.

7 Ty härskarornas HERRES vingård är Israels hus, och Judah män hans behagliga planta: och han väntade på dom, men se förtryck; på rättfärdighet, men se ett skrik.

8 Ve dem som förbinder hus till hus, *som* lägger åker till åker, tills *det* inte finns något *mer* utrymme, att de ensamma må vara bosatta på jordens mitt!

9 I mina öron *sa* härskarornas HERRE, Sannerligen skall många hus ödeläggas, *ja* stora och fina, *och lämnas* utan invånare.

10 Ja, *en* vingård på tio plogland skall ge ett bathmått, och en homers utsäde skall ge en efa.

11 Ve dem som stiger upp tidigt om morgonen, *att* de må jaga efter stark dryck; som fortsätter intill natten, *tills* vinet upphettar dem!

12 Och harpan, och violen, tamburinen, och flöjt, och vin, finns på deras fester: men de beaktar inte HERRENS

gärning, inte heller besinnar de hans händers handling.

13 Därför har mitt folk gått i fångenskap, eftersom *de* ingen kunskap *har*: och deras hedervärda män *lider* svält, och deras folkskara *har* torkat ut av törst.

14 Därför har helvetet vidgat sig, och öppnat sitt gap utan *allt* mått: och deras härlighet, och deras skara, och deras ståt, och han som gläder sig, skall fara ner till det.

15 Och den usle mannen skall sänkas ner, och den mäktige mannen skall ödmjukas, och de stoltas ögon skall ödmjukas:

16 Men härskarornas HERRE skall upphöjas när det gäller dom, och Gud som är helig skall helgas i rättfärdighet.

17 Då skall lammen beta på sitt vis, och de fetas ödetomter skall främlingar äta av.

18 Ve dem som drar fram missgärning med fåfänglighetens band, och synd såsom med en kärras rep:

19 Som säger, Låt honom hasta, *och* skynda på med sitt verk, att vi må se *det*: och låt Israels Heliges rådslut nalkas och komma, att vi må veta *det*!

20 Ve dem som kallar det onda gott, och det goda ont; vilka ställer fram mörker som ljus, och ljus som mörker; vilka ställer fram det bittra som sött, och det söta som bittert!

21 Ve över *dem som är* kloka i sina egna ögon, och förståndiga i sin egen åsyn!

22 Ve över *dem som är* mäktiga när det gäller att dricka vin, och starka män när det gäller att blanda stark dryck:

23 Vilka rättfärdigar ogärningsmannen för en ersättning, och tar bort den rättfärdiges rättfärdighet från honom!

24 Därför, såsom elden slukar stråna, och lågan förtär agnarna, *så* skall deras rot bli som förruttelse, och deras blomst skall stiga uppåt som damm: eftersom de har förkastat härskarornas HERRES lag, och föraktat Israels Heliges ord.

25 Därför är HERRENS ilska upptänd mot sitt folk, och han har sträckt ut sin hand mot dem, och har slagit dem: och bergen darrade, och deras lik *blev* sönderslitna mitt på gatorna. För allt detta vänder hans ilska *ändå* inte bort, utan hans hand *är* alltjämt utsträckt.

26 Och han kommer resa upp ett fälttecken för nationerna i fjärran, och kommer vissla efter dem *som är* ifrån jordens ände: och, se, de skall komma med hast kvickt:

27 Ingen bland dem skall tröttas eller snava; ingen skall slumra eller sova; ej heller skall deras länders gördel lossas, eller deras skors rem gå sönder:

28 Vars pilar *är* skarpa, och alla deras bågar spända, deras hästhovar skall anses vara som flinta, och deras *vagnshjul* som en stormvind:

29 Deras rytande *skall vara* som ett lejon, de skall ryta som unglejon: ja, de skall ryta, och gripa tag i bytet, och skall bära iväg *det* tryggt, och ingen skall befria *det*.

30 Och på den dagen skall de ryta mot dem likt havets rytande: och om *en* betraktar landet, se mörker *och* sorg, och ljuset är förmörkat på dess himlar.

Kapitel 6

1 I det år som kung Uzziah dog såg jag också Herren sittande på en tron, hög och upphöjd, och släpet på hans mantel uppfyllde templet.

2 Över den stod seraferna: var och en hade sex vingar; med två täckte han sitt ansikte, och med två täckte han sina fötter, och med två flög han.

3 Och en ropade till en annan, och sade, Helig, helig, helig, *är* härskarornas HERRE: hela jorden *är* full av hans härlighet.

4 Och dörrrens karmar rörde sig vid hans röst som ropade, och huset uppfylldes av rök.

5 Då sa jag, Ve mig! Ty jag är slut; eftersom jag *är* en man med orena läppar, och jag bor mitt bland ett folk med orena läppar: ty mina ögon har sett Konungen, härskarornas HERRE.

6 Då flög en av seraferna till mig, havande ett glödande kol i sin hand, *som* han hade tagit upp med tång från altaret:

7 Och han lade *det* på min mun, och sa, Se, detta har vidrört dina läppar; och din missgärning är borttagen, och din synd renad.

8 Jag hörde också Herrens röst, sägande, Vem skall jag sända, och vem kommer gå för oss? Då sa jag, Här *är* jag; sänd mig.

9 Och han sa, Gå, och berätta för detta folk, Hör ni visserligen, men ni ska inte förstå; och se ni visserligen, men ni ska inte uppfatta.

10 Gör detta folks hjärta tjockt, och gör deras ögon tunga, och stäng deras ögon;

att de inte ska se med sina ögon, och höra med sina öron, och förstå med sitt hjärta, och konvertera, och bli helade.

11 Då sa jag, Herre, hur länge? Och han svarade, Tills städerna är förhärjade utan invånare, och husen utan människor, och landet är fullständigt ödelagt,

12 Och HERREN har förflyttat människor långt bort, och en väldig utrymning *sker* mitt i landet.

13 Men dock *skall* en tiondel *finnas kvar* i det, och *den* skall återvända, och skall bli uppäten: såsom ett lind träd, och såsom en ek, vars substans *finns kvar* i dem, när de ska kasta av *sina löv*: *så skall också* den heliga säden *vara* dess substans.

Kapitel 7

1 Och det skedde under Ahaz dagar, Jothams son, Uzziahs son, Judah kung, *att* Rezin, Syriens kung, och Pekah, Remaliahs son, Israels kung, drog upp mot Jerusalem för att föra krig mot det, men inte kunde segra över det.

2 Och det blev berättat för Davids hus, sägande, Syrien har allierat sig med Efraim. Och hans hjärta svajade, och hans folks hjärta, såsom skogens träd vajas av vinden.

3 Sedan sa HERREN till Jesaja, Gå nu ut för att möta Ahaz, du, och din son Shear-Jashub, vid änden av den övre dammens vattenledning, på vägen till Valkarfältet;

4 Och säg till honom, Var på din vakt, och var stilla; frukta inte, var inte heller hjärtsvag för dessa två stumpar av

rykande eldfacklor, för den häftiga vreden hos Rezin med Syrien, och hos Remaliahs son.

5 Eftersom Syrien, Efraim, och Remaliahs son, har gjort upp onda planer mot dig, sägande,

6 Låt oss gå upp mot Judah, och ansätta det, och låt oss göra en inbrytning i det åt oss, och i dess mitt insätta en kung, *ja* Tabeals son:

7 Så säger Herren GUD, Det skall inte bestå, ej heller skall det ske.

8 Ty Syriens huvud *är* Damaskus, och Damaskus huvud *är* Rezin; och inom sextiofem år skall Efraim vara krossat, att de inte *längre skall* vara ett folk.

9 Och Efraims huvud *är* Samarien, och Samariens huvud *är* Remaliahs son.

Om ni inte skall tro, skall ni sannerligen inte befastas.

10 Därtill talade HERREN åter till Ahaz, sägande,

11 Be om ett tecken från HERREN din Gud; be om det antingen i djupet, eller i höjden ovan.

12 Men Ahaz sa, Jag kommer inte be om *det*, inte heller kommer jag fresta HERREN.

13 Och han sa, Hör ni nu, O Davids hus; *Är det* en liten sak för er att trötta ut människor, men skall ni också trötta ut min Gud?

14 Därför skall Herren själv ge er ett tecken; Se, en jungfru skall bli havande, och föda en son, och skall kalla hans namn Immanuel.

15 Smör och honung skall han äta, att ha må veta att förkasta det onda, och välja det goda.

16 Ty innan barnet skall förstå att

förkasta det onda, och välja det goda, skall det land som du avskyr bli övergivet av båda hennes kungar.

17 HERREN skall låta dagar komma över dig, och över ditt folk, och över din fars hus, som inte har kommit, sedan den dag när Efraim bröt upp från Judah; *ja* Assyriens kung.

18 Och det skall ske på den dagen, *att* HERREN skall vissla efter flugan som *finns* vid Egyptens floders yttersta del, och efter biet som *finns* i Assyriens land.

19 Och de skall komma, och skall allesammans vila i de ödliga dalarna, och i klippornas håligheter, och vid alla törnbuskar, och vid alla buskar.

20 På samma dag skall Herren raka med en rakkniv som är lejd, *nämligen*, med dem bortom floden, med Assyriens kung, huvudet, och håret på fötterna: och den skall också skrapa bort skägget.

21 Och det skall ske på den dagen, *att* en man skall föda upp en ung ko, och två får;

22 Och det skall ske, av överflödet av mjölk *som* de skall ge skall han äta smör: ty smör och honung skall var och en äta som är kvar i landet.

23 Och det skall ske på den dagen, *att* varje plats skall vara *som*, där det fanns tusen vinstockar värda tusen siklar silver, skall det *istället* vara *en plats* för tistlar och törnen.

24 Med pilar och med bågar skall *män* komma dit; eftersom hela landet skall bli till tistlar och törnen.

25 Och *på* alla berg som skall grävas i med hackan, där skall inte fruktan för

tistlar och törnen råda: men de skall vara till för utsändandet av oxar, och för att trampas ner av mindre boskap.

Kapitel 8

1 Vidare sade HERREN till mig, Tag dig en stor bokrulle, och skriv i den med en mans penna beträffande Mahershalalhashbaz.

2 Och jag tog till mig pålitliga vittnen till att återge, prästen Uriah, och Jeberechiah's son Zechariah.

3 Och jag gick in till profetissan; och hon blev havande, och födde en son. Sedan sa HERREN till mig, Kalla hans namn Mahershalalhashbaz.

4 Ty innan barnet skall ha kännedom att ropa, Min fader, och min moder, skall Damaskus rikedomar och Samariens byte föras iväg för Assyriens kung.

5 HERREN talade också till mig igen, sägande,

6 Eftersom detta folk förkastar Shiloah's vatten som flyter *så* stilla, och fröjdar sig i Rezin och Remaliah's son;

7 Därför nu, se, Herren för upp över dem flodens vatten, kraftfullt och mycket, *ja* Assyriens kung, och all hans härlighet: och han skall komma upp över alla hans kanaler, och gå över alla hans flodstränder:

8 Och han skall passera genom Judah; han skall svämma över och gå igenom, han skall nå *ända* till nacken; och hans utsträckta vingar skall täcka ditt lands bredd, O Immanuel.

9 Förener er, O ni folk, och ni skall krossas i bitar; och lyssna, alla ni

fjärran länder: omgjorda er, och ni skall krossas i bitar; omgjorda er, och ni skall krossas i bitar.

10 Rådgör tillsammans, och det skall göras om intet; säg ordet, och det skall inte stå fast: ty Gud *är* med oss.

11 Ty så talade HERREN till mig med en stark hand, och instruerade mig att jag inte skulle vandra på detta folks väg, sägande,

12 Säg ni inte, En sammansvärjning, till alla *dem åt* vilka detta folk skall säga, En sammansvärjning; frukta ni inte heller deras fruktan, var ej heller rädda.

13 Helga härskarornas HERRE själv; och *låt* honom *vara* er fruktan, och *låt* honom *vara* er bävan.

14 Och han skall vara till en helgedom; men till en stötesten och till en klippa till anstöt för båda husen tillhörande Israel, till en fälla och till en snara för Jerusalems invånare.

15 Och många bland dem skall stöta sig, och falla, och slås sönder, och snärjas, och fångas in.

16 Bind ihop vittnesbördet, försegla lagen bland mina lärjungar.

17 Och jag kommer vänta på HERREN, som gömmer sitt ansikte från Jakobs hus, och jag kommer titta efter honom.

18 Se, jag och de barn vilka HERREN har givit mig *är* till tecken och till under i Israel från härskarornas HERRE, som bor på berget Zion.

19 Och när de skall säga till er, Sök hos dem som är andebesvärjare, och hos svartkonstnärer som piper, och som mumlar: skall inte ett folk söka hos sin

Gud? För de levande hos de döda?

20 Till lagen och till vittnesbördet: om de inte ska tala enligt detta ord, *är det* eftersom *det* inte *finns* något ljus i dem.

21 Och de skall dra igenom det, svårt ansatta och hungriga: och det skall ske, att när de skall hungra, skall de gräma sig, och förbanna sin kung och sin Gud, och titta uppåt.

22 Och de skall titta mot marken; och se trubbel och mörker, ångest i dunkel; och *de skall* drivas mot mörker.

Kapitel 9

1 Likväl *skall* dunklet inte *vara* sådant som *det var* vid hennes hemsökelse, när han först lindrigt ansatte Zebulun's land och Naftalis land, och efteråt svårare ansatte *henne vid* havets väg, bortom Jordan, i nationernas Galileen.

2 Det folk som vandrade i mörker har sett ett stort ljus: de som bor i dödsskuggans land, på dem har ljuset skinit.

3 Du har förökat nationen, *och* inte utökat glädjen: de gläder sig inför dig såsom glädjen under skördetiden, *och* såsom *män som* fröjdar sig när de delar byte.

4 Ty du har brutit sönder hans bördas ok, och hans skuldras stav, hans förtryckares käpp, såsom under Midians dag.

5 Ty krigarens varje strid *sker* med förvirrande oväsen, och kläder vältrade i blod; men *detta* skall ske med förbränning *och med* bränsle för elden.

6 Ty åt oss är ett barn fött, åt oss är en son given: och herradömet skall ligga

över hans skuldra: och hans namn skall kallas Underbar, Rådgivare, Den mäktige Gud, Den evinnerlige Fadern, Fridsfursten.

7 Gällande tillökningen av *hans* herradöme och *hans* frid *skall det* inte *finnas* någon ände, på Davids tron, och på hans rike, till att bereda det, och till att befästa det med dom och med rätt från och med nu och för alltid.

Härskarornas HERRES nitälskan kommer utföra detta.

8 Herren sände ett ord in till Jakob, och det har lyst på Israel.

9 Och allt folket skall veta, *ja* Efraim och Samariens invånare, som säger utav ett stolt och högmodigt hjärta, 10 Tegelstenarna har fallit ner, men vi kommer bygga upp med huggen sten: sykomorlönträden är nedhuggna, men vi kommer byta ut *dem mot* cedrar.

11 Därför skall HERREN ställa upp Rezins motståndare mot honom, och församla hans fiender;

12 Syrierna framifrån, och filisteerna bakifrån; och de skall sluka Israel med öppen mun. För allt detta vänder hans ilska *ändå* inte bort, utan hans hand *är* alltjämt utsträckt.

13 Ty folket vänder inte om till honom som slår dem, inte heller söker de härskarornas HERRE.

14 Därför kommer HERREN hugga av från Israel huvud och svans, gren och sävstrå, på en *och samma* dag.

15 Den gamle och hedervärde, han *är* huvudet; och profeten som undervisar lögner, han *är* svansen.

16 Ty detta folks ledare får *dem* att gå vilse; och *de som blir* ledda av dem *blir*

förgjorda.

17 Därför skall Herren inte finna någon glädje i deras unga män, ej heller skall *han* förbarma sig över deras faderlösa och änkor: ty var och en *är* en hycklare och en ogärningsman, och varje mun talar dårskap. I allt detta vänder hans ilska inte bort, utan hans hand *är* alltjämt utsträckt.

18 Ty ogudaktighet bränner såsom elden: den skall förtära tistlarna och törnena, och skall upptändas i snårskogen, och de skall stiga uppåt *såsom* rök stiger uppåt.

19 Genom härskarornas HERRES vrede är landet förmörkat, och folket skall vara såsom bränsle för elden: ingen man skall skona sin broder.

20 Och han skall rycka till sig till höger, och hungra; och han skall äta till vänster, och de skall inte bli mättade: de skall var man äta av köttet från sin egen arm:

21 Manasseh, Efraim; och Efraim, Manasseh: *och de skall tillsammans vara* emot Judah. I allt detta vänder hans ilska inte bort, utan hans hand *är* alltjämt utsträckt.

Kapitel 10

1 Ve dem som stadgar orättfärdiga stadgar, och som skriver ner plågsamhet *som* de har föreskrivit;

2 Till att vända bort dom från de nödställda, och till att ta bort rätten från mitt folks fattiga, att änkor må bli deras byte, och *att* de må råna de faderlösa!

3 Och vad kommer ni göra på besökets dag, och vid förödelsen *som* skall

komma fjärran ifrån? Till vem kommer ni fly för hjälp? Och var kommer ni lämna av er ära?

4 Utan mig skall de böja sig ner bland fångarna, och de skall falla bland de dräpta. I allt detta vänder hans ilska inte bort, utan hans hand *är* alltjämt utsträckt.

5 O *du* assyrier, min ilskas käpp, och staven i deras hand är min vrede.

6 Jag kommer sända honom mot en hycklande nation, och mot min vredes folk kommer jag ge honom en order, att ta byte, och att ta rov, och att trampa ner dem som gyttja på gatorna.

7 Dock är hans avsikt inte sådan, inte heller tänker han så *i sitt* hjärta; utan i hans hjärta *finns det* att förgöra och hugga av inte *endast* ett fåtal nationer.

8 Ty han säger, *Är* inte mina furstar allesammans kungar?

9 *Är* inte Calno som Carchemish? *Är* inte Hamath som Arpad? *Är* inte Samarien som Damaskus?

10 Såsom min hand har hittat avgudarnas riken, och vars avgudabilder överträffade Jerusalems och Samariens;

11 Skall *då* inte jag, såsom jag har gjort med Samarien och hennes avgudar, så göra med Jerusalem och hennes avgudar?

12 Följaktligen skall det ske, *att* när Herren har utfört hela sitt verk på berget Zion och på Jerusalem, kommer jag straffa Assyriens kung för *hans* högmodiga hjärtas frukt, och för hans stolta blickars glans.

13 Ty han säger, Genom min hands styrka har jag utfört *det*, och genom

min vishet; ty jag är förståndig: och jag har förflyttat folkets gränser, och har plundrat deras skatter, och jag har sänkt ner invånarna likt en tapper *man*:

14 Och min hand har hittat folkets rikedomar såsom ett näste: och såsom en samlar upp ägg *som är* kvarlämnade, har jag samlat in hela jorden; och det fanns ingen som rörde på vingen, eller öppnade sin mun, eller pep.

15 Skall yxan förhäva sig över honom som hugger med den? *Eller* skall sågen höja sig över honom som sågar med den? Som att käppen skulle svinga *sig* mot dem som lyfter upp den, *eller* som att staven skulle höja upp *sig själv såsom att den inte bara vore* trä.

16 Därför skall Herren, härskarornas Herre, sända magerhet bland hans feta; och under hans prakt skall han upptända ett brinnande likt brinnandet av en brand.

17 Och Israels ljus skall bli till en eld, och hans Helige till en låga: och den skall bränna och sluka upp hans törnen och hans tistlar på en *och samma* dag;

18 Och skall förtära hans skogs och hans fruktträdgårds härlighet, både själ och kropp: och de skall bli såsom när en fanbärare ger vika.

19 Och återstoden av hans skogs träd skall *bara* vara ett fåtal, så att ett barn må skriva upp dem.

20 Och det skall ske på den dagen, *att* Israels kvarleva, och sådana som har undflytt av Jakobs hus, inte längre åter skall stödja sig på honom som slog dem; utan skall i sanning stödja sig på HERREN, Israels Helige.

21 Kvarlevan skall vända tillbaka, *ja*

Jakobs kvarleva, till den Mäktige Gud. 22 Ty även om ditt folk Israel är såsom havets sand, skall *dock bara* en rest av dem vända tillbaka: den förödelse *som är* beslutad skall överflöda med rättfärdighet.

23 Ty Herren härskarornas GUD skall utföra en förödelse, *ja som är* beslutad, mitt i hela landet.

24 Därför säger Herren härskarornas GUD så här, O mitt folk som bor i Zion, var inte rädd för assyriern: han skall slå dig med en käpp, och skall lyfta upp sin stav mot dig, på Egyptens vis.

25 Ty ännu en kort liten stund, och *sedan* skall ilskan upphöra, och min vrede med deras undergång.

26 Och härskarornas HERRE skall uppväcka ett gissel för honom i enlighet med Midians slakt vid Orebsklippan: och *såsom* hans käpp *förut var* över havet, så skall han *nu* *likaså* lyfta upp den på Egyptens vis.

27 Och det skall ske på den dagen, *att* hans börda skall tas bort ifrån din skuldra, och hans ok ifrån din nacke, och oket skall förgöras till följd av smörjelsen.

28 Han har kommit till Aiath, han har passerat över till Migron; vid Michmash har han lämnat sitt bagage i förvar:

29 De har dragit förbi passagen: de har inkvarterat i Geba; Ramah fasar; Sauls Gibeah har flytt.

30 Höj din röst, O dotter Gallim: få den att höras *ända* till Laish, O arma Anathoth.

31 Madmenah har avlägsnat sig;

Gebims invånare samlar ihop sig för att fly.

32 Ännu skall han vara kvar i Nob den dagen: han skall skaka sin hand *mot* dottern Zions berg, Jerusalems höjd.

33 Se, Herren, härskarornas HERRE, skall hugga av den stora trädgrenen med skräck: och de högt ansedda *skall* fällas ner, och de högmodiga skall ödmjukas.

34 Och han skall hugga ner snårskogen med järn, och Libanon skall falla genom en *som är* mäktig.

Kapitel 11

1 Och det skall komma fram en stav ur Jesses stam, och en Gren skall växa ut från hans rötter:

2 Och HERRENS ande skall vila på honom, vishetens och förståndets ande, rådslutets och maktens ande, kunskapens och HERRENS fruktans ande;

3 Och skall få honom att vara snar till förstånd i HERRENS fruktan: och han skall inte döma efter sina ögons syn, ej heller tillrättavisa efter sina örons hörsel:

4 Utan med rättfärdighet skall han döma de fattiga, och tillrättavisa med rätt för jordens ödmjuka: och han skall slå jorden med sin muns stav, och med sina läppars anda skall han dräpa de ogudaktiga.

5 Och rättfärdighet skall vara hans länders gördel, och trofasthet hans njurars gördel.

6 Vargen skall också vistas tillsammans med lammet, och leoparden skall ligga

ner med killingen; och kalven och det unga lejonet och göddjuret tillsammans; och ett litet barn skall leda dem.

7 Och kon och björnen skall beta *ihop*; deras ungar skall ligga ner tillsammans: och lejonet skall äta halm såsom oxen.

8 Och spenabarnet skall leka vid huggormens hål, och det avvanda barnet skall lägga sin hand på basiliskens bo.

9 De skall inte göra skada eller förgöra *någonstans* på hela mitt heliga berg: ty jorden skall vara full av HERRENS kunskap, såsom vattnen täcker havet.

10 Och på den dagen skall det finnas en Jesses rot, vilken skall stå till ett folkets baner; till det skall hedningarna söka: och hans vila skall vara härlig.

11 Och det skall ske på den dagen, *att* Herren åter skall räcka ut sin hand för andra gången till att återställa återstoden av sitt folk, vilka skall finnas kvar, ifrån Assyrien, och från Egypten, och från Pathros, och från Cush, och från Elam, och från Shinar, och från Hamath, och från havets öar.

12 Och han skall resa upp ett baner för nationerna, och skall församla Israels fördrivna, och samla ihop Judahs skingrade ifrån jordens fyra hörn.

13 Efraims avund skall också försvinna, och Judahs motståndare skall huggas av: Efraim skall inte avundas Judah, och Judah skall inte ansätta Efraim.

14 Utan de skall flyga på filisteernas axlar mot väst; de skall plundra dem i öster tillsammans: de skall lägga sin hand på Edom och Moab; och Ammons

barn skall lyda dem.

15 Och HERREN skall fullständigt förgöra det egyptiska havets tunga; och med sin mäktiga vind skall han skaka sin hand över floden, och skall slå den i de sju strömmarna, och få *människor* gå över torrskodda.

16 Och det skall finnas en banad väg för återstoden av hans folk, vilka skall vara kvar, ifrån Assyrien; liksom det fanns för Israel på den dag som han drog upp ut ur Egyptens land.

Kapitel 12

1 Och på den dagen skall du säga, O HERRE, jag kommer prisa dig: även om du var arg på mig, har din vrede vänt bort, och du tröstade mig.

2 Se, Gud *är* min frälsning; jag kommer lita, och inte vara rädd: ty HERREN JEHOVAH *är* min styrka och *min* sång; han har också blivit min frälsning.

3 Därför skall ni med glädje dra upp vatten ur frälsningens källor.

4 Och på den dagen skall ni säga, Prisa HERREN, åkalla hans namn, förkunna hans gärningar bland folket, tala om att hans namn är upphöjt.

5 Sjung till HERREN; ty han har gjort förträffliga ting: detta *är* känt över hela jorden.

6 Ropa ut och skrik, du Zions invånare: ty stor *är* Israels Helige mitt ibland dig.

Kapitel 13

1 Babylons börda, som Amozs son Jesaja såg.

2 Res ni upp ett baner uppe på det höga berget, höj rösten till dem, vifta med handen, att de må gå in *genom* de ädlas portar.

3 Jag har befallt mina helgade, jag har också kallat mina mäktiga för min ilska, *ja* dem som gläder sig över min höghet.

4 Ljudet av en folkmassa i bergen, såsom från ett stort folk; ett tumultartat ljud från nationers riken församlade: härskarornas HERRE kallar samman stridens härskara.

5 De kommer från ett fjärran land, från himlens ände, *ja* HERREN, och hans vredes vapen, till att förgöra hela landet.

6 Böla ni; ty HERRENS dag *står* för dörren; den skall komma som undergång från den Allsmäktige.

7 Därför skall alla händer vara svaga, och var mans hjärta skall smälta:

8 Och de skall vara rädda: ångest och sorg skall greppa tag om dem; de skall vara i smärta såsom en kvinna som föder: de skall häpna en över den andre; deras ansikten *skall vara såsom* lågor.

9 Se, HERRENS dag kommer, grym både med vrede och häftig ilska, till att lägga landet öde: och han skall förgöra dess syndare ur det.

10 Ty himlens stjärnor och dess stjärnbilder skall inte sända sitt ljus: solen skall vara förmörkad vid dess uppgång, och månen skall inte få sitt ljus att lysa.

11 Och jag kommer straffa världen för *dess* ondska, och de ogudaktiga för deras missgärning; och jag kommer göra slut på de stoltas arrogans, och

kommer sänka ner de förskräckligas högmod.

12 Jag kommer göra en man mer dyrbar än finguld; ja en man *mer* än Ofirs guldbitar.

13 Därför kommer jag skaka himlarna, och jorden skall flyttas från sin plats, vid härskarornas HERRES vrede, och på hans häftiga ilskas dag.

14 Och det skall vara såsom det jagade rådjuret, och såsom ett får som ingen man samlar in: de skall var man vända om till sitt eget folk, och fly var och en in till sitt eget land.

15 Var och en som påträffas skall genomborras; och var och en som har slutit sig *till dem* skall falla för svärdet.

16 Deras barn skall också slås sönder i bitar inför deras ögon; deras hus skall bli plundrade, och deras fruar våldtagna.

17 Se, jag kommer egga upp mederna mot dem, som inte skall bry sig om silver; och *gällande* guld, skall de inte finna behag i det.

18 *Deras* bågar skall också krossa de unga männen i bitar; och de skall inte ha något förbarmande med moderlivets frukt; deras öga skall inte skona barn.

19 Och *med* Babylon, rikens härlighet, kaldeernas ståts ljuvlighet, skall *det* gå såsom när Gud omstörtade Sodom och Gomorrah.

20 Det skall aldrig vara bebott, inte heller skall *man* bo i det från generation till generation: inte heller skall araben slå upp tält där; ej heller skall herdarna göra sig en fålla där.

21 Utan öknens vilda djur skall ligga där; och deras hus skall vara fulla av

dystra djur; och ugglor skall bo där, och satyrer skall dansa där.

22 Och öarnas vilda djur skall ropa i deras övergivna hus, och drakar i *deras* lyxiga palats: och hennes tid *är* nära till att vara inne, och hennes dagar skall inte förlängas.

Kapitel 14

1 Ty HERREN kommer förbarma sig över Jakob, och kommer alltjämt välja Israel, och sätta dem i deras eget land: och främlingarna skall förena sig med dem, och de skall sluta sig till Jakobs hus.

2 Och folket skall ta dem, och hämta dem till deras plats: och Israels hus skall få dem som arvedel i HERRENS land till tjänare och tjänarinnor: och de skall hålla dem fångna, vars fångar de var; och de skall råda över sina förtryckare.

3 Och det skall ske på den dag som HERREN skall ge dig vila från din sorg, och från din rädsla, och från det hårda slaveri vari du var tvungen att tjäna,

4 Att du skall ta upp detta ordspråk mot Babylons kung, och säga, Hur har *inte* förtryckaren fått sitt slut! Den gyllene staden upphört!

5 HERREN har brutit av de ogudaktigas stav, *och* härskarnas spira.

6 Han som i vrede slog folket med ständiga slag, han som härskade över nationerna i ilska, är förföljd, *och* ingen hindrar.

7 Hela jorden vilar, *och* är stilla: de brister ut i sång.

8 Ja, granarna gläder sig över dig, *och* Libanons cedrar, *sägande*, Eftersom du är fälld, har ingen fällare kommit upp mot oss.

9 Helvetet därunder rör på sig för dig för att möta upp *dig* vid din ankomst: det uppväcker de döda för dig, *ja* alla jordens främsta; det har rest upp ifrån deras troner nationernas alla kungar.

10 Alla de skall tala och säga till dig, Har du också blivit svag som vi? Har du blivit som oss?

11 Din prakt har förts ner till graven, *och* dina violers ljud: masken bäddas in under dig, och maskarna övertäcker dig.

12 Hur du har fallit från himlen, O Lucifer, morgonens son! *Hur* du har blivit nedhuggen till marken, *du* som försvagade nationerna!

13 Ty du har sagt i ditt hjärta, Jag kommer stiga upp in till himlen, jag kommer höja upp min tron över Guds stjärnor: jag kommer också sitta på församlingens berg, vid sidorna i norr:

14 Jag kommer stiga upp över molnens höjder; jag kommer bli lik den Högste.

15 Dock skall du föras ner till helvetet, till sidorna i hålet.

16 De som ska se dig skall titta noga på dig, *och* betrakta dig, *sägande*, Är denne den man som fick jorden att darra, som skakade om riken;

17 *Som* gjorde världen till en vildmark, och förstörde dess städer; *som* inte öppnade sina fångars hus?

18 Nationernas alla kungar, *ja* allesammans av dem, ligger ner i ära, var och en i sitt eget hus.

19 Men du är utkastad från din grav likt

en avskyvärd gren, *och likt* klädnaden hos de som är dräpta, genomborrad med ett svärd, som går ner till hålets stenar; såsom ett nedtrampat lik.

20 Du skall inte förenas med dem när det gäller begravning, eftersom du har fördärvat ditt land, *och* dräpt ditt folk: ogärningsmännens säd skall aldrig bli omnämnd.

21 Förbered en slakt för hans barn för deras fäders missgärning; att de inte ska resa sig, ej heller ska besitta landet, inte heller ska fylla världens yta med städer.

22 Ty jag kommer resa mig mot dem, säger härskarornas HERRE, och hugga av från Babylon namnet, och kvarleva, och son, och syskonson, säger HERREN.

23 Jag kommer också göra det *till* en besittning för rördrommen, och *till en plats med* vattenpölar: och jag kommer sopa bort det med undergångens kvast, säger härskarornas HERRE.

24 Härskarornas HERRE har svurit, *sägande*, Sannerligen, såsom jag har tänkt, så skall det ske; och såsom jag har planerat, *så* skall det stå fast:

25 Att jag kommer krossa assyriern i mitt land, och på mina berg förtrampa honom: då skall hans ok tas bort ifrån dem, och hans börda tas bort ifrån deras skuldror.

26 Detta *är* den avsikt som är planerad för hela jorden: och denna *är* den hand som är utsträckt över alla nationer.

27 Ty härskarornas HERRE har planerat *det*, och vem skall *då* göra *det* om intet? Och hans hand är utsträckt, och vem skall *då* vända tillbaka den?

28 Under det år som kung Ahaz dog

kom denna börda.

29 Gläd dig inte du, hela Palestina, eftersom hans käpp som slog dig har brutits av: ty ur ormens rot skall en basilisk komma fram, och hans frukt *skall vara* en brännande flygande orm.

30 Och de fattigas förstfödda skall få bete, och de nödställda skall ligga ner i trygghet: och jag kommer döda din rot genom hungersnöd, och han skall dräpa din kvarleva.

31 Yla, O port; gråt, O stad; du, hela Palestina, *är* upplöst: ty från norr skall det komma en rök, och ingen *skall vara* ensam i hans bestämda tider.

32 Vad skall *en* då svara nationens budbärare? Att HERREN har grundat Zion, och hans folks fattiga skall lita till det.

Kapitel 15

1 Moabs börda. Ty under natten blir Ar i Moab ödelagt, *och* nedtystat; ty under natten blir Kir i Moab ödelagt, *och* nedtystat;

2 Han har gått upp till Bajith, och till Dibon, *till* höjderna, för att gråta: Moab skall yla över Nebo, och över Medeba: på alla deras huvuden *skall finnas* skallighet, *och* varje skägg *är* avskuret.

3 På deras gator skall de klä sig i säcktyg: på deras hustak, och på deras gator, skall var och en yla, gråtande floder.

4 Och Heshbon skall gråta, och Elealeh: deras röster skall höras *ända bort* till Jahaz: därför skall Moabs väpnade styrkor ropa ut; hans liv skall vara en plåga för honom.

5 Mitt hjärta skall ropa ut för Moab; hans flyktingar *skall fly* till Zoar, en treårig kviga: ty under gråt skall de vandra upp för Luhiths stigning; ty de skall på Horonaims väg höja ett rop över förstörelsen.

6 Ty Nimrims vatten skall vara förött: ty höet är förtorkat, gräset är borta, det finns inget grönt *kvar*.

7 Därför, det överflöd de har innehaft, och det som de har förvarat, skall de bära iväg till Pilträdsbäcken.

8 Ty ropet har gått runt *inom* Moabs landområde; dess ylande till Eglaim, och dess ylande till Beer-Elim.

9 Ty Dimons vatten skall vara fulla av blod: ty jag kommer bringa mer över Dimon, lejon över honom som undflyr från Moab, och över landets återstod.

Kapitel 16

1 Sänd ni lammet till landets furste från Sela till vildmarken, till dottern Zions berg.

2 Ty det skall ske, *att*, såsom en irrande fågel utkastad från nästet *är*, *så* skall Moabs döttrar vara vid Arnons vadställen.

3 Tag emot råd, uträtta dom; gör din skugga liksom natten mitt på dagen; göm de fördrivna; förråd inte honom som irrar omkring.

4 Låt mina fördrivna bo hos dig, Moab; var du ett skydd för dem från fördärvarens ansikte: ty utpressaren har nått ett slut, fördärvaren upphör, förtryckarna är utrotade från landet.

5 Och genom barmhärtighet skall tronen befästas: och han skall sitta på

den i sannfärdighet i Davids tabernakel, dömande, och sökande dom, och snar rättfärdighet.

6 Vi har hört om Moabs stolthet; väldigt stolt *är han: ja* om hans högmod, och hans stolthet, och hans vrede: *men* hans lögn *skall* inte så *ske*.

7 Därför skall Moab yla för Moab, var och en skall yla: för Kir-Hareseths grundvalar skall ni sörja; *de har* sannerligen blivit ansatta.

8 Ty Heshbons fält tynar bort, *och* Sibmahs vinstock: hedningarnas herrar har brutit ner dess främsta plantor, de har kommit *ända* till Jazer, de irrade omkring *genom* vildmarken: hennes grenar är utsträckta, de har korsat havet.

9 Därför kommer jag begråta Sibmahs vinstock med Jazers gråtande: jag kommer vattna dig med mina tårar, O Heshbon, och Elealeh: ty ropen över din sommarfrukt och över din skörd har upphört.

10 Och glädjen är borttagen, och fröjden från det bördiga fältet; och i vingårdarna skall det inte *höras* något sjungande, inte heller skall *man höra* ropande: tramparna skall inte trampa fram något vin i *sina* pressar; jag har fått *deras skörderop* att upphöra.

11 Därför skall mitt inre låta som en harpa för Moab, och mina inre delar för Kir-Haresh.

12 Och det skall *ske*, när det framkommer att Moab är utmattad uppe på höjden, att han skall komma till sin helgedom för att *be*; men han skall inte segra.

13 Detta *är* det ord som HERREN har talat om Moab från den tiden.

14 Men nu har HERREN talat, sägande, Inom tre år, såsom en daglönares år, och Moabs härlighet skall vara föraktad, tillsammans med hela den väldiga skaran; och kvarlevan *skall vara* väldigt liten *och* svag.

Kapitel 17

1 Damaskus börda. Se, Damaskus tas bort från *att vara* en stad, och den skall bli en ruinhög.

2 Aroers städer *är* övergivna: de skall vara till för hjordar, vilka skall ligga ner, och ingen skall skrämma *dem*.

3 Fästningen skall också upphöra från Efraim, och riket från Damaskus, och Syriens kvarleva: de skall bli såsom Israels barns härlighet, säger härskarornas HERRE.

4 Och på den dagen skall det *ske*, *att* Jakobs härlighet skall tunnas ut, och hans kötts fett skall magra.

5 Och det skall bli såsom när skördemannen samlar ihop säden, och skördar axen med sin arm; och det skall bli såsom han som samlar ax i Refaims dal.

6 Men en efterskörd av druvor skall lämnas kvar, liksom *vid* skakandet av ett olivträd, två *eller* tre bär på den högsta grenen högst upp, fyra *eller* fem längst ut på dess fruktbara grenar, säger HERREN Israels Gud.

7 Vid den dagen skall en man se till sin Skapare, och hans ögon skall ha respekt för Israels Helige.

8 Och han skall inte se till altarna, hans

händers verk, inte heller skall han visa respekt för *det* som hans fingrar har gjort, vare sig dungarna, eller avbilderna.

9 På den dagen skall hans befästa städer vara såsom en övergiven gren, och en högsta gren, som de lämnade kvar på grund av Israels barn: och det skall ske ödeläggelse.

10 Eftersom du har glömt din frälsnings Gud, och har inte tänkt på din styrkas klippa, därför skall du plantera fina plantor, och skall sätta med främmande skott:

11 På dagen skall du vålla din planta att växa, och på morgonen skall du få din säd att blomma: *men* skörden *skall bli till* en hög på bedrövelsens och den desperata sorgens dag.

12 Ve över den stora skaran av många folk, *vilka* gör ett dån likt havens dån; och över nationers stormning, *vilka* gör en stormning likt väldiga vattens stormning!

13 Nationerna skall rusa fram likt mycket vattens rusande: men *Gud* skall tillrättavisa dem, och de skall fly iväg långt bort, och skall jagas iväg såsom bergens agnar för vinden, och likt en rullande sak för stormvinden.

14 Och se, vid aftontid trubbel; *och* innan morgonen *finns* han inte *kvar längre*. Detta är deras del vilka fördärvar oss, och deras lott vilka rånar oss.

Kapitel 18

1 Ve över det land *som* beskuggar med vingar, vilket *ligger* bortom Etiopiens

floder:

2 Som sänder ambassadörer via havet, ja i båtar av papyrus över vattnen, *sägande*, Gå, ni kvicka sändebud, till en utspridd och skalad nation, till ett fasansfullt folk från deras begynnelse tills nu; en uppmätt och nertrampad nation, vars land floderna har fördärvat!

3 Alla ni världens invånare, och boende på jorden, se ni, när han reser upp ett fälttecken på bergen; och när han blåser i en basun, hör ni.

4 Ty så sade HERREN till mig, Jag kommer ta min vila, och jag kommer betänka i min boning likt en skinande hetta på örter, *och* likt ett daggmoln i hettan under skörden.

5 Ty innan skörden, när knoppen är fulländad, och den sura druvan mognar i blomman, skall han både hugga av rankorna med vingårdskniv, och ta bort *och* hugga ner grenarna.

6 De skall tillsammans lämnas kvar åt bergens fåglar, och åt markens djur: och fåglarna skall *tillbringa* sommaren på dem, och markens alla djur skall *tillbringa* vintern på dem.

7 Under den tiden skall presenten föras fram till härskarornas HERRE av ett utspritt och skalat folk, och från ett fasansfullt folk från deras begynnelse tills nu; en uppmätt och nertrampad nation, vars land floderna har fördärvat, till härskarornas HERRES namns plats, Zions berg.

Kapitel 19

1 Egyptens börda. Se, HERREN rider på ett kvickt moln, och skall komma in

till Egypten: och Egyptens avgudar skall vackla vid hans närvaro, och mitt i det skall Egyptens hjärta smälta.

2 Och jag kommer ställa egyptier mot egyptier: och de skall var och en strida mot sin broder, och var och en mot sin granne; stad mot stad, *och* rike mot rike.

3 Och Egyptens ande skall svikta mitt i det; och jag kommer förgöra dess rådslut: och de skall söka hos avgudarna, och hos svartkonstnärerna, och hos andebesvärjarna, och hos trollkarlarna.

4 Och egyptierna kommer jag överlämna i en grym herres hand; och en hård kung skall härska över dem, säger Herren, härskarornas HERRE.

5 Och vattnen skall sina från havet, och floden skall ödeläggas och torka ut.

6 Och de skall vända iväg floderna långt bort; *och* strömmarna till försvar skall tömmas och torka ut: rören och vassen skall vissna.

7 Papyrusen vid strömmarna, vid strömmarnas mun, och allting sått vid strömmarna, skall vissna, föras iväg, och inte *mer* finnas till.

8 Fiskarna skall också sörja, och alla de som kastar ut en krok i strömmarna skall gråta, och de som lägger ut nät i vattnen skall försmäkta.

9 Därtill skall de som arbetar med fint lin, och de som väver nätverk, förbryllas.

10 Och de skall krossas i sina avsikter, alla som gör slussar *och* fiskdammar.

11 Sannerligen *är* Zoans furstar dårar, faraos visa rådgivares rådslut har blivit dumt: hur *kan* ni säga till farao, Jag *är*

de visas son, forna kungars son?

12 Var *är* de? Var *är* dina visa *män*?

Och låt dem nu berätta för dig, och låt dem ha kunskap om vad härskarornas HERRE har planerat för Egypten.

13 Zoans furstar har blivit dårar, Nofs furstar är bedragna; också Egypten har de vilselett, *ja de som är* dess stammars stag.

14 HERREN har blandat in en förvrängd ande i dess mitt: och de har fått Egypten att fela i alla dess gärningar, såsom en berusad *man som* vinglar i sin spya.

15 Inte heller skall det finnas *någon* gärning för Egypten, som huvudet eller svansen, grenen eller sävstrået, må utträtta.

16 På den dagen skall Egypten vara likt kvinnor: och det skall fasa och frukta på grund av härskarornas HERRES hands skakande, vilken han skakar över det.

17 Och Judah land skall bli till en skräck för Egypten, var och en som nämner det skall vara rädd inom sig, på grund av härskarornas HERRES rådslut, som han har bestämt mot det.

18 På den dagen skall fem städer i Egyptens land tala Kanaans språk, och svära vid härskarornas HERRE; en skall kallas, Förödelsens stad.

19 På den dagen skall det finnas ett altare åt HERREN mitt i Egyptens land, och en pelare åt HERREN vid dess gräns.

20 Och det skall vara till ett tecken och till ett vittne för härskarornas HERRE i Egyptens land: ty de skall ropa till HERREN på grund av förtryckarna,

och han skall sända dem en frälsare, och en stor en, och han skall undsätta dem.

21 Och HERREN skall vara känd för Egypten, och egyptierna skall känna HERREN på den dagen, och skall offra och ge offergåvor; ja, de skall avge ett löfte åt HERREN, och infria *det*.

22 Och HERREN skall slå Egypten: han skall slå och hela *det*: och de skall vända tillbaka till HERREN, och han skall bli väddad till av dem, och skall hela dem.

23 På den dagen skall det finnas en banad väg från Egypten till Assyrien, och assyriern skall komma in till Egypten, och egyptiern in till Assyrien, och egyptierna skall tjäna tillsammans med assyrierna.

24 På den dagen skall Israel vara den tredje tillsammans med Egypten och med Assyrien, *ja* en välsignelse mitt i landet:

25 Vilka härskarornas HERRE skall välsigna, sägande, Välsignad *vare* Egypten, mitt folk, och Assyrien, mina händers verk, och Israel, mitt arv.

Kapitel 20

1 I det år som Tartan kom till Ashdod, (när Sargon, Assyriens kung, sände honom,) och stred mot Ashdod, och intog *det*;

2 Vid samma tid talade HERREN genom Jesaja, Amozs son, sägande, Gå och lösgör säcktyget ifrån dina länder, och tag av dig din sko från din fot. Och han gjorde så, vandrando naken och barfota.

3 Och HERREN sade, Såsom min tjänare Jesaja har vandrat naken och barfota *under* tre år *till* ett tecken och *till* förundran för Egypten och för Etiopien;

4 Så skall *också* Assyriens kung leda iväg egyptierna *såsom* fångar, och etiopierna *som* tillfångatagna, ung och gammal, nakna och barfota, ja med *sina* bakdelar blottade, till Egyptens skam.

5 Och de skall vara rädda och skämmas över Etiopien, deras förväntan, och över Egypten, deras ära.

6 Och invånaren på denna ö skall säga på den dagen, Se, så *gick det med* vår förväntan, dit vi flyr för hjälp till att bli undsatta från Assyriens kung: och hur skall *då* vi *kunna* undfly?

Kapitel 21

1 Havets ökens börda. Såsom virvelvindar i syd passerar igenom; *likaså* kommer det från öknen, från ett fasansfullt land.

2 En grym syn tillkännages för mig; den bedräglige handlar bedrägligt, och fördärvaren fördärvar. Dra upp, O Elam: belägra, O Media; allt dess suckande har jag fått att upphöra.

3 Därför är mina länder fyllda av smärta: vändor har greppat tag om mig, såsom vändorna hos en födande kvinna: jag blev nerböjd vid hörandet *om det*; jag blev förfärad vid seendet *av det*.

4 Mitt hjärta flämtade, fasa skrämde mig: mitt behags natt har han vänt till rädsla för mig.

5 Duka bordet, vakta i vaktornet, ät, drick: stå upp, ni furstar, *och* olja in

skölden.

6 Ty så har Herren sagt till mig, Gå, sätt ut en vakt, låt honom berätta vad han ser.

7 Och han såg en vagn *med* ett par hästryttare, en vagn med åsnor, *och* en vagn med kameler; och han lyssnade noga, mycket noga:

8 Och han ropade, Ett lejon: Min herre, ständigt står jag i vaktornet under dagen, och jag är stationerad på min post hela nätter:

9 Och, se, här kommer en vagn med män, *med* ett par hästryttare. Och han svarade och sa, Babylon har fallit, har fallit; och alla hennes gudars avbilder har han slagit sönder *ner* till marken.

10 O mitt tröskande, och mitt tröskgolvs säd: det som jag har hört av härskarornas HERRE, Israels Gud, har jag förkunnat för er.

11 Dumahs börda. Han kallar på mig ur Seir, Väktare, vad *är läget* under natten? Väktare, vad *är läget* under natten?

12 Väktaren sa, Morgonen kommer, och också natten: om ni skall fråga, fråga ni: vänd om, kom.

13 Bördan över Arabien. I skogen i Arabien skall ni bo, O ni Dedanims kringresande skaror.

14 Temas lands invånare hämtade vatten till honom som var törstig, de föregick med sitt bröd honom som flydde.

15 Ty de flydde från svärden, från det dragna svärdet, och från den spända bågen, och från krigets svåra börda.

16 Ty så har Herren sagt till mig, Inom ett år, enligt en daglönares år, och all

Kedars härlighet skall vara borta:

17 Och återstoden av bågskyttarnas antal, Kedars barns väldiga män, skall bli förminskade: ty HERREN Israels Gud har sagt *det*.

Kapitel 22

1 Synens dals börda. Vad besvärar dig nu, att du fullt ut har gått upp på hustaken?

2 Du som är full av buller, en tumultartad stad, en jublande stad: dina dräpta *män är* inte dräpta av svärdet, inte heller döda i strid.

3 Alla dina makthavare har tillsammans flytt, de har blivit bundna av bågskyttarna: alla som hittas i dig blir tillsammans bundna, *vilka* har flytt ifrån långt borta.

4 Därför sa jag, Titta bort från mig; bittert kommer jag gråta, bemöda inte att trösta mig över dottern mitt folks fördärv.

5 Ty *det är* en dag *full* med bekymmer, och med nertrampning, och med förvirring av Herren härskarornas GUD i synens dal, rivande ner murarna, och med rop åt bergen.

6 Och Elam bar kogret tillsammans med vagnar med män *och* hästryttare, och Kir klädde av skölden.

7 Och det skall ske, *att* dina skönaste dalar skall fyllas med vagnar, och hästryttarna skall ställa upp sig i stridsordning vid porten.

8 Och han tog bort Judahs skydd, och du såg på den dagen till skogshusets vapen.

9 Ni har också sett Davids stads

sprickor, att de är många: och ni samlade upp den nedre dammens vatten.

10 Och ni har räknat Jerusalems hus, och husen har ni rivit ner för att förstärka muren.

11 Ni gjorde också ett dike mellan de två murarna för den gamla dammens vatten: men ni har inte sett till dess skapare, inte heller har ni respekterat honom som för länge sedan danade det.

12 Och på den dagen kallade Herren härskarornas GUD till gråtande, och till sörjande, och till skallighet, och till att klä på säcktyg:

13 Och se, fröjd och glädje, dräpande oxar, och dödande får, ätande kött, och drickande vin: låt oss äta och dricka; ty imorgon skall vi dö.

14 Och det blev uppenbart i mina öron av härskarornas HERRE, Denna missgärning skall sannerligen inte bli renad från er tills ni ska dö, säger Herren härskarornas GUD.

15 Så säger Herren härskarornas GUD, Gå, ta dig till denne förvaltare, *ja* till Shebna, vilken *är satt* över huset, *och säg*,

16 Vad har du här? Och vem har du här, att du har huggit ut dig en grav här, *liksom* han som hugger ut sig en hög grav, *och* som gröper ur en boning åt sig själv i en klippa?

17 Se, HERREN kommer häva iväg dig i en mäktig fångenskap, och kommer sannerligen övertäcka dig.

18 Han kommer sannerligen våldsamt vrida och vända dig och kasta iväg dig *som* en boll in till ett rymligt land: där skall du dö, och där *skall* din äras

vagnar *vara till* skam för din herres hus.

19 Och jag kommer fördriva dig från din post, och han skall störta dig från ditt ämbete.

20 Och det skall ske på den dagen, att jag kommer kalla min tjänare Eliakim, Hilkiachs son:

21 Och jag kommer klä honom med din mantel, och styrka honom med din gördel, och jag kommer överlämna ditt styre i hans hand: och han skall bli en fader åt Jerusalems invånare, och åt Judah hus.

22 Och nyckeln till Davids hus kommer jag lägga över hans skuldra; så han skall öppna, och ingen skall stänga; och han skall stänga, och ingen skall öppna.

23 Och jag kommer slå fast honom *såsom* en spik på ett säkert ställe; och han skall vara till en härlig tron för sin fars hus.

24 Och de skall hänga på honom all härlighet i hans faders hus, ättlingarna och avkomman, samtliga kärl av ringa antal, från bågarkärlden, ända till alla krukkärl.

25 På den dagen, säger härskarornas HERRE, skall den spik som är inslagen på det säkra stället tas bort, och huggas ner, och falla; och den börda som *hängde* på den skall huggas av: ty HERREN har talat *det*.

Kapitel 23

1 Tyres börda. Yla, ni skepp från Tarshish; ty det är ödelagt, så att det inte finns något hus *kvar*, *och* ingen ingång: från Chittims land blir detta

tillkännagivet för dem.

2 Var stilla, ni invånare på ön; du som Zidons köpmän, vilka korsar havet, har fyllt på.

3 Och vid väldiga vatten Sihors säd, flodens skörd, *som är* hennes intäkt; och hon är en handelsplats för nationer.

4 Skäms du, O Zidon: ty havet har talat, *ja* havets styrka, sägande, Jag har inte födslosmärter, inte heller föder jag barn, inte heller föder jag upp unga män, *ej heller* fostrar jag jungfrur.

5 Såsom vid rapporten om Egypten, skall de *likaså* plågas svårt vid rapporten om Tyre.

6 Korså över till Tarshish; yla, ni invånare på ön.

7 Är detta er glada *stad*, vars historia går *tillbaka* till forntidens dagar? Hennes egna fötter skall föra iväg henne fjärran till att vistas *där*.

8 Vem har rådgjort detta mot Tyre, den krönande *staden*, vars köpmän *är* furstar, vars handelsmän *är* jordens stormän?

9 Härskarornas HERRE har beslutat det, för att befläcka all härlighets stolthet, *och* för att få alla jordens stormän att bli föraktade.

10 Korså igenom ditt land såsom en flod, O dotter Tarshish: *det finns* ingen mer styrka.

11 Han sträckte ut sin hand över havet, han skakade rikena: HERREN har givit en befallning mot handels*staden*, att förgöra dess fästen.

12 Och han sade, Du skall inte mer glädja dig, O du förtryckta jungfru, dotter Zidon: stå upp, korså över till Chittim; också där skall du inte få

någon vila.

13 Se, kaldeernas land; detta folk fanns inte, *förrän* assyriern grundade det för dem som bodde i ödemarken: de reste upp dess torn, de byggde upp dess palats; *och* han ödelade det.

14 Yla, ni skepp från Tarshish: ty er styrka är ödelagd.

15 Och det skall ske på den dagen, att Tyre skall bli bortglömt *i* sjuttio år, enligt en kungs dagar: efter *att* sjuttio år *är* till ända skall Tyre sjunga som en hora.

16 Ta en harpa, gå runt *i* staden, du bortglömda hora; spela en fin melodi, sjung många sånger, att du må bli ihågkommen.

17 Och det skall ske efter *att* sjuttio år *är* till ända, att HERREN kommer besöka Tyre, och hon skall vända tillbaka till sin ersättning, och skall bedriva hor med *hela* världens alla riken på jordens yta.

18 Och hennes handelsvara och hennes ersättning skall vara helighet åt HERREN: det skall inte lagras eller läggas på hög; ty hennes handelsvara skall vara till för dem som bor inför HERREN, till att äta tillräckligt, och för varaktiga kläder.

Kapitel 24

1 Se, HERREN tömmer jorden, och ödelägger den, och vänder den upp och ner, och skingrar dess invånare.

2 Och det skall ske, såsom med folket, *likaså* med prästen; såsom med tjänaren, *likaså* med hans mästare; såsom med tjänarinnan, *likaså* med

hennes husmoder; såsom med köparen, likaså med säljaren; såsom med långivaren, likaså med låntagaren; såsom med den skuldsatte, likaså med hans ockrare.

3 Landet skall fullständigt tömmas, och fullständigt fördärvas: ty detta ord har HERREN talat.

4 Jordan sörjer *och* tynar bort, världen försmäktar *och* tynar bort, jordens högmodiga folk försmäktar.

5 Jordan är också orenad under sina invånare; ty de har överträtt lagarna, ändrat påbudet, brutit det eviga förbundet.

6 Därför har förbannelsen förtärt jorden, och de som bor därpå är ödelagda: därför har jordens invånare blivit brända, och få människor *är* kvar.

7 Vinmusten sörjer, vinstocken försmäktar, alla hjärteglada suckar.

8 Tamburiners fröjd upphör, stojet från dem som gläder sig slutar, harpans glädje upphör.

9 De skall inte dricka vin med en sång; stark dryck skall vara bitter för dem som ska dricka den.

10 Förvirringens stad är nedbruten: varje hus är tillbommat, att ingen må komma in.

11 *Det hörs* rop efter vin på gatorna; all glädje är förmörkad, landets fröjd är borta.

12 I staden är *endast* förödelse kvarlämnat, och porten är slagen med fördärv.

13 När *det* mitt i landet bland folket så skall ske, *skall det vara* såsom skakandet av ett olivträd, *och* såsom efterskörden av druvor när skörden är

avslutad.

14 De skall höja sin röst, de skall sjunga åt HERRENS majestät, de skall ropa högt från havet.

15 Ära ni därför HERREN i eldarna, *ja* HERRENS Israels Guds namn på havets öar.

16 Från jordens yttersta ände har vi hört sånger, *ja* härlighet åt den rättfärdige.

Men jag sa, Min magerhet, min magerhet, ve mig! De bedrägliga har handlat bedrägligt; ja, de bedrägliga har handlat väldigt bedrägligt.

17 Frukta, och gropen, och snaran, *är* över dig, O *du* invånare på jorden.

18 Och det skall ske, *att* han som flyr från skräckens ljud skall falla i gropen; och han som kommer upp mitt ur gropen skall fångas i snaran: ty fönstren från ovan är öppna, och jordens grundvalar skakar.

19 Jordan är fullständigt nedbruten, jorden är helt och hållet upplöst, jorden har rubbats i övermått.

20 Jordan skall vingla hit och dit som en drucken, och skall förflyttas som en hydda; och dess överträdelse skall vila tung över den; och den skall falla, och inte resa sig igen.

21 Och det skall ske på den dagen, att HERREN skall straffa de högas härskara *som är* upphöjda, och jordens kungar på jorden.

22 Och de skall samlas ihop, *såsom* fångar samlas ihop i gropen, och skall stängas in i fängelset, och efter många dagar skall de besökas.

23 Då skall månen förbryllas, och solen skämmas, när härskarornas HERRE skall regera på Zions berg, och i

Jerusalem, och inför sina urtida i härlighet.

Kapitel 25

1 O HERRE, du *är* min Gud; dig kommer jag upphöja, jag kommer prisa ditt namn; ty du har gjort underbara *ting*; *dina* urgamla rådslut *är* trofasthet och sanning.

2 Ty du har gjort en stad *till* en stenhög; en befäst stad *till* en ruin: ett främlingars palats till att inte *längre* vara en stad; det skall aldrig *mer* byggas upp.

3 Därför skall det starka folket ära dig, de fasansfulla nationernas stad skall frukta dig.

4 Ty du har varit en styrka för den fattige, en styrka för den nödställda i hans nöd, en tillflykt undan stormen, en skugga undan hettan, när vindstöten från de fasansfulla *är* såsom en storm *mot* väggen.

5 Du skall kuva främlingars oväsen, såsom *med* hettan på en torr plats; *ja* hettan med ett molns skugga: de fasansfullas gren skall sänkas ner.

6 Och på detta berg skall härskarornas HERRE göra en festmåltid med feta ting för allt folk, en fest med lagrade viner, med feta ting fulla av märg, med väl förädlade lagrade viner.

7 Och han kommer på detta berg förgöra täckelsets beklädnad *som är* kastad över alla folk, och den slöja som har lagts ut över alla nationer.

8 Han kommer uppsluka döden i seger; och Herren GUD kommer torka bort tårarna ifrån alla ansikten; och sitt folks

klander skall han ta bort ifrån hela jorden: ty HERREN har talat *det*.

9 Och det skall bli sagt på den dagen, Se, detta *är* vår Gud; vi har väntat på honom, och han kommer rädda oss: detta *är* HERREN; vi har väntat på honom, vi kommer vara glada och fröjda oss i hans frälsning.

10 Ty på detta berg skall HERRENS hand vila, och Moab skall trampas ner under honom, ja såsom halm trampas ner för gödselhögen.

11 Och han skall sträcka ut sina händer mitt ibland dem, såsom han som simmar sträcker ut *sina händer* för att simma: och han skall störta ner deras stolthet tillsammans med deras händers rov.

12 Och dina murars höga fästes borg skall han böja ner, sänka, *och* ta ner till jorden, *ja* till stoftet.

Kapitel 26

1 På den dagen skall denna sång sjungas i Judah land; Vi har en stark stad; *Gud* kommer fastställa frälsning *som* murar och värn.

2 Öppna ni portarna, att den rättfärdiga nationen som håller fast vid sanningen må träda in.

3 Du kommer bevara *honom* i fullkomlig frid, *han vars* sinne stöder sig *mot dig*: ty han litar till dig.

4 Lita ni till HERREN för evigt: ty i HERREN JEHOVAH *finns* evinnerlig styrka:

5 Ty han störtar ner dem som bor högt; den högdragna staden, den sänker han ner; han sänker ner den, *ända* till

jorden; *ända* till stoftet tar han *ner* den.

6 Foten skall trampa ner den, *ja* de fattigas fötter, *och* de nödställdas fotsteg.

7 Den rättfärdiges väg *är* rättrådighet: du, högst rättrådige, väger den rättfärdiges stig.

8 Ja, på dina domars väg, O HERRE, har vi väntat på dig; *vår* själs längtan *är* till ditt namn, och till hågkomsten av dig.

9 Med min själ har jag längtat efter dig om natten; ja, med min ande inom mig kommer jag söka dig tidigt: ty när dina domar *sker* på jorden, kommer världens invånare lära sig rättfärdighet.

10 Låt favör visas åt den ogudaktige, *likväl* kommer han inte lära sig rättfärdighet: i rättrådighetens land kommer han handla orättfärdigt, och kommer inte se HERRENS majestät.

11 HERRE, *när* din hand är upplyft, kommer de inte se *det*: *men* de skall se, och skämmas över *sin* avund mot folket; ja, dina fienders eld skall förtära dem.

12 HERRE, du kommer förordna frid åt oss: ty du har också verkställt alla våra gärningar i oss.

13 O HERRE vår Gud, *andra* herrar jämte dig har härskat över oss: *men* av dig allena kommer vi ha ditt namn i åtanke.

14 *De* *är* döda, de skall inte leva; *de* *är* avlidna, de skall inte resa sig: därför har du besökt och förgjort dem, och utplånat allt minne av dem.

15 Du har tillökat nationen, O HERRE, du har tillökat nationen: du *är* förhärligad: du har förflyttat *det* långt

bort *till* jordens alla ändar.

16 HERRE, i *sitt* trångmål har de besökt dig, de utgöt en bön *när* din tuktan *var* över dem.

17 Likt en havande kvinna, *som* närmar sig tiden för hennes förlossning, *och* har smärtor, *och som* skriker ut i sin vanda; så har vi varit i din åsyn, O HERRE.

18 Vi har varit havande, vi har haft smärtor, vi har liksom fött fram vind; vi har inte vållat någon räddning på jorden; inte heller har världens invånare fallit.

19 Dina döda *män* skall leva, *tillsammans med* min döda kropp skall de resa sig. Vakna och sjung, ni som bor i stoftet: ty din dagg *är som* örters dagg, och jorden skall kasta ut de döda.

20 Kom, mitt folk, gå du in till dina kamrar, och stäng dina dörrar om dig: göm dig liksom för ett kort ögonblick, tills vreden har gått förbi.

21 Ty, se, HERREN kommer ut från sin plats till att straffa jordens invånare för deras missgärning: jorden skall också blotta sitt blod, och skall inte mer dölja sina dräpta.

Kapitel 27

1 På den dagen skall HERREN med sitt grymma och väldiga och starka svärd straffa Leviathan, den genomborrande ormen, ja Leviathan, den där slingrande ormen; och han skall dräpa draken som *är* i havet.

2 Sjung ni på den dagen för henne, En vingård med rött vin.

3 Jag HERREN vakar över den; varje

ögonblick kommer jag vattna den: att inte *någon* ska skada den, natt och dag kommer jag vaka över den.

4 Vrede *finns* inte i mig: vem skulle ställa upp tistlar *och* törnen mot mig i striden? Jag skulle gå *rakt* igenom dem, jag skulle bränna upp dem tillsammans.

5 Eller låt honom ta tag om min styrka, *att* han må göra fred med mig; *och* han skall göra fred med mig.

6 Han skall få dem som ska komma av Jakob att slå rot: Israel skall blomstra och grönska, och fylla världens yta med frukt.

7 Har han slagit honom, såsom han slog de som slog honom? *Eller* blir han dräpt såsom slakten på dem som blir dräpta av honom?

8 När det skjuter ut, kommer du med rätt mått dryfta med det: han tyglar sin hårda vind på östanvindens dag.

9 Genom detta skall därför Jakobs missgärning renas; och detta *är* all frukten till att ta bort hans synd; när han gör alla altarets stenar såsom *till* kalkstenar som slås i smulor, dungarna och avbilderna skall inte *längre* stå uppresta.

10 Likväl *skall* den befästa staden *bli* ödslig, *och* boningen övergiven, och lämnad likt en ödemark: där skall kalven beta, och där skall han ligga ner, och förtära dess grenar.

11 När dess grenar är förtorkade, skall de brytas av: kvinnan ska komma, *och* tända eld på dem: ty det *är* ett folk utan förstånd: därför kommer han som skapade dem inte visa dem barmhärtighet, och han som danade dem kommer inte visa dem någon

favör.

12 Och det skall ske på den dagen, *att* HERREN skall klappa ut ifrån flodens kanal till Egyptens ström, och ni skall samlas in en efter en, O ni Israels barn.

13 Och det skall ske på den dagen, *att* den stora basunen skall blåsas i, och de skall komma vilka var nära till att förgås i Assyriens land, och de fördrivna i Egyptens land, och skall tillbe HERREN på det heliga berget i Jerusalem.

Kapitel 28

1 Ve över den stolta kronan, över Efraims fyllon, vars strålande skönhet *är* en vissnande blomma, vilken *står* främst i deras bördiga dalar vilka är slagna av vinet!

2 Se, Herren har en mäktig och stark en, *vilken* såsom ett hageloväder *och* en förödande storm, såsom en översvämmande flod med kraftfullt vatten, med handen skall slå ner till jorden.

3 Den stolta kronan, Efraims fyllon, skall trampas ner under fötter:

4 Och den strålande skönheten, vilken *står* främst i den bördiga dalen, skall bli en vissnande blomma, *och* såsom den tidiga frukten innan sommaren; vilken *när* han som får syn på den ser den, äter upp så snart den är i hans hand.

5 På den dagen skall härskarornas HERRE bli till en härlig krona, och till ett ljuvligt diadem, för hans folks återstod,

6 Och till en domens ande för honom som sitter på domarstolen, och till

styrka för dem som vänder striden mot porten.

7 Men de har också felat genom vinet, och genom stark dryck har *de* hamnat på avvägar; prästen och profeten har felat genom stark dryck, de är uppslukade av vinet, de är på avvägar genom stark dryck; de felar i syn, de snubblar *i* dom.

8 Ty alla bord är fulla av spyor *och* smuts, *så att det* inte finns något enda *rent* ställe.

9 Vem skall han lära kunskap? Och vem skall han få att förstå lära? *Dem som är* avvanda från mjölken, *och* dragna från bröstet.

10 Ty påbud *måste följa* på påbud, påbud på påbud; rad på rad, rad på rad; lite här, *och* lite där:

11 Ty med stammande läppar och en annan tunga kommer han tala till detta folk.

12 Åt vilka han sade, Detta *är* den vilan *varmed* ni må få den utmattade att vila; och detta *är* den vederkvickelsen: ändock ville de inte höra.

13 Men HERRENS ord var för dem påbud på påbud, påbud på påbud; rad på rad, rad på rad; lite här, *och* lite där; att de skulle gå, och falla bakåt, och krossas, och snärjas, och fångas in.

14 Hör därför HERRENS ord, ni hånfulla män, som styr över detta folk som *är* i Jerusalem.

15 Eftersom ni har sagt, Vi har slutit ett förbund med döden, och med helvetet har vi en överenskommelse; när det överflödande gisslet skall passera förbi, skall det inte komma till oss: ty vi har gjort lögner *till* vår tillflykt, och under

falskhet har vi gömt oss:

16 Därför säger Herren GUD så här, Se, i Zion lägger jag till en grund en sten, en beprövad sten, en dyrbar hörnsten, en trygg grund: han som tror skall inte hasta.

17 Jag kommer också lägga dom för mätsnöret, och rättfärdighet för sänklodet: och haglet skall svepa bort lögnernas tillflykt, och vattnen skall översvämma gömstället.

18 Och ert förbund med döden skall ogiltigförklaras, och er överenskommelse med helvetet skall inte stå fast; när det överflödande gisslet skall passera förbi, då skall ni trampas ner av det.

19 Från *första* stunden som det går ut skall det ta er: ty morgon efter morgon skall det passera förbi, om dagen och om natten: och det skall *då* vara en pina bara *att* uppfatta nyheten *om det*.

20 Ty sängen är kortare än att *en man* kan sträcka ut sig *på den*: och täcket smalare än att han kan svepa in sig *med det*.

21 Ty HERREN skall resa sig såsom *på* Perazims berg, han skall vredgas såsom *i* Gibeons dal, att han må utföra sitt verk, sitt besynnerliga verk; och få sin handling att ske, sin besynnerliga handling.

22 Var ni nu därför inte bespottare, att inte era band görs starka: ty jag har hört från Herren härskarornas GUD om en förödelse, ja *som är* bestämd för hela jorden.

23 Lyssna ni, och hör min röst; ge akt, och hör på mitt tal.

24 Plöjer åkermannen hela dagen för att

så? Öppnar han upp och bryter sönder sin marks jordkokor?

25 När han har jämnat ut dess yta, kastar han *då* inte ut svartkummin, och strör ut kryddkummin, och kastar in det främsta vetet och det bestämda kornet och råget på sin plats?

26 Ty hans Gud instruerar honom till omdöme, *och* lär honom.

27 Ty svartkummin tröskas inte med ett tröskredskap, ej heller vänder man runt ett vagnshjul över kryddkummin; utan svartkummin klappar man ut med en stav, och kryddkummin med käpp.

28 Brödsäd krossas; ty han kommer *ju* inte tröska det i det oändliga, inte heller krossa sönder *det med* sitt vagnshjul, ej heller krossa det *med* sina hästryttare.

29 Också detta kommer ifrån härskarornas HERRE, *som* är underbar i *sitt* rådslut, och förträfflig i *sitt* handlande.

Kapitel 29

1 Ve över Ariel, över Ariel, staden *där* David bodde! Lägg ni till år till år; låt dem döda offer.

2 Likväl kommer jag ansätta Ariel, och bedrövelse och sorg skall råda: och det skall bli för mig såsom Ariel.

3 Och jag kommer slå läger runt dig, och kommer belägra dig med en belägringsvall, och jag kommer resa upp fästen mot dig.

4 Och du skall bli sänkt, *och* skall tala *ner*e ifrån marken, och ditt tal skall vara lågmält *ner*e ifrån stoftet, och din röst skall vara, såsom en andebesvärjares, ifrån marken, och din

röst skall viska ifrån stoftet.

5 Därtill skall dina främlingars stora skara bli som till fint damm, och de fasansfullas stora skara *skall bli* som *till* agnar som försvinner bort: ja, det skall ske plötsligt på ett ögonblick.

6 Du skall bli besökt av härskarornas HERRE med åskdunder, och med jordbävning, och ett väldigt dån, med storm och oväder, och förtärande elds låga.

7 Och den stora skaran av alla nationer som strider mot Ariel, ja alla som strider mot henne och hennes vapen, och som ansätter henne, skall bli såsom till en dröm i en nattlig syn.

8 Ja det skall vara såsom när en hungrig *man* drömmer, och, se, han äter; men han vaknar, och hans själ är tom: eller såsom när en törstig man drömmer, och, se, han dricker; men han vaknar, och, se, *han är alltjämt* matt, och hans själ har *stor* aptit: så skall det gå med den stora skaran av alla nationer, som strider mot Zions berg.

9 Hejda er, och förundra er; ropa ni ut, och skrik: de är druckna, men inte av vin; de vinglar, men inte av stark dryck.

10 Ty HERREN har utgjutit över er den djupa sömnens ande, och har stängt era ögon: profeterna och era makthavare, siarna har han täckt över.

11 Och synen från alla har blivit för er som orden i en bok som är förseglad, vilken *män* överlämnar åt en som är lärd, sägande, Läs detta, jag ber dig: och han säger, Jag kan inte; ty den *är* förseglad:

12 Och boken överlämnas åt honom som inte är lärd, sägande, Läs detta, jag

ber dig: och han säger, Jag är inte lärd.

13 Därför sade Herren, Eftersom detta folk närmar sig *mig* med sin mun, och ärar mig med sina läppar, men har dragit undan sitt hjärta långt bort från mig, och deras fruktan mot mig undervisas med människobud:

14 Därför, se, jag kommer sätta igång att göra ett förunderligt verk bland detta folk, *ja* ett häpnadsväckande verk och ett under: ty visdomen hos deras visa *män* skall förgås, och förståndet hos deras förståndiga *män* skall fördöljas.

15 Ve dem som söker djupt för att gömma sitt rådslut från HERREN, och deras gärningar sker i mörkret, och de säger, Vem ser oss? Och vem känner oss?

16 Sannerligen skall ert vändande av ting upp och ner bli betraktat såsom krukmakarens lera: för skall verket säga om honom som gjorde det, Inte gjorde han mig? Eller skall det formade säga om honom som danade det, Inte hade han något förstånd?

17 *Dröjer* det inte ännu en kort liten stund, och Libanon skall förvandlas till ett bördigt fält, och det bördiga fältet skall bli betraktat som en skog?

18 Och på den dagen skall de döva höra bokens ord, och de blindas ögon skall se ur dunkel, och ur mörker.

19 De ödmjuka skall också tillöka *i sin* glädje i HERREN, och de fattiga bland människor skall fröjda sig i Israels Helige.

20 Ty den fasansfulle är omintetgjord, och smädaren är förgjord, och alla som vakar efter missgärning är avhuggna:

21 Vilka gör en man till en överträdare

för ett ord, och lägger ut en snara för honom som tillrättavisar vid porten, och vänder bort den rättfärdige för en tom sak.

22 Därför säger HERREN så här, som återlöste Abraham, angående Jakobs hus, nu skall Jakob inte komma på skam, inte heller skall hans ansikte blekna.

23 Utan när han ser sina barn, mina händers verk, mitt ibland sig, skall de helga mitt namn, och helga Jakobs Helige, och skall frukta Israels Gud.

24 De också som felade i ande skall komma till insikt, och de som knotade skall lära sig undervisning.

Kapitel 30

1 Ve de trotsiga barnen, säger HERREN, som tar emot råd, men inte av mig; och som tar skydd med ett skydd, men inte av min ande, att de må hopa synd på synd:

2 Vilka vandrar för att gå ner till Egypten, och har inte frågat min mun; för att förstärka sig i faraos styrka, och för att lita till Egyptens skugga!

3 Därför skall faraos styrka bli er skam, och tilltron till Egyptens skugga *er* förvillelse.

4 Ty hans furstar var i Zoan, och hans ambassadörer kom till Hanes.

5 De skämdes alla över ett folk *som* inte kunde vara dem till gagn, ej heller till hjälp eller till nytta, utan *blev till* en skam, och också till en vanära.

6 Söderlandets djurs börda: in till trångmålets och ångestens land, varifrån det unga och gamla lejonet

kommer, huggormen och den brännande flygande ormen, de kommer bära sina rikedomar på unga åsnors skuldror, och sina skatter på kamelers pucklar, till ett folk *som* inte skall vara *dem* till gagn.

7 Ty egyptierna skall hjälpa förgäves, och till ingen nytta: därför har jag ropat om detta, Deras styrka *är* att sitta still.

8 Gå nu, skriv ner det inför dem på en tavla, och teckna ner det i en bok, att det må finnas till för den tid som ska komma *och* för all evighet:

9 Att detta *är* ett upproriskt folk, ljugande barn, barn *som* inte vill höra HERRENS lag:

10 Vilka säger åt siarna, Se inte; och åt profeterna, Profetera inte rätta ting för oss, tala *smickrande* släta ting, profetera bedrägligheter:

11 Bort från vägen, vik från stigen, få Israels Helige att försvinna från vår åsyn.

12 Därför säger Israels Helige så här, Eftersom ni föraktar detta ord, och litar till förtryck och vrånghet, och förtröstar på det:

13 Därför skall denna missgärning bli för er såsom en spricka färdig att falla, *som* buktar ut i en hög mur, vars ras kommer plötsligt på ett ögonblick.

14 Och han skall krossa det såsom krossandet av krukmakarens kärl som slås i bitar; han skall inte skona: så *pass* att det vid krossandet av det inte *ens* skall finnas en skärva *kvar* till att hämta eld *med* från eldstaden, eller till att hämta vatten *med* från hålet.

15 Ty så här säger Herren GUD, Israels Helige; I återvändande och vila skall ni

räddas; i stillhet och i förtröstan skall vara er styrka: och ni ville inte.

16 Utan ni sa, Nej; för vi kommer undfly på hästar; därför skall ni *också* få fly: och, Vi kommer rida på de snabba; därför skall de som ska jaga er vara snabba.

17 Tusen *skall fly* för en *endas* reprimand; vid reprimanden från fem skall ni fly: tills ni ska lämnas kvar som ett fyrtorn uppe på toppen av ett berg, och som ett baner på en kulle.

18 Och därför kommer HERREN vänta, att han må vara nådfull mot er, och därför kommer han bli upphöjd, att han må förbarma sig över er: ty HERREN *är* en domens Gud: välsignade *är* alla de som väntar på honom.

19 Ty folket skall bo i Zion i Jerusalem: du skall inte gråta mer: han kommer vara väldigt nådfull mot dig vid ditt rops röst; när han skall höra den, kommer han svara dig.

20 Och *fastän* Herren ska ge dig svårighetens bröd, och lidandets vatten, skall dock dina lärare inte flyttas bort in i ett hörn längre, utan dina ögon skall se dina lärare:

21 Och dina öron skall höra ett ord bakom dig, sägande, Detta *är* vägen, vandra ni på den, när ni ska vika åt höger, och när ni ska vika åt vänster.

22 Ni skall också orena täckelset för dina avgudabilder av silver, och dekorationen för dina gjutna avbilder av guld: du skall kasta iväg dem såsom en menstrasa; du skall säga till den, Bort härifrån.

23 Då skall han ge *dig* regnet för din

säd, som du skall så marken med; och bröd av jordens avkastning, och det skall bli bördigt och rikligt: på den dagen skall din boskap beta på rymliga betesmarker.

24 Oxarna likaså och de unga åsnorna som arbetar jorden skall äta rent foder, som har blivit kastat med kastskoveln och med sädesvannan.

25 Och på varje högt berg, och på varje stor höjd, skall det finnas floder och vattenströmmar på den stora slaktens dag, när tornen ska falla.

26 Därtill skall månens sken vara som solens ljus, och solens ljus skall vara sjufalt, såsom sju dagars ljus, på den dagen som HERREN förbinder sitt folks skada, och helar deras sårs slag.

27 Se, HERRENS namn kommer från fjärran, brinnande *med* hans vrede, och *dess* börda *är* tung: hans läppar är fulla av ilska, och hans tunga *är* såsom en förtärande eld:

28 Och hans andedräkt, såsom en översvämmande ström, skall nå *ända upp* till halva nacken, till att sålla nationerna med en värdelös såll: och *det skall sitta* ett betsel i folkets käke, vållande *dem* att fela.

29 Ni skall ha en sång, såsom i den natten *när* en helig högtid firas; och hjärtefröjd, såsom när en går med en flöjt för att vandra fram till HERRENS berg, till Israels Mäktige.

30 Och HERREN skall få sin härliga röst att höras, och skall visa sänkandet av sin arm, med *sin* vredes ilska, och *med* en förtärande elds låga, *med* störtregn, och storm, och hagelstenar.

31 Ty genom HERRENS röst skall

assyriern slås ner, *som* slog med en käpp.

32 Och *på* varje plats där den markfasta staven skall passera, vilken HERREN skall förlägga över honom, skall *det* ske med tamburiner och harpor: och med skakande strider kommer han strida mot det.

33 Ty Tophet *är* förordnat sedan länge; ja, för kungen är det berett; han har gjort *gropen* djup och rymlig: dess bål *har* eld och mycket ved; HERRENS andning, likt en svavelström, antänder den.

Kapitel 31

1 Ve dem som går ner till Egypten för hjälp; och litar till hästar, och förtröstar på vagnar, eftersom *de är* många; och på ryttare, eftersom de är mycket starka; men de tittar inte mot Israels Helige, inte heller söker *de* HERREN!

2 Likväl *är* han också klok, och kommer vålla ondska, och kommer inte återkalla sina ord: utan kommer resa sig mot ogärningsmännens hus, och mot hjälpen från dem vilka utför missgärning.

3 Nu *är* egyptierna människor, och inte Gud; och deras hästar kött, och inte ande. När HERREN skall sträcka ut sin hand, skall både han som hjälper, och han som blir hjälpt falla ner, och de skall alla tillsammans gå under.

4 Ty så här har HERREN talat till mig, Liksom lejonet och unglejonet ryter mot sitt byte, när en stor skara herdor kallas fram mot honom, kommer *han* inte vara rädd för deras röst, inte heller

ödmjuka sig på grund av deras oljud: så skall härskarornas HERRE komma ner för att strida för berget Zion, och för dess höjd.

5 Såsom flygande fåglar, så kommer härskarornas HERRE försvara Jerusalem; försvarande *det* kommer han också undsätta *det*; och passerande över *det* kommer han bevara *det*.

6 Vänd ni tillbaka till *honom ifrån* vilken Israels barn djupt har revolterat *emot*.

7 Ty på den dagen skall var man kasta bort sina avgudar av silver, och sina avgudar av guld, vilka era egna händer har gjort för er *till* en synd.

8 Sedan skall assyriern falla genom svärdet, inte genom en mäktig man; och svärdet, ej genom en simpel man, skall förtära honom: utan han skall fly för svärdet, och hans unga män skall överväldigas.

9 Och han skall korsa över till sitt fäste av fruktan, och hans furstar skall vara rädda för fälttecknet, säger HERREN, vars eld *är* i Zion, och hans ugn i Jerusalem.

Kapitel 32

1 Se, en kung skall härska i rättfärdighet, och furstar skall styra med dom.

2 Och en man skall vara som en tillflykt ifrån vinden, och ett skydd ifrån stormen; såsom vattenfloder på en torr plats, som skuggan av en stor klippa i ett utmattat land.

3 Och deras ögon som ska se skall inte vara grumliga, och deras öron som ska

höra skall lyssna.

4 De obetänksammas hjärta skall förstå kunskap, och de stammandes tunga skall vara redo att tala klart.

5 Den motbjudande personen skall inte mer kallas frikostig, ej heller *skall* den usle sägas *vara* generös.

6 Ty den motbjudande personen kommer tala motbjudande, och hans hjärta kommer verka missgärning, till att utöva hyckleri, och till att yttra felaktighet emot HERREN, till att tömma den hungriges själ, och han kommer få den törstigets dryck att saknas.

7 Den usles verktyg *är* också onda: han tänker ut onda planer till att förgöra de fattiga med ljugande ord, även när den nödställde talar rätt.

8 Men den frikostige tänker ut frikostiga ting; och vid frikostiga ting skall han stå fast.

9 Res *er* upp, ni bekväma kvinnor; hör min röst, ni obekymrade döttrar; lyssna till mit tal.

10 *Under* många dagar och år skall ni vara oroliga, ni bekymmerslösa kvinnor: ty vinskörden skall utebli, insamlandet skall inte ske.

11 Darra, ni säkra kvinnor; var oroliga, ni sorglösa: riv av er *kläderna*, och blotta er, och klä på *säcktyg* runt *era* länder.

12 De skall sörja över bröstvårtorna, över de ljuvliga fälten, över den fruktbara vinstocken.

13 Över mitt folks land skall *det* komma upp törnen *och* tistlar; ja, över alla glada hus *i* den glädjefulla staden:

14 Ty palatsen skall stå övergivna;

stadens folkskara skall lämnas; forten och tornen skall bli till grotthålor för evigt, en glädje för vildåsnor, en betesmark för hjordar;

15 Tills anden utgjuts över oss från ovan, och vildmarken blir ett bördigt fält, och det bördiga fältet räknas som en skog.

16 Då skall dom bo i ödemarken, och rättfärdighet stanna kvar på det bördiga fältet.

17 Och rättfärdighetens verk skall vara frid; och rättfärdighetens verkan *stilla* trygghet och visshet för evigt.

18 Och mitt folk skall bo i en fridfull boning, och på trygga boplatser, och på stillsamma viloplatser;

19 När det skall hagla, kommande ner över skogen; och staden skall vara låg på en låg plats.

20 Välsignade *är* ni som ska så vid alla vatten, som sänder ut oxens och åsnans fötter *dit*.

Kapitel 33

1 Ve dig som fördärvar, och du själv inte *blev* fördärvad; och handlar svekfullt, och de inte handlade svekfullt mot dig! När du skall upphöra med att fördärva, skall du bli fördärvad; *och* när du ska sluta med att handla svekfullt, skall de handla svekfullt mot dig.

2 O HERRE, var nådfull mot oss; vi har väntat på dig: var du deras arm varje morgon, också vår frälsning i nödens tid.

3 Vid ljudet av tumultet flydde folket; vid ditt uppstigande skingrades nationerna.

4 Och ert byte skall samlas in *likt* larvens insamling: liksom gräshoppor springande hit och dit skall han störta fram över dem.

5 HERREN är upphöjd; ty han bor i höjden: han har fyllt Zion med dom och rättfärdighet.

6 Och visdom och kunskap skall vara dina tiders stadga, *och din* frälsnings styrka: HERRENS fruktan *är* hans skatt.

7 Se, deras tappra skall ropa utanför: fredsambassadörerna skall gråta bittert.

8 De banade vägarna ligger öde, den vägfarande mannen upphör: han har brutit förbundet, han har föraktat städerna, han bryr sig inte om någon man.

9 Jordan sörjer *och* försmäktar:

Libanon skäms *och* är nedhugget:

Sharon är likt en vildmark; och Bashan och Carmel ska skaka av *sin frukt*.

10 Nu kommer jag resa mig upp, säger HERREN; nu kommer jag bli upphöjd; nu kommer jag upphöja mig själv.

11 Ni skall vara havande med agnar, ni skall frambringa strån: er anda, *liksom* eld, skall förtära er.

12 Och folket skall bli *såsom* förbränningarna av kalksten: *liksom* avhugget törne skall de brännas upp i elden.

13 Hör, ni *som är* långt borta, vad jag har gjort; och, ni *som är* nära, erkänn min makt.

14 Syndarna i Zion är rädda; förskräckelse har överraskat hycklarna. Vem bland oss skall bo med den förtärande elden? Vem bland oss skall bo med evinnerliga bränder?

15 Han som vandrar rättfärdigt, och talar rättrådigt; han som föraktar det som vinnas genom förtryck, som skakar av sina händer från att hålla i mutor, som stoppar till sina öron från att höra om blod, och stänger sina ögon från att se ondska;

16 Han skall bo i höjden: hans värn *skall vara* klippornas vapen: bröd skall givas honom; hans vatten *skall vara* tryggt.

17 Dina ögon skall se kungen i sin skönhet: de skall skåda det land som ligger väldigt långt bort.

18 Ditt hjärta skall begrunda förskräckelsen. *Var är* skrivaren? *Var är* kassören? *Var är* han som räknade tornen?

19 Du skall inte se ett vildsint folk, ett folk med ett djupare tal än du kan uppfatta; med en stammande tunga, *som du inte kan* förstå.

20 Se på Zion, våra högtiders stad: dina ögon skall se Jerusalem, en stillsam boning, ett tabernakel *som* inte skall tas ner; inte en *enda* av dess pålar skall någonsin tas bort, ej heller skall någon av dess linor brista.

21 Utan där *kommer* den härlige HERREN *vara* för oss en plats med breda floder *och* strömmar; vari inget galärskepp med åror skall gå fram, inte heller skall något mäktigt skepp passera däröver.

22 Ty HERREN *är* vår domare, HERREN *är* vår laggivare, HERREN *är* vår kung; han kommer rädda oss.

23 Dina rep är lösgjorda; de kunde inte göra sin mast stark ordentligt, de kunde inte veckla ut seglet: då fördelas bytet

från en stor plundring; de lama tar av bytet.

24 Och invånaren skall inte säga, Jag är sjuk: det folk som ska bo däri *skall bli* förlåten *sin* missgärning.

Kapitel 34

1 Närma er, ni nationer, till att höra; och lyssna, ni folk: låt jorden höra, och allt som finns på den; världen, och alla ting som kommer fram ur den.

2 Ty HERRENS vrede *är* över alla nationer, och *hans* ilska över alla deras härar: han har fullständigt förgjort dem, han har överlämnat dem till slakten.

3 Deras dräpta skall också kastas ut, och deras stank skall stiga upp från deras döda kroppar, och bergen skall smälta av deras blod.

4 Och himlens hela härskara skall upplösas, och himlarna skall rullas ihop som en bokrulle: och hela deras härskara skall falla ner, såsom lövet faller av från vinstocken, och såsom ett fallande *fikon* från fikonsträdet.

5 Ty mitt svärd skall badas i himlen: se, det skall komma ner över Idumea, och på min förbannelses folk, till dom.

6 HERRENS svärd är fullt av blod, det har blivit flott av fetma, *och* av blodet från lamm och getter, av fettet från baggars njurar: ty HERREN har ett offer i Bozrah, och en stor slakt i Idumeas land.

7 Och enhörningarna skall gå ner med dem, och oxarna med tjurarna; och deras land skall drypa av blod, och deras stoft bli flott av fetma.

8 Ty den dag *är inne* för HERRENS

hämnd, *och* det är för vedergällningar för Zions tvistemål.

9 Och dess strömmar skall omvandlas till tjära, och dess stoft till svavel, och dess land skall bli till brinnande tjära.

10 Det skall inte släckas varken natt eller dag; dess rök skall stiga upp för evigt: från generation till generation skall det ligga öde; ingen skall passera igenom det för all evighet.

11 Utan skarven och rördrommen skall besitta det; också ugglan och korpen skall bo i det: och han skall sträcka ut över det förvirringens snöre, och tomhetens stenar.

12 De skall kalla på dess ädlingar till riket, men ingen *skall finnas* där, och alla hennes furstar skall vara ingenting.

13 Och törnen skall komma upp i hennes palats, nässlor och björnbärsbuskar i dess fästningar: och det skall bli till en boning för drakar, *och* en sal för ugglor.

14 Öknens vilddjur skall också möta upp med öns vilddjur, och satyren skall ropa till sin kamrat; också skrikuven skall vila där, och finna en viloplats åt sig.

15 Där skall storugglan bygga sitt näste, och lägga, och kläcka, och församla under sin skugga: där skall också gamarna samlas, var och en med sin maka.

16 Sök ni från HERRENS bok, och läs: ingen av dessa skall falla, ingen skall sakna sin maka: ty min mun den har befallt, och hans ande den har församlat dem.

17 Och han har kastat lotten för dem, och hans hand har fördelat det åt dem

efter mätsnöre: de skall besitta det för evigt, från generation till generation skall de bo i det.

Kapitel 35

1 Vildmarken och ödemarken skall vara glada för dem; och öknen skall fröjda sig, och blomstra såsom rosen.

2 Den skall blomstra överflödande, och ja fröjda sig med glädje och sjungande: Libanons härlighet skall givas åt den, Carmels och Sharons prakt, de skall se HERRENS härlighet, *och* vår Guds prakt.

3 Styrk ni de svaga händerna, och stärk de kraftlösa knäna.

4 Säg till dem *som har* ett ängsligt hjärta, Var starka, frukta inte: se, er Gud kommer komma *med* hämnd, *ja* Gud *med* en vedergällning; han kommer komma och rädda er.

5 Då skall de blindas ögon öppnas, och de dövas öron skall upplåtas.

6 Då skall den lame hoppa som en hjort, och den stummes tunga sjunga: ty i vildmarken skall vatten bryta fram, och strömmar i öknen.

7 Och den svedda marken skall bli till en bassäng, och det törstiga landet vattenkällor: i drakars boning, där var och en ligger, *skall det växa* gräs med vass och papyrus.

8 Och där skall vara en banad väg, och en väg, och den skall kallas Helighetens väg; de orena skall inte passera på den; utan den *skall vara till* för de: de vägfarande männen, fastän dårar, skall *de* inte fela *gällande den*.

9 Inget lejon skall vara där, inte heller

skall *något* rovdjur gå upp på den, det skall inte bli funnet där; utan de återlösta skall vandra *på den*:

10 Och HERRENS friköpta skall vända tillbaka, och komma till Zion med sånger och evinnerlig fröjd på sina huvuden: de skall erhålla fröjd och glädje, och sorg och suckan skall fly bort.

Kapitel 36

1 Nu skedde det i kung Hezekiahs fjortonde år, *att* Sennacherib, Assyriens kung, kom upp mot Judahs alla befästa städer, och intog dem.

2 Och Assyriens kung sände Rabshakeh från Lachish till Jerusalem till kung Hezekiah med en stor här. Och han stod vid den övre dammens vattenledning på vägen till Valkarfältet.

3 Då kom Eliakim, Hilkiahs son, vilken rådde över huset, och skrivaren Shebna, och Joah, Asafs son, nedtecknaren, ut till honom.

4 Och Rabshakeh sa till dem, Säg ni nu till Hezekiah, Så säger den store konungen, Assyriens kung, Vad för tilltro *är* detta som du litar till?

5 Jag ska säga, *säger du*, (men *de är blott* tomma ord) *Jag har* råd och styrka för krig: vem litar du nu till, att du gör uppror mot mig?

6 Se, du litar till denna brutna rörstav, till Egypten; vilken om en man ska luta sig mot, den kommer gå in i hans hand, och genomborra den: så *är* farao, Egyptens kung, för alla som ska lita till honom.

7 Men om du ska säga till mig, Vi litar

till HERREN vår Gud: *är det* inte han, vars höjder och vars altare Hezekiah har tagit bort, och sade till Judah och till Jerusalem, Inför detta altare skall ni tillbe?

8 Ge nu därför löften, jag ber dig, åt min mästare Assyriens kung, och jag kommer ge dig tvåtusen hästar, om du för din del förmår att sätta ryttare på dem.

9 Hur ska du då vända iväg ansiktet på *ens* en *enda* styresman tillhörande de ringaste av min mästares tjänare, och *du* ska sätta din tillit till Egypten för vagnar och för hästryttare?

10 Och har jag nu kommit upp utan HERREN mot detta land till att förgöra det? HERREN sade till mig, Gå upp mot detta land, och förgör det.

11 Då sa Eliakim och Shebna och Joah till Rabshakeh, Tala, jag ber dig, till dina tjänare på det syriska språket; ty vi förstår *det*: och tala inte till oss på judarnas språk, i folkets öron som *är* på muren.

12 Men Rabshakeh sa, Har min mästare sänt mig till din mästare och till dig för att tala dessa ord? *Har han* inte *sänt mig* till männen som sitter på muren, att de må äta sin egen avföring, och dricka sin egen urin med er?

13 Då stod Rabshakeh, och ropade med hög röst på judarnas språk, och sa, Hör ni den store konungens ord, Assyriens kung.

14 Så säger konungen, Låt inte Hezekiah lura er: ty han skall inte förmå att undsätta er.

15 Låt inte heller Hezekiah få er att lita till HERREN, sägande, HERREN

kommer sannerligen undsätta oss:
denna stad skall inte överlämnas i
Assyriens kungs hand.

16 Lyssna inte till Hezekiah: ty så säger
Assyriens kung, Gör *en*
överenskommelse med mig *med* en
gåva, och kom ut till mig: och ät ni var
och en av sin egen vinstock, och var
och en av sitt fikonsträd, och drick ni var
och en sin egen cisterns vatten;

17 Tills jag ska komma och ta iväg er
till ett land likt ert eget land, ett land
med säd och vin, ett land med bröd och
vingårdar.

18 *Var på er vakt* att inte Hezekiah ska
övertala er, sägande, HERREN
kommer rädda oss. Har någon av
nationernas gudar räddat sitt land från
Assyriens kungs hand?

19 *Var är* Hamaths och Arphads gudar?
Var är Sepharvaims gudar? Och har de
undsatt Samarien från min hand?

20 Vem bland alla dessa länders gudar,
är det som har undsatt sitt land från
min hand, att HERREN skulle undsätta
Jerusalem från min hand?

21 Men de teg, och svarade honom inte
ett ord: ty kungens befallning var,
sägande, Svvara honom inte.

22 Sedan kom Eliakim, Hilkiahs son,
som *rådde* över hushållet, och
skrivaren Shebna, och Joah, Asafs son,
nedtecknaren, till Hezekiah med *sina*
kläder sönderrivna, och berättade för
honom Rabshakehs ord.

Kapitel 37

1 Och det skedde, när kung Hezekiah
hörde *det*, att han rev sönder sina

kläder, och svepte sig i säcktyg, och
gick in till HERRENS hus.

2 Och han sände Eliakim, som *rådde*
över hushållet, och skrivaren Shebna,
och prästernas äldste klädda i säcktyg,
till profeten Jesaja, Amozs son.

3 Och de sa till honom, Så säger
Hezekiah, Denna dag *är* en dag av
trubbel, och tillrättavisning, och
smädelse: ty barnen har kommit fram
till födseln, och *det finns* ingen kraft att
föda.

4 Det må ske *att* HERREN din Gud
kommer höra Rabshakehs ord, vilken
hans mästare Assyriens kung har sänt
till att håna den levande Guden, och
kommer tillrättavisa de ord vilka
HERREN din Gud har hört: lyft därför
upp *din* bön för den rest som är kvar.

5 Så kung Hezekiahs tjänare kom till
Jesaja.

6 Och Jesaja sade till dem, Så här skall
ni säga till er mästare, Så säger
HERREN, Var inte rädd för de ord som
du har hört, varmed Assyriens kungs
tjänare har hädat mig.

7 Se, jag kommer sända en vindpust på
honom, och han skall höra ett rykte,
och vända tillbaka till sitt eget land; och
jag kommer få honom att falla genom
svärdet i sitt eget land.

8 Så Rabshakeh vände tillbaka, och
fann Assyriens kung krigande mot
Libnah: ty han hade hört att han hade
gett sig av från Lachish.

9 Och han hörde *det* sägas om
Tirhakah, Etiopiens kung, Han har
dragit ut för att kriga mot dig. Och när
han hörde *det*, sände han budbärare till
Hezekiah, sägande,

10 Så här skall ni tala till Hezekiah, Judah kung, sägande, Låt inte din Gud, som du litar till, bedra dig, sägande, Jerusalem skall inte givas i Assyriens kungs hand.

11 Se, du har hört vad Assyriens kungar har gjort mot alla länder, förgörande dem fullständigt; och du skall räddas?

12 Har nationernas gudar räddat dem vilka mina fäder har förgjort, *såsom* Gozan, och Haran, och Rezech, och Edens barn som *var* i Telassar?

13 Var *är* Hamaths kung, och Arphads kung, och staden Sepharvaims kung, Hena, och Ivah?

14 Och Hezekiah mottog brevet från budbärarnas hand, och läste det: och Hezekiah gick upp till HERRENS hus, och bredde ut det inför HERREN.

15 Och Hezekiah bad till HERREN, sägande,

16 O härskarornas HERRE, Israels Gud, som bor *mellan* keruberna, du *är* Guden, *ja* du allena, över jordens alla riken: du har gjort himmel och jord.

17 Böj ner ditt öra, O HERRE, och hör; öppna dina ögon, O HERRE, och se: och hör Sennacheribs alla ord, som har sänt till att håna den levande Guden.

18 I sanning, HERRE, har Assyriens kungar förött alla de nationerna, och deras landområden,

19 Och har kastat deras gudar in i elden: ty de *var* inga gudar, utan verk av människohänder, trä och sten: därför har de förstört dem.

20 Därför, O HERRE vår Gud, rädda oss nu från hans hand, att alla jordens riken må veta att du *är* HERREN, *ja*

endast du.

21 Sedan sände Jesaja, Amozs son, till Hezekiah, sägande, Så säger HERREN Israels Gud, Eftersom du har bett till mig mot Sennacherib Assyriens kung: 22 Detta *är* det ord som HERREN har talat om honom; Jungfrun, dottern Zion, har föraktat dig, *och* hänskrattat åt dig; dottern Jerusalem har skakat sitt huvud åt dig.

23 Vem har du hånat och hädat? Och mot vem har du höjt *din* röst, och lyft din blick högt? *Ja* mot Israels Helige.

24 Genom dina tjänare har du smädat Herren, och har sagt, Genom mina vagnars väldiga antal har jag stigit upp till bergens höjd, till Libanons sidor; och jag kommer hugga ner dess höga cedrar, *och* dess utvalda granträd: och jag kommer gå in till höjden av hans gräns, *och* hans Carmels skog.

25 Jag har grävt, och druckit vatten; och med mina fötters sula har jag torkat ut de belägrade platsernas alla floder.

26 Har du inte för länge sedan hört, *hur* jag har gjort det; *och* i forntiden, att jag har utformat det? Nu har jag fått det att ske, att du skulle vara till för att ödelägga befästa städer *och* göra dem *till* ruinhögar.

27 Därför *var* deras invånare maktlösa, de var förfärade och förbryllade: de *var såsom* markens gräs, och *såsom* den gröna örten, *såsom* hustakens gräs, och *såsom* säd som *blir* bortblåst innan det växer upp.

28 Men jag känner till din boning, och *när* du går ut, och *när* du går in, och ditt raseri mot mig.

29 Eftersom ditt raseri mot mig, och

ditt tumult, har stigit upp in till mina öron, därför kommer jag lägga min krok i din näsa, och mitt betsel på dina läppar, och jag kommer vända tillbaka dig på den väg på vilken du *också* kom. 30 Och detta *skall vara* ett tecken för dig, Ni skall *detta* år äta sådant som växer av sig själv; och *under* det andra året det som kommer upp av detsamma: och så ni *under* det tredje året, och skörda, och plantera vingårdar, och ät av dess frukt.

31 Och den kvarlevan som har undflytt av Judah hus skall återigen slå rot nertill, och bära frukt ovan till:

32 Ty ur Jerusalem skall en kvarleva gå ut, och ur Zions berg de som ska undfly: härskarornas HERRES nitälskan skall göra detta.

33 Därför säger HERREN så här angående Assyriens kung, Han skall inte komma in i denna stad, inte heller skjuta en pil där, inte heller närma sig den med sköldar, ej heller kasta upp en vall mot den.

34 På den väg som han kom, på densamma skall han återvända, och skall inte komma in till denna stad, säger HERREN.

35 Ty jag kommer försvara denna stad så att rädda den, för min egen skull, och för min tjänare Davids skull.

36 Sedan gick HERRENS ängel ut, och slog 185 000 i assyriernas läger: och när de steg upp tidigt på morgonen, se, *då var* de allesammans döda lik.

37 Så Sennacherib, Assyriens kung, gav sig av och färdades och återvände, och vistades i Nineveh.

38 Och det skedde, medan han tillbad i

sin gud Nisroks hus, att hans söner Adrammelech och Sharezer slog honom med svärdet; och de flydde till landet Armenien: och hans son Esarhaddon regerade i hans ställe.

Kapitel 38

1 I de dagarna blev Hezekiah dödssjuk. Och profeten Jesaja, Amozs son, kom till honom, och sade till honom, Så säger HERREN, Se om ditt hus: ty du skall dö, och inte överleva.

2 Då vände Hezekiah sitt ansikte mot väggen, och bad till HERREN,

3 Och sade, Kom ihåg nu, O HERRE, jag ber dig, hur jag har vandrat inför dig i sanning och med ett fullkomligt hjärta, och har gjort *det som är* gott i din åsyn. Och Hezekiah grät mycket.

4 Sedan kom HERRENS ord till Jesaja, sägande,

5 Gå, och säg till Hezekiah, Så säger HERREN, din far Davids Gud, Jag har hört din bön, jag har sett dina tårar: se, jag kommer lägga till femton år till dina dagar.

6 Och jag kommer undsätta dig och denna stad från Assyriens kungs hand: och jag kommer försvara denna staden.

7 Och detta *skall vara* ett tecken för dig från HERREN, att HERREN kommer göra denna sak som han har talat;

8 Se, jag kommer föra tillbaka gradernas skugga, som *redan* har gått ner i Ahazs solur, tio grader tillbaka. Så solen gick tillbaka tio grader, vilka grader den *redan* hade gått ner *innan*.

9 Judah kung Hezekiahs skrivelse, när han hade varit sjuk, och tillfrisknat från

sin sjukdom:

10 Jag sa vid mina dagars avhuggande, Jag skall gå till gravens portar: jag berövas på återstoden av mina år.

11 Jag sa, Jag skall inte se HERREN, *ja* HERREN, i de levandes land: jag skall inte mer se människor tillsammans med världens invånare.

12 Min tid är borttagen, och är förflyttad från mig liksom en herdes tält: jag har huggit av mitt liv såsom en vävare: han kommer hugga av mig med en smärtsam sjukdom: från dagen *ända* till natten kommer du göra slut på mig.

13 Jag övervägde till morgonen, *att*, såsom ett lejon, så kommer han krossa alla mina ben: från dagen *ända* till natten kommer du göra slut på mig.

14 Som en trana *eller* svala, så pep jag: jag sörjde som en duva: mina ögon sviktar *tittande* uppåt: O HERRE, jag är förtryckt; tag dig an min sak.

15 Vad ska jag säga? Han har både talat till mig, och han har själv *också* gjort *det*: jag skall vandra stillsamt *under* alla mina år i min själs bitterhet.

16 O Herre, genom dessa *ting* lever *människor*, och i alla dessa ting *är* min andes liv: så kommer du återställa mig, och få mig att leva.

17 Se, för frid hade jag stor bitterhet: men du har i kärlek till min själ *undsatt den* från förgängelsens grop: ty du har kastat alla mina synder bakom din rygg.

18 Ty graven kan inte prisa dig, död kan *inte* fira dig: de som går ner i gropen kan inte hoppas på din sanning.

19 Den levande, den levande, han skall prisa dig, såsom jag *gör* denna dag: fadern skall tillkännage din sanning för

barnen.

20 HERREN *stod beredd* att rädda mig: därför kommer vi sjunga mina sånger till stränginstrumenten *i* alla våra livsdagar i HERRENS hus.

21 Ty Jesaja hade sagt, Låt dem ta en fikonklump, och lägga *den* som ett plåster över bölden, och han skall tillfriskna.

22 Hezekiah hade också sagt, Vad *är* tecknet att jag skall gå upp till HERRENS hus?

Kapitel 39

1 Vid den tiden sände Merodach-Baladan, Baladans son, Babylons kung, brev och en gåva till Hezekiah: ty han hade hört att han hade varit sjuk, och hade tillfrisknat.

2 Och Hezekiah blev glad över dem, och visade dem huset med hans dyrbarheter, silvret, och guldets, och kryddorna, och den dyrbara smörjelsen, och hela sitt vapenförråd, och allt som fanns i hans skattkammare: det fanns inget i hans hus, eller i hela hans välde, som Hezekiah inte visade dem.

3 Sedan kom profeten Jesaja till kung Hezekiah, och sade till honom, Vad sa dessa män? Och varifrån kom de till dig? Och Hezekiah sa, De har kommit från ett fjärran land till mig, *ända* från Babylon.

4 Då sa han, Vad har de sett i ditt hus? Och Hezekiah svarade, Allt som *finns* i mitt hus har de sett: det finns inget ibland mina skattkammare som jag inte har visat dem.

5 Då sa Jesaja till Hezekiah, Hör

härskarornas HERRES ord:

6 Se, de dagar kommer, *då* allt som *finns* i ditt hus, och *som* dina fäder har samlat ända till denna dag, skall föras iväg till Babylon: ingenting skall lämnas kvar, säger HERREN.

7 Och av dina söner som skall utgå från dig, som du skall föda, skall de föra bort; och de skall bli eunucker i Babylons konungs palats.

8 Då sa Hezekiah till Jesaja, Gott *är* HERRENS ord som du har talat. Han sa därtill, Ty fred och sanning skall råda under mina dagar.

Kapitel 40

1 Trösta ni, trösta ni mitt folk, säger er Gud.

2 Tala ni tröstande till Jerusalem, och ropa till henne, att hennes krig är slutfört, att hennes synd är förlåten: ty hon har av HERRENS hand fått dubbelt upp för alla hennes synder.

3 Rösten av honom som ropar i ödemarken, Bered ni vägen för HERREN, gör rak i öknen en banad väg för vår Gud.

4 Varje dal skall höjas, och varje berg och höjd skall sänkas: och det krokiga skall göras rakt, och de ojämna platserna jämnas.

5 Och HERRENS härlighet skall uppenbaras, och allt kött skall tillsammans se *det*: ty HERRENS mun har talat *det*.

6 Rösten sade, Ropa. Och han sade, Vad skall jag ropa? Allt kött *är* gräs, och all dess härlighet *är* såsom fältets blomma.

7 Gräset vissnar, blomman tynar bort: eftersom HERRENS ande blåser därpå: sannerligen *är* folket gräs.

8 Gräset vissnar, blomman tynar bort: men vår Guds ord skall stå fast för evigt.

9 O Zion, som frambär glada nyheter, tag dig upp på det höga berget; O Jerusalem, som bringar goda nyheter, höj din röst med styrka; höj *den*, var inte rädd; säg till Judah städer, Se er Gud!

10 Se, Herren GUD kommer komma med stark *hand*, och hans arm skall härska för honom: se, hans belöning *är* med honom, och hans verk inför honom.

11 Han skall mata sin hjord som en herde: han skall samla lammen med sin arm, och bära *dem* i sin famn, *och* skall varsamt leda fram de som föder upp unga lamm.

12 Vem har mätt upp vattnen i sin kupade hand, och mätt ut himlen i spann, och fattat jordens stoft i ett mått, och vägt bergen med våg, och höjderna i en vågskål?

13 Vem har dirigerat HERRENS Ande, eller, *varande* hans rådgivare, har lärt honom?

14 Tillsammans med vem rådgjorde han, och *vem* instruerade honom, och undervisade honom på domens stig, och lärde honom kunskap, och visade för honom förståndets väg?

15 Se, nationerna *är* såsom en droppe i en hink, och räknas såsom det minsta dammet på vågskålen: se, han lyfter upp öarna såsom en mycket liten sak.

16 Och Libanon räcker inte till för att

bränna, ej heller *räcker* dess djur för ett brännoffer.

17 Alla nationerna *är* inför honom såsom ingenting; och de räknas för honom *som* mindre än ingenting, och tomhet.

18 Vem ska ni då likna Gud vid? Eller med vilken jämförelse ska ni jämföra honom?

19 Hantverkaren gjuter en avgudabild, och guldsmeden belägger den med guld, och smider silverkedjor.

20 Han som *är* så fattig att han inte har något offer väljer *istället* en träbit *som* inte ruttnar; han söker sig en skicklig hantverkare till att bereda en avgudabild, *som* inte skall rubbas.

21 Har ni inte vetat om? Har ni inte hört? Har det inte blivit sagt er från begynnelsen? Har ni inte förstått sedan jordens grundvalar?

22 *Det är* han som sitter över jordens cirkel, och dess invånare *är* såsom gräshoppor; vilken sträcker ut himlarna såsom en gardin, och breder ut dem såsom ett tält att bo under:

23 Vilken gör furstar till intet; han gör jordens domare till tomhet.

24 Ja, de skall inte bli planterade; ja, de skall inte sås: ja, deras stam skall inte ta rot i marken: och han skall också blåsa på dem, och de skall vissna, och stormvinden skall föra bort dem som strå.

25 Vem ska ni då likna mig vid, eller *vem* skall vara min like? Säger den Helige.

26 Lyft era blickar mot ovan, och se vem *som* har skapat dessa *ting*, som för fram deras härskara i räknade antal: han

kallar dem alla vid namn med sin makts storhet, eftersom *han är* stark när det gäller makt; inte en *enda* saknas.

27 Varför säger du, O Jakob, och talar så, O Israel, Min väg är gömd från HERREN, och min dom har passerat förbi från min Gud?

28 Har du inte vetat om? Har du inte hört, *att* den evinnerlige Guden, HERREN, Skaparen av jordens ändar, inte mattas, inte heller förtrötts? *Man kan* inte utforska hans förstånd.

29 Han ger kraft åt den svage; och åt *dem som* inte *har* någon makt, *deras* styrka ökar han.

30 Även de unga skall mattas och förtrötts, och de unga männen skall falla fullständigt:

31 Men de som ska vänta på HERREN skall förnya *sin* styrka; de skall lyfta med vingar såsom örnar; de skall springa, och inte bli trötta; *och* de skall vandra, och inte mattas.

Kapitel 41

1 Tig inför mig, O öar; och låt folket förnya *sin* styrka: låt dem närma sig; låt dem sedan tala: låt oss tillsammans närma oss varann till dom.

2 Vem uppväckte den rättfärdige *mannen* från öster, kallade honom till sin fot, gav nationerna inför honom, och fick *honom* att råda över kungar? Han gav *dem* såsom damm för hans svärd, *och* såsom bortdrivna strån för hans båge.

3 Han jagade dem, *och* passerade tryggt fram; *ja även* på den väg *som* hans fötter inte hade vandrat på.

4 Vem har gjort och utfört *det*, kallande generationerna från begynnelsen? Jag HERREN, den förste, och med den siste; jag *är* han.

5 Öarna såg *det*, och fruktade; jordens ändar var rädda, närmade sig, och kom.

6 De hjälpte var och en sin nästa; och *var och en* sa till sin broder, Var vid gott mod.

7 Så snickaren styrkte guldsmeden, *och* hans som slätar ut *med* hammaren honom som slog *vid* städet, sägande, Den *är* klar för lödning: och han satte fast den med spikar, *att* den inte skulle rubbas.

8 Men du, Israel, *är* min tjänare, Jakob som jag har utvalt, min vän Abrahams säd.

9 *Du* som jag har tagit från jordens ändar, och kallat dig från dess främsta män, och sagt till dig, Du *är* min tjänare; dig har jag har valt, och inte förkastat dig.

10 Frukta du inte; ty jag *är* med dig: var inte orolig; ty jag *är* din Gud: jag kommer styrka dig; ja, jag kommer hjälpa dig; ja, jag kommer upprätthålla dig med min rättfärdighets högra hand.

11 Se, alla de som var uppeggade mot dig skall få skämmas och bli förbryllade: de skall bli såsom ingenting; och de som ska bråka med dig skall förgås.

12 Du skall söka dem, och skall inte finna dem, *ja* dem som bråkade med dig: de som ska kriga mot dig skall bli såsom ingenting, och såsom en sak *som* inte finns till.

13 Ty jag HERREN din Gud kommer hålla i din högra hand, sägande till dig,

Frukta inte; jag kommer hjälpa dig.

14 Frukta inte, du mask Jakob, *och* ni Israels män; jag kommer hjälpa dig, säger HERREN, och din återlösare, Israels Helige.

15 Se, jag kommer göra dig ett nytt skarpt tröskredskap *som* har tänder: du skall tröska bergen, och krossa *dem*, och skall göra höjderna såsom *till* agnar.

16 Du skall vanna dem, och vinden skall föra bort dem, och stormvinden skall skingra dem: och du skall fröjda dig i HERREN, *och* skall ha din ära i Israels Helige.

17 När de fattiga och nödställda ska söka vatten, och inget *ska finnas*, och deras tunga försmäktar av törst, kommer jag HERREN höra dem, *jag* Israels Gud kommer inte överge dem.

18 Jag kommer öppna upp floder på höga platser, och källor mitt i dalarna: jag kommer göra ödemarken till en vattenpöl, och det torra landet *till* vattenkällor.

19 Jag kommer i ödemarken plantera cedern, akacieträdet, och myrten, och oljeträdet; jag kommer i öknen sätta granen, *och* tallen, och buxbomen tillsammans:

20 Att de må se, och veta, och begrunda, och tillsammans förstå, att HERRENS hand har gjort detta, och *att* Israels Helige har skapat det.

21 Tag fram er sak, säger HERREN; för fram era starka *argument*, säger Jakobs Kung.

22 Låt dem föra fram *dem*, och visa oss vad *som* skall ske: låt dem visa föregående ting, vad de *var*, att vi må

begrunda dem, och känna till deras senare slut; eller ge till känna kommande ting för oss.

23 Visa de ting som ska komma härefter, att vi må veta att ni *verkligen är* gudar: ja, gör gott, eller gör ont, att vi må bli bestörta, och tillsammans se *det*.

24 Se, ni *är* ingenting, och ert verk ingenting: *han som väljer er är* en styggelse.

25 Jag har rest upp *en man* från norr, och han skall komma: från solens uppgång skall han åkalla mitt namn: och han skall komma över furstarna såsom *över* lerjord, och såsom krukmakaren trampar lera.

26 Vem har förkunnat från begynnelsen, att vi må veta? Och i förväg, att vi må säga, *Han är* rättfärdig? Nej, *det finns* inte en enda som visar, nej, *det finns* inte en enda som förkunnar, nej, *det finns* inte en enda som hör era ord.

27 Den förste *skall säga* till Zion, Se, se dem: och jag kommer ge till Jerusalem en som bringar goda nyheter.

28 Ty jag såg, och *det fanns* ingen man; ja ibland dem, och *det fanns* ingen rådgivare, som, då jag frågade dem, kunde svara ett ord.

29 Se, de *är* alla tomhet; deras verk *är* ingenting: deras gjutna bilder *är* vind och förvirring.

Kapitel 42

1 Se min tjänare, vilken jag uppehåller; min utvalde, *i vilken* min själ har sitt behag; jag har satt min ande på honom:

han skall föra fram dom till hedningarna.

2 Han skall inte ropa, inte heller höja upp, ej heller få sin röst att bli hörd på gatan.

3 Ett brutet rör skall han inte bryta sönder, och den rykande vecken skall han inte släcka: han skall föra fram dom till sanning.

4 Han skall inte misslyckas eller tappa modet, tills han ska ha upprättat dom på jorden: och öarna skall vänta på hans lag.

5 Så säger Gud, HERREN, han som skapade himlarna, och sträckte ut dem; han som bredde ut jorden, och det som kommer ur den; han som ger anda till folket på den, och ande till dem som ska vandra därpå:

6 Jag HERREN har kallat dig i rättfärdighet, och kommer hålla i din hand, och kommer bevara dig, och giva dig till ett folkets förbund, till ett ljus för hedningarna;

7 Till att öppna de blinda ögonen, och till att hämta ut fångarna från fångelset, *och* dem som sitter i mörker ut ur fångelsehuset.

8 Jag *är* HERREN: *det är* mitt namn: och min ära kommer jag inte ge åt någon annan, inte heller mitt lovpris åt avgudabilder.

9 Se, de föregående tingen har inträffat, och *nu* förkunnar jag nya ting: innan de spirar upp berättar jag för er om dem.

10 Sjung till HERREN en ny sång, *och* hans lovpris från jordens ände, ni som stiger ner i havet, och allt som finns på det; öarna, och dess invånare.

11 Låt ödemarken och dess städer höja

sina röster, byarna *som* Kedar bor i: låt klippans invånare sjunga, låt dem ropa från bergens toppar.

12 Låt dem ge ära åt HERREN, och förkunna hans lovpris på öarna.

13 HERREN skall gå fram som en mäktig man, han skall egga upp avundlikt en krigsman: han skall ropa, ja, ryta; han skall segra mot sina fiender.

14 Längre har jag varit tyst; jag har varit stilla, *och* avhållit mig själv: *nu* kommer jag skrika som en födande kvinna; jag kommer förstöra och uppsluka på samma gång.

15 Jag kommer ödelägga berg och höjder, och torka ut alla deras örter; och jag kommer göra floderna *till* öar, och jag kommer torka ut pölarna.

16 Och jag kommer föra de blinda på en väg *som* de inte kände till; jag kommer leda dem på stigar *som* de inte har känt till: jag kommer göra mörker till ljus inför dem, och krokiga ting raka. Dessa ting kommer jag göra mot dem, och inte överge dem.

17 De skall vändas tillbaka, de skall skämmas väldigt mycket, vilka litar till avgudabilder, som säger till de gjutna bilderna, Ni *är* våra gudar.

18 Hör, ni döva; och se, ni blinda, att ni må se.

19 Vem *är* blind, om inte min tjänare? Eller döv, såsom min budbärare *som* jag sände? Vem *är* blind såsom *han* som *är* fullkomlig, och blind såsom HERRENS tjänare?

20 Seende många ting, men du beaktar inte; öppnande öronen, men han hör inte.

21 HERREN är väl behagad för sin

rättfärdighets skull; han kommer förstöra lagen, och göra *den* ärofull.

22 Men detta *är* ett rånat och plundrat folk; *de är* allesammans av dem fångade i hålor, och de är gömda i fängelsehus: de är till ett byte, och ingen undsätter; till plundring, och ingen säger, Återställ.

23 Vem bland er kommer lyssna till detta? Vem kommer beakta och höra för den tid som kommer?

24 Vem gav Jakob till plundring, och Israel åt rövarna? Var det inte HERREN, han mot vilken vi har syndat? Ty de ville inte vandra på hans vägar, ej heller hörsammade de hans lag.

25 Därför har han utgjutit över honom sin vredes raseri, och stridens styrka: och det har satt eld på honom runtom, ändå kände han *det* inte; och det brände honom, trots detta lade han *det* inte på *sitt* hjärta.

Kapitel 43

1 Men nu säger HERREN som skapade dig, O Jakob, och han som danade dig, O Israel, så här, Frukta inte: ty dig har jag återlöst, *dig* har jag kallat vid ditt namn; du *är* min.

2 När du korsar genom vattnen, *kommer* jag *vara* med dig; och genom floderna, skall de inte svämma över dig: när du vandrar genom elden, skall du inte bli bränd; inte heller skall lågan tända eld på dig.

3 Ty jag *är* HERREN din Gud, Israels Helige, din Frälsare: jag gav Egypten *för* din lösensumma, Etiopien och Seba

för dig.

4 Ty du var dyrbar i min åsyn, du har varit ärbar, och jag har älskat dig: därför kommer jag ge människor för dig, och folk för ditt liv.

5 Frukta inte: ty jag *är* med dig: jag kommer hämta din säd från öster, och församla dig från väster;

6 Jag kommer säga till norr, Ge efter; och till söder, Håll inte tillbaka: hämta mina söner från fjärran, och mina döttrar från jordens ändar;

7 *Ja* var och en som är kallad vid mitt namn: ty för min ära har jag skapat honom, jag har format honom; ja, jag har gjort honom.

8 För fram det blinda folket som har ögon, och de döva som har öron.

9 Låt alla nationer församlas, och låt folket samla sig: vem bland dem kan förkunna detta, och visa oss föregående ting? Låt dem hämta fram sina vittnen, att de må bli rättfärdiggjorda: eller låt dem höra, och säga, *Det är sant*.

10 Ni *är* mina vittnen, säger HERREN, och min tjänare som jag har utvalt: att ni må känna och tro *på* mig, och förstå att jag *är* han: det fanns ingen Gud formad före mig, inte heller skall det finnas *någon* efter mig.

11 Jag, *ja* jag, *är* HERREN; och jämte mig *finns* ingen frälsare.

12 Jag har kungjort, och har räddat, och jag har visat, när *det* inte *fanns* någon främmande *gud* bland er: därför *är* ni mina vittnen, säger HERREN, att jag *är* Gud.

13 Ja, innan dagen *var till är* jag han; och *det finns* ingen som kan undsätta från min hand: jag kommer skrida till

verket, och vem skall hindra det?

14 Så säger HERREN, er återlösare, Israels Helige; För er skull har jag sänt till Babylon, och har sänkt alla deras adelsmän, och kaldeerna, vars rop *är* i skeppen.

15 Jag *är* HERREN, er Helige, Israels skapare, er Kung.

16 Så säger HERREN, som skapar en väg i havet, och en stig i de väldiga vattnen;

17 Som för fram vagnen och hästen, hären och makten; tillsammans skall de ligga ner, de skall inte resa sig: de är utplånade, de är utsläckta såsom blånor.

18 Kommer ni inte ihåg de tidigare tingen, ej heller besinnar tingen från urminnes tider.

19 Se, jag kommer göra ett nytt ting; nu skall det spira fram; skall ni inte veta om det? Ja jag kommer göra en väg i ödemarken, *och* floder i öknen.

20 Fältets djur skall ära mig, drakarna och ugglorna: ty jag ska ge vatten i ödemarken, *och* floder i öknen, för att ge dricka åt mitt folk, mina utvalda.

21 Detta folk har jag format åt mig själv; de skall proklamera mitt lovpris.

22 Men du har inte åkallat mig, O Jakob; utan du har varit trött på mig, O Israel.

23 Du har inte hämtat mig dina brännoffers småboskap; inte heller har du ärat mig med dina offer. Jag har inte tvingat dig till att tjäna med ett offer, ej heller tröttat ut dig med rökelse.

24 Du har inte köpt mig något sockerrör med *dina* pengar, inte heller har du mättat mig med dina offers fett: utan du har fått mig att tjäna med dina

synder, du har tröttat ut mig med dina missgärningar.

25 Jag, *ja jag, är* han som för min egen skull raderar ut dina överträdelser, och inte kommer komma ihåg dina synder.

26 Få mig att bli påmind: låt oss plädera tillsammans: förkunna du, att du må bli rättfärdiggjord.

27 Din förste fader har syndat, och dina lärare har överträtt mot mig.

28 Därför har jag vanhelgat helgedomens furstar, och har givit Jakob till förbannelsen, och Israel till smälek.

Kapitel 44

1 Hör nu likväl, O min tjänare Jakob; och Israel, som jag har utvalt:

2 Så säger HERREN som gjorde dig, och danade dig från moderlivet, *som* kommer hjälpa dig; Frukta inte, O Jakob, min tjänare; och du, Jesurun, som jag har utvalt.

3 Ty jag kommer ösa vatten på honom som är törstig, och floder över den torra marken: jag kommer utgjuta min ande på din säd, och min välsignelse på din avkomma:

4 Och de skall spira upp *såsom* bland gräset, såsom pilträäd vid vattenbäckarna.

5 En skall säga, Jag *är* HERRENS; och en annan skall kalla *sig* vid Jakobs namn; och en annan skall *med* sin hand skriva under till HERREN, och uppkalla Israels namn som *sitt* efternamn.

6 Så säger HERREN Israels Kung, och hans återlösare härskarornas HERRE;

jag *är* den förste, och jag *är* den siste; och jämte mig *finns* ingen Gud.

7 Och vem, såsom jag, skall kalla, och skall kungöra det, och iordningställa *det* för mig, alltsedan jag förordnade det forntida folket? Och de ting som kommer, och skall komma, låt dem visa *dem* för dem.

8 Frukta ni inte, var inte heller rädda: har jag inte berättat *det* för dig från den tiden, och har *jag inte* kungjort *det*? Ja ni *är* mina vittnen. Finns det en Gud jämte mig? Nej, *det finns* ingen *annan* Gud; jag känner inte till *någon*.

9 De som gör sig en avgudabild *är* allesammans tomhet; och deras välbehagliga ting skall inte hjälpa; och de *är* sina egna vittnen; de ser inte, *och* vet inte heller; att de må skämmas.

10 Vem har format en gud, eller gjutit en avgudabild *som* är till nytta åt ingenting?

11 Se, alla hans kamrater skall få skämmas: och arbetarna, de *är* från människor: låt dem alla församlas, låt dem stå upp; *ändå* skall de frukta, *och* de skall tillsammans komma på skam.

12 Smeden med tången, båda arbetar vid kolen, och formar det med hammare, och arbetar *med* det med sina armars styrka: ja, han blir hungrig, och hans styrka ger vika: han dricker inget vatten, och blir matt.

13 Snickaren spänner ut *sitt* mätsnöre; han märker upp den med ett streck; han bearbetar den med stämjärn, och han märker upp den med passaren, och skapar den efter en mansfigur, enligt en människas skönhet; att den må förbli i huset.

14 Han hugger ner cedrar åt sig, och tar cypressen och eken, vilka han styrker åt sig själv bland skogens träd: han planterar en ask, och regnet när *det*.

15 Sedan skall det vara till för en man att elda upp: ty han kommer ta därav, och värma sig; ja, han antänder *det*, och bakar bröd; ja, han tillverkar en gud, och tillber *den*; han gör det till en avgudabild, och faller ner för den.

16 Han bränner upp en del av det i elden; med en del av det äter han kött; han rostar *sin* stek, och blir mätt: ja, han värmer *sig*, och säger, Gott, jag är varm, jag har sett brasan:

17 Och *av* resten av det tillverkar han en gud, *ja* hans avgudabild: han faller ner för den, och tillber *den*, och ber till den, och säger, Rädda mig; ty du *är* min gud.

18 De har inte lärt känna ej heller förstått: ty han har stängt deras ögon, att de inte kan se; *och* deras hjärtan, att de inte kan begripa.

19 Och ingen betänker i sitt hjärta, inte heller *finns* kunskap eller förstånd till att säga, Jag har eldat upp en del av det i elden; ja, jag har också bakat bröd på kolen av det; jag har rostat kött, och ätit upp *det*: och skall jag göra resten av det till en styggelse? Skall jag falla ner för en trädstam?

20 Han föder *sig* med aska: ett bedraget hjärta har vänt bort honom, att han inte kan undsätta sin själ, ej heller säga, *Är detta* inte en lögn i min högra hand?

21 Kom ihåg dessa, O Jakob och Israel; ty du *är* min tjänare: jag har format dig; du *är* min tjänare: O Israel, du skall inte glömmas bort av mig.

22 Jag har raderat ut, såsom ett tjockt moln, dina överträdelser, och, såsom ett moln, dina synder: vänd tillbaka till mig; ty jag har återlöst dig.

23 Sjung, O ni himlar; ty HERREN har gjort *det*: ropa, ni jordens lägre delar: brist ut i sång, ni berg, O skog, och varje träd däri: ty HERREN har återlöst Jakob, och förhärligat sig själv i Israel.

24 Så säger HERREN, din återlösare, och han som formade dig ifrån moderlivet, Jag *är* HERREN som gör alla *ting*; som ensam spänner ut himlarna; som på egen hand breder ut jorden;

25 Som kullkastar lögnarnas tecken, och gör siare ilskna; som vänder visa *män* bakåt, och gör deras kunskap dåraktig;

26 Som bekräftar sin tjänares ord, och genomför sina budbärares rådslut; som säger till Jerusalem, Du skall bli bebodd; och åt Judah städer, Ni skall byggas upp, och jag kommer resa upp deras förfallna platser:

27 Som säger åt djupet, Bli torrt, och jag kommer torka ut dina floder:

28 Som säger om Cyrus, *Han är* min herde, och *han* skall genomföra allt mitt behag: ja sägande till Jerusalem, Du skall byggas upp; och till templet, Din grund skall bli lagd.

Kapitel 45

1 Så här säger HERREN till sin smorde, till Cyrus, vars högra hand jag har hållit i, till att kuva nationer framför honom; och jag kommer lösgöra kungars höfter, så att öppna för honom

de tvådelade portarna; och portarna skall inte vara stängda;

2 Jag kommer gå framför dig, och göra de krokiga ställena raka: jag kommer slå sönder mässingsportarna, och hugga sönder järnbommarna:

3 Och jag kommer ge dig mörkrets skatter, och hemliga ställens gömda rikedomar, att du må förstå att jag, HERREN, som kallar *dig* vid ditt namn, *är* Israels Gud.

4 För min tjänare Jakobs skull, och Israel min utvalde, ja, har jag kallat dig vid ditt namn: jag har givit dig ett efternamn, fastän du inte har känt mig.

5 Jag *är* HERREN, och *det finns* ingen annan, *det finns* ingen Gud jämte mig: jag omgjordade dig, fastän du inte har känt mig:

6 Att de må veta från solens uppgång, och från väster, att ingen *finns* jämte mig. Jag *är* HERREN, och *det finns* ingen annan.

7 Jag danar ljuset, och skapar mörker: jag gör fred, och skapar ondska: jag HERREN gör alla dessa *ting*.

8 Droppa ner, ni himlar, från ovan, och låt skyarna hålla ner rättfärdighet: låt jorden öppnas, och låt dem frambringa frälsning, och låt rättfärdighet spira upp tillsammans; jag HERREN har skapat det.

9 Ve honom som tvistar med sin Skapare! *Låt* krukskärvan *tvista* med jordens krukskärvor. Skall leran säga till honom som formar den, Vad tillverkar du? Eller *skall* ditt verk *säga*, Han har inga händer?

10 Ve honom som säger åt *sin* far, Vad föder du? Eller åt kvinnan, Vad har du

frambringat?

11 Så här säger HERREN, Israels Helige, och hans Skapare, Fråga mig om kommande ting beträffande mina söner, och befall ni mig beträffande mina händers verk.

12 Jag har gjort jorden, och skapat människan på den: jag, *ja* mina händer, har spänt ut himlarna, och hela deras härskara har jag befallt.

13 Jag har rest upp honom i rättfärdighet, och jag kommer dirigera *honom på* alla hans vägar: han skall bygga min stad, och han skall befria mina fångar, inte över ett pris eller en ersättning, säger härskarornas HERRE.

14 Så här säger HERREN, Egyptens arbete, och Etiopiens och sabeernas handelsvara, resliga män, skall komma över till dig, och de skall bli dina: de skall komma efter dig; i kedjor skall de komma över, och de skall falla ner för dig, de skall rikta sin bön till dig, *sägande*, Sannerligen *är* Gud i dig; och *det finns* ingen annan, *det finns* ingen annan Gud.

15 Sannerligen *är* du en Gud som gömmer dig, O Israels Gud, Frälsaren.

16 De skall skämmas, och också förbryllas, allesammans: de skall tillsammans gå in i förvirring *som är* avgudamakare.

17 *Men* Israel skall räddas i HERREN med en evinnerlig frälsning: ni skall inte komma på skam eller förbryllas, aldrig i evighet.

18 Ty så här säger HERREN som skapade himlarna; Gud själv som danade jorden och gjorde den; han har upprättat den, han skapade den inte till

tomhet, han danade den till att bebos: jag *är* HERREN; och *det finns* ingen annan.

19 Jag har inte talat i hemlighet, på en mörk plats på jorden: jag sade inte till Jakobs säd, Sök ni mig förgäves: jag HERREN talar rättfärdighet, jag förkunnar ting som är rätta.

20 Församla er och kom; närma er tillsammans, ni *som har* undflytt från nationerna: de har ingen kunskap som ställer upp sin avgudabilds träbit, och ber till en gud *som* inte kan rädda.

21 Berätta ni, och hämta *hit dem* nära; ja, låt dem tillsammans rådgöra: vem har förkunnat detta från urminnes tid? *Vem* har berättat om det från den tiden? *Har* inte jag HERREN? Och *det finns* ingen annan Gud jämte mig; en rättfärdig Gud och en Frälsare; *det finns* ingen jämte mig.

22 Titta mot mig, och bli ni räddade, jordens alla ändar: ty jag *är* Gud, och *det finns* ingen annan.

23 Jag har svurit vid mig själv, ordet har gått ut från min mun *i* rättfärdighet, och skall inte vända tillbaka, Att för mig skall varje knä böja sig, var tunga skall svära.

24 Sannerligen, skall *en* säga, i HERREN har jag rättfärdighet och styrka: *ja* till honom skall *män* komma; och alla som är uppeggade emot honom skall komma på skam.

25 I HERREN skall all Israels säd rättfärdiggöras, och skall berömma sig.

Kapitel 46

1 Bel sänker ner sig, Nebo böjer sig,

deras avgudar låg på djuren, och på boskapen: ert bagage *var* en tung last; *det är* en börda för det trötta *djuret*.

2 De böjer sig, de sjunker ner tillsammans; de kunde inte rädda bördan, utan de har själva gått i fångenskap.

3 Hör på mig, O Jakobs hus, och hela kvarlevan av Israels hus, vilka blir burna *av mig* alltsedan magen, vilka blir lyfta alltsedan moderlivet:

4 Och *ända* till *er* ålderdom *är* jag han; och *ända* till *era* gråa hår kommer jag bära *er*: jag har gjort, och jag kommer bära; ja jag kommer bära, och kommer rädda *er*.

5 Vem ska ni likna mig vid, och likställa *mig* med, och jämföra mig med, att vi må vara lika?

6 De förslösar guld ur penningpungen, och väger silver i vågskålen, *och* anlitar en guldsmed; och han gör det till en gud: de faller ner, ja, de tillber.

7 De lyfter honom över axeln, de bär honom, och ställer honom på hans plats, och han står; från sin plats skall han inte flytta sig: ja, *en* skall ropa till honom, men han kan inte svara, ej heller rädda honom ur hans nöd.

8 Kom ihåg detta, och visa er vara män: hämta tillbaka *det* till *ert* sinne, O ni överträdare.

9 Kom ihåg de tidigare tingen från det forna: ty jag *är* Gud, och *det finns* ingen annan; *jag är* Gud, och *det finns* ingen lik mig,

10 Kungörande slutet ifrån början, och från urgamla tider *de ting* som *ännu* inte är gjorda, sägande, Mitt rådslut skall stå fast, och jag kommer göra allt

som är mitt behag:

11 Kallande på en rovfågel från öster, den man som verkställer mitt rådslut från ett fjärran land: ja, jag har talat *det*, jag kommer också få det att ske; jag har ämnat *det*, jag kommer också göra det.

12 Hör på mig, ni *med* självsäkra hjärtan, som *är* fjärran från rättfärdighet:

13 Jag hämtar min rättfärdighet nära inpå; den skall inte vara långt borta, och min frälsning skall inte dröja: och jag kommer placera frälsning i Zion för Israel min ära.

Kapitel 47

1 Kom ner, och sitt i stoftet, O *du* jungfru dotter Babylon, sitt ner på marken: *det finns* ingen tron, O *du* kaldeernas dotter: ty du skall inte längre bli kallad öm och delikat.

2 Tag till kvarnstenarna, och mal mjöl: avtäck dina hårlockar, blotta benet, avtäck låret, korsa floderna.

3 Din nakenhet skall blottas, ja, din skam skall bli sedd: jag kommer utkräva hämnd, och kommer inte möta *dig som* en man.

4 *Beträffande* vår återlösare, härskarornas HERRE *är* hans namn, Israels Helige.

5 Sitt du tyst, och dra dig undan till mörkret, O *du* kaldeernas dotter: ty du skall inte mer kallas, Kungarikenas härskarinna.

6 Jag var vred på mitt folk, jag har besudlat min arvedel, och givit dem i din hand: du visade dem inget förbarmande; på de gamla har du

väldigt tungt lagt ditt ok.

7 Och du sa, Jag skall vara härskarinna för evigt: *så* att du inte lade dessa *ting* på ditt hjärta, inte heller besinnade *du* dess slutliga slut.

8 Hör nu därför detta, *du som är* överlämnad åt vällust, som bor obekymrat, som säger i ditt hjärta, Jag *är*, och ingen annan jämte mig; jag skall inte sitta *som* änka, ej heller skall jag känna till förlust av barn:

9 Men dessa två *ting* skall komma över dig på ett ögonblick på en *och samma* dag, förlust av barn, och änkestånd: de skall komma över dig i sin fulländning på grund av dina många trolldomskonster, *och* på grund av dina besvärjelsers väldiga antal.

10 Ty du har litat till din ondska: du har sagt, Ingen ser mig. Din visdom och din kunskap, den har förvrängt dig; och du har sagt i ditt hjärta, Jag *är*, och ingen annan jämte mig.

11 Därför skall ondska komma över dig; du skall inte veta varifrån den reser sig: och missgärning skall falla över dig; du skall inte förmå att ta bort det: och förödelse skall plötsligt komma över dig, *som* du inte skall veta om.

12 Stå nu upp med dina besvärjelser, och med dina många trolldomskonster, som du har bemödat dig med ifrån din ungdom; om *nu* så är *att* du ska förmå att vara till nytta, om *nu* så är *att* du må segra.

13 Du har tröttat ut dig med dina många rådslag. Låt nu astrologerna, stjärntydarna, de månatliga siarna, stå upp, och rädda dig från *dessa ting* som skall komma över dig.

14 Se, de skall vara som strån; elden skall bränna upp dem; de skall inte kunna rädda sig ifrån lågans våld: *det skall inte vara* en koleld att värma sig vid, *ej heller* en brasa att sitta inför.

15 Så skall de bli till dig vilka du har bemödat dig med, *ja* dina köpmän, från din ungdom: de skall var och en vandra omkring åt sitt håll; ingen skall rädda dig.

Kapitel 48

1 Hör ni detta, O Jakobs hus, som kallas vid Israels namn, och har kommit fram ur Judah vatten, som svär vid HERRENS namn, och bekänner Israels Gud, *men* inte i sanning, inte heller i rättfärdighet.

2 Ty de kallar sig efter den heliga staden, och stöder sig på Israels Gud; Härskarornas HERRE *är* hans namn.

3 Jag har förkunnat de tidigare tingen från begynnelsen; och de gick ut ur min mun, och jag visade dem; jag gjorde dem plötsligt, och de skedde.

4 Eftersom jag visste att du *är* trotsig, och din nacke *är* en sena av järn, och din panna mässing;

5 Har jag också från begynnelsen förkunnat *det* för dig; innan det skedde visade jag *det* för dig: att du inte skulle säga, Min avgud har gjort dem, och min avgudabild, och min gjutna avbild, har befallt dem.

6 Du har hört, se allt detta; och ni kommer inte förkunna *det*? Jag har visat dig nya ting från denna tid, ja dolda ting, och du visste inte om dem.

7 Nu är de skapade, och inte från

begynnelsen; ja innan den dag då du *ännu* inte hörde dem; att du inte skulle säga, Se, jag visste om dem.

8 Nej, du hörde inte; nej, du visste inte; nej, från den tiden var ditt öra inte öppnat; ty jag visste att du skulle handla mycket bedrägligt, och kallades en överträdare från moderlivet.

9 För mitt namns skull kommer jag skjuta upp min vrede, och för mitt lovpris kommer jag hålla tillbaka för dig, att jag inte ska hugga av dig.

10 Se, jag har förädlat dig, men inte med silver; jag har utvalt dig i lidandets ugn.

11 För min egen skull, *ja* för min egen skull, kommer jag göra *det*: ty hur skulle *jag kunna låta mitt namn* bli besudlat? Och jag kommer inte ge min ära åt en annan.

12 Hör på mig, O Jakob och Israel, min kallade; jag *är* han; jag *är* den förste, jag *är* också den siste.

13 Min hand har också lagt jordens grund, och min högra hand har spänt ut himlarna: *när* jag kallar på dem, står de upp tillsammans.

14 Alla ni, församla er, och hör; vilken bland dem har kungjort dessa *ting*? HERREN har älskat honom: han kommer utföra hans behag på Babylon, och hans arm *skall vara över* kaldeerna.

15 Jag, *ja* jag, har talat; ja, jag har kallat honom: jag har hämtat honom, och han skall göra hans väg framgångsrik.

16 Närma er ni mig, hör ni detta; jag har inte talat i hemlighet från begynnelsen; från den tid som det var, där *är* jag: och nu har Herren GUD, och

hans Ande, sänt mig.

17 Så säger HERREN, din Återlösare, Israels Helige; jag *är* HERREN din Gud som lär dig att gagna, som leder dig på den väg *som* du skulle gå.

18 O att du hade aktat på mina bud! Då hade din frid varit som en flod, och din rättfärdighet som havets vågor:

19 Din säd hade också varit som sanden, och avkomman från ditt inre likt dess sandkorn; hans namn skulle inte ha blivit avhugget eller förgjort från min åsyn.

20 Drag ni ut från Babylon, fly ni från kaldeerna, kungör ni med sjungande röst, berätta detta, yttra det *ända* till jordens ände; säg ni, HERREN har återlöst sin tjänare Jakob.

21 Och de törstade inte *när* han ledde dem genom öknarna: han fick vattnen att flöda ut ur klippan för dem: han klöv också klippan, och vattnen forsade ut.

22 *Det finns* ingen frid, säger HERREN, för de ogudaktiga.

Kapitel 49

1 Lyssna, O öar, till mig; och ge akt, ni folk, från fjärran; HERREN har kallat mig från moderlivet; från min mors inre har han omnämnt mitt namn.

2 Och han har gjort min mun lik ett skarpt svärd; i sin hands skugga har han gömt mig, och gjort mig till en slipad udd; i sitt koger har han dolt mig;

3 Och sagt till mig, Du *är* min tjänare, O Israel, i vilken jag kommer bli ärad.

4 Då sa jag, Jag har mödat mig förgäves, jag har förbrukat min styrka

för intet, och i onödan: *dock är* sannerligen min dom hos HERREN, och mitt arbete hos min Gud.

5 Och nu, säger HERREN som formade mig från moderlivet *till att vara* hans tjänare, för att hämta tillbaka Jakob till honom, Fastän Israel inte församlas, skall likväl jag vara härlig i HERRENS ögon, och min Gud skall vara min styrka.

6 Och han sade, Det är en lätt sak att du skulle bli min tjänare till att resa upp Jakobs stammar, och till att återställa Israels bevarade: jag kommer också ge dig till *att vara* ett ljus åt hedningarna, att du må vara min frälsning ända till jordens ände.

7 Så säger HERREN, Israels Återlösare, *och* hans Helige, till honom som människor föraktar, till honom som nationen avskyr, till en tjänare av styresmän, Kungar skall se och resa sig, också furstar skall tillbe, på grund av HERREN som är trofast, *och* Israels Helige, och han skall utvälja dig.

8 Så säger HERREN, I en godtagbar tid har jag hört dig, och på en frälsnings dag har jag hjälpt dig: och jag kommer bevara dig, och ge dig till ett folkets förbund, till att etablera jorden, till att få de förödda arvslotterna att tas i arv; 9 Att du må säga åt fångarna, Kom ut; åt dem som *är* i mörker, Kom fram. De skall finna bete på vägarna, och deras betesmarker *skall vara* på alla höga platser.

10 De skall inte hungra eller törsta; inte heller skall hettan eller solen slå dem: ty han som visar barmhärtighet mot dem skall leda dem, ja han skall

vägleda dem invid vattenkällorna.

11 Och jag kommer göra alla mina berg *till* en väg, och mina farvägar skall upphöjas.

12 Se, dessa skall komma från fjärran: och, se, dessa från norr och från väster; och dessa från Sinims land.

13 Sjung, O himlar; och fröjda er, O jord; och brist ut i sång, O berg: ty HERREN har tröstat sitt folk, och kommer förbarma sig över sina betryckta.

14 Men Zion sa, HERREN har övergivit mig, och min Herre har glömt bort mig.

15 Kan en kvinna glömma sitt spädbarn, att hon inte skulle ha förbarmande med sin livmoders son? Ja, de må glömma, ändock kommer jag inte glömma dig.

16 Se, jag har ristat in dig på *mina* handflator; dina murar *är* ständigt framför mig.

17 Dina barn skall hasta; dina förgörare och de som ödelade dig skall gå ut ur dig.

18 Lyft upp dina ögon runtomkring, och se: alla dessa församlar sig, *och* kommer till dig. *Så sant* jag lever, säger HERREN, du skall sannerligen klä dig med dem alla, såsom med ett smycke, och binda dem *om dig*, såsom en brud gör.

19 Ty dina förstörda och dina ödelagda platser, och din förödelses land, skall nu också bli för trångt till följd av invånarna, och de som uppslukade dig skall vara långt borta.

20 Barnen som du skall ha, efter *att* du har förlorat de andra, skall åter säga i

dina öron, Platsen *är* för trång för mig: ge plats åt mig att jag må bo.

21 Då skall du säga i ditt hjärta, Vem har fött mig dessa, med tanke på att jag har förlorat mina barn, och är övergiven, en fånge, och blir förflyttad hit och dit? Och vem har fostrat dessa? Se, jag var lämnad ensam; dessa, var *hade de varit?*

22 Så här säger Herren GUD, Se, jag kommer lyfta upp min hand mot hedningarna, och resa upp mitt baner åt folket: och de skall hämta dina söner i *sina* armar, och dina döttrar skall bli burna på *deras* axlar.

23 Och kungar skall vara dina fostrande fäder, och deras drottningar dina fostrande mödrar: de skall böja sig ner för dig med *sitt* ansikte mot jorden, och slicka dina fötters stoft; och du skall förstå att jag *är* HERREN: ty de skall inte komma på skam som väntar på mig.

24 Skall bytet bli borttaget från den mäktige, eller de lagenligt fångna fritagna?

25 Men så här säger HERREN, Även den mäktiges fångar skall tas bort, och den fasansfulles byte skall fritas: ty jag kommer tvista med honom som tvistar med dig, och jag kommer rädda dina barn.

26 Och jag kommer mata dem som förtrycker dig med sitt eget kött; och de skall bli druckna av sitt eget blod, såsom av sött vin: och allt kött skall veta att jag HERREN *är* din Frälsare och din Återlösare, Jakobs mäktige.

Kapitel 50

1 Så här säger HERREN, Var *är* brevet gällande er mors skilsmässa, vilken jag har förskjutit? Eller till vilken av mina långivare *är det* som har jag sålt er? Se, på grund av era missgärningar har ni sålt er själva, och på grund av era överträdelser har er mor blivit förskjuten.

2 Varför *var* ingen man *där* när jag kom? När jag kallade, *var* ingen *där* till att svara? Är min hand för kort överhuvudtaget, så att den inte kan återlösa? Eller har jag ingen makt att undsätta? Se, vid min näpst torkar jag ut havet, jag gör floderna till en ödemark: deras fisk stinker, eftersom *det* inte *finns* något vatten, och *de* dör av törst.

3 Jag klär himlarna i mörker, och jag gör säcktyg *till* deras täckelse.

4 Herren GUD har givit mig de lärdas tunga, att jag skulle veta hur att tala ett ord i läglig tid åt *honom som är* utmattad: han väcker morgon efter morgon, han väcker mitt öra till att höra såsom de lärda.

5 Herren GUD har öppnat mitt öra, och jag blev inte trotsig, ej heller vände *jag* tillbaka bakåt.

6 Jag gav min rygg åt dem som slår, och mina kinder åt dem som ryckte ut hårstråna: jag gömde inte mitt ansikte från skam och spottande.

7 Ty Herren GUD kommer hjälpa mig; därför skall jag inte förbryllas: därför har jag riktat in mitt ansikte såsom en flintasten, och jag vet att jag inte skall komma på skam.

8 *Han är* nära som rättfärdigar mig; vem skall gå till rätta med mig? Låt oss stå upp tillsammans: vem *är* min motståndare? Låt honom komma hit till mig.

9 Se, Herren GUD kommer hjälpa mig; vem *är* han *som* skall fördöma mig? Se, de skall alla slitas ut såsom ett plagg; malen skall förtära dem.

10 Vem *är han* bland er som fruktar HERREN, som hörsammar hans tjänares röst, som vandrar *i* mörker, och inte har något ljus? Låt honom lita till HERRENS namn, och stödja sig på sin Gud.

11 Se, alla ni som tänder upp en eld, som omger *er* med gnistor: vandra *ni* i ljuset av er *egen* eld, och i de gnistor *som* ni har antänt. Detta skall ni få av min hand; ni skall ligga ner i sorg.

Kapitel 51

1 Hör på mig, ni som far efter rättfärdighet, ni som söker HERREN: se på klippan *varifrån* ni är uthuggna, och på gropens håll *varifrån* ni är utgrävna.

2 Se på Abraham, er fader, och på Sara *som* födde er: ty ensam kallade jag honom, och välsignade honom, och tillökade honom.

3 Ty HERREN skall trösta Zion: han kommer skänka tröst åt alla hennes förödda platser; och han kommer göra hennes ödemark lik Eden, och hennes öken lik HERRENS lustgård; fröjd och glädje skall bli funnet därinne, tacksägelse, och lovsångs röst.

4 Ge akt på mig, mitt folk; och lyssna

till mig, O min nation: ty en lag skall gå ut från mig, och jag kommer få min dom att vila till ett ljus för folket.

5 Min rättfärdighet *är* nära; min frälsning har gått ut, och mina armar skall döma folket; öarna skall vänta på mig, och till min arm skall de lita.

6 Lyft upp era ögon mot himlarna, och se på jorden därunder: ty himlarna skall försvinna iväg likt rök, och jorden skall nötas ut likt en klädnad, och de som bor därpå skall dö på samma vis: men min frälsning skall vara för evigt, och min rättfärdighet skall inte upphävas.

7 Hör på mig, ni som förstår rättfärdighet, det folk i vars hjärta min lag *finns*; frukta ni inte människors smälek, var ni inte heller rädda för deras hån.

8 Ty malen skall förtära dem likt en klädnad, och masken skall äta upp dem likt ull: men min rättfärdighet skall vara för evigt, och min frälsning från generation till generation.

9 Vakna, vakna, kläd *dig* i styrka, O HERRENS arm; vakna, såsom i forna dagar, i urgamla generationer. *Är* inte du den som har huggit Rahab, och sårat draken?

10 *Är* inte du den som har torkat ut havet, det stora djupets vatten; som har gjort havsdjupen till en väg för de återlösta att passera över *på*?

11 Därför skall HERRENS återlösta återvända, och komma till Zion med sång; och evinnerlig fröjd *skall vara* på deras huvud: de skall erhålla glädje och fröjd; och sorg och sörjande skall fly iväg.

12 Jag, *ja* jag, *är* han som tröstar er:

vem *är* du, att du skulle vara rädd för en man *som* skall dö, och för människosonen *som* skall bli *såsom* gräs;

13 Och glömmer HERREN din skapare, som har spänt ut himlarna, och lagt jordens grundvalar; och har var dag ständigt fruktat på grund av förtryckarens vrede, såsom att han stod redo till att förgöra? Och var *är* förtryckarens vrede?

14 Den fångne i exil har bråttom att han må bli frisläppt, och att han inte skulle dö i hålet, eller att hans bröd skulle saknas.

15 Men jag *är* HERREN din Gud, som delar havet, vars vågor dånade: härskarornas HERRE *är* hans namn.

16 Och jag har lagt mina ord i din mun, och jag har övertäckt dig med min hands skugga, att jag må plantera himlarna, och lägga jordens grundvalar, och säga till Zion, Du *är* mitt folk.

17 Vakna, vakna, stå upp, O Jerusalem, som har druckit från HERRENS hand hans vredes bägare; du har druckit bävans bägares *sista* droppar, och har vridit ut *dem*.

18 Ingen *finns* till att leda henne bland alla söner *som* hon har fött fram; inte heller *finns det någon enda* som tar henne vid handen bland alla de söner *som* hon har fostrat.

19 Dessa två *ting* har kommit över dig; vem skall tycka synd om dig?

Förödelse, och förstörelse, och hungersnöden, och svärdet: genom vem skall jag trösta dig?

20 Dina söner har försmäktat, de ligger vid alla gathörn, liksom en antilop i ett

nät: de är uppfyllda av HERRENS raseri, din Guds tillrättavisning.

21 Hör nu därför detta, du ansatte, och druckne, men inte av vin:

22 Så här säger din Herre HERREN, och din Gud *som* talar för sitt folks sak, Se, jag har tagit bort bävans bågare ur din hand, *ja* min vredes bågares droppar; du skall aldrig mer dricka den igen:

23 Utan jag kommer sätta den i deras hand som ansätter dig; vilka har sagt till din själ, Fall ner, att vi må gå över: och du har lagt ner din kropp såsom marken, och såsom gatan, för dem som gick över.

Kapitel 52

1 Vakna, vakna; klä på din styrka, O Zion; klä på dina vackra kläder, O Jerusalem, den heliga staden: ty härefter skall de oomskurna och de orena inte mer komma in till dig.

2 Skaka stoftet av dig; stå upp, *och* sitt ner, O Jerusalem: lösgör dig från din nackes band, O fångna dotter Zion.

3 Ty så här säger HERREN, Ni har sålt er för ingenting; och ni skall återlösas utan pengar.

4 Ty så här säger Herren GUD, Mitt folk gick tidigare ner in till Egypten för att vistas där; och assyriern förtryckte dem utan orsak.

5 Därför nu, vad har jag här, säger HERREN, att mitt folk är borttagna för ingenting? De som härskar över dem får dem att yla, säger HERREN; och varje dag *blir* mitt namn ständigt hädat.

6 Därför skall mitt folk lära känna mitt

namn: därför *skall de förstå* på den dagen att jag *är* han som talar: se, *det är jag*.

7 Hur ljuvliga är inte hans fötter på bergen som bringar glada nyheter, som kungör frid; som bringar goda nyheter om goda *ting*, som kungör frälsning; som säger till Zion, Din Gud härskar!

8 Dina väktare skall höja rösten; tillsammans skall de sjunga med *sin* röst: ty de skall se öga mot öga, när HERREN skall hämta tillbaka Zion.

9 Brist ut i jubel, sjung tillsammans, ni Jerusalems ödelagda platser: ty HERREN har tröstat sitt folk, han har återlöst Jerusalem.

10 HERREN har blottat sin heliga arm inför alla nationers ögon; och alla jordens ändar skall se vår Guds frälsning.

11 Bort ni, bort ni, gå ni ut därifrån, rör inget orent *ting*; gå ni ut ifrån hennes mitt; var ni rena, som bär HERRENS kärlek.

12 Ty ni skall inte gå ut i hast, inte heller i flykt: ty HERREN kommer gå framför er; och Israels Gud *kommer vara* ert beskydd där bak.

13 Se, min tjänare skall handla förståndigt, han skall höjas upp och lyftas upp, och bli väldigt högt uppsatt.

14 Såsom många häpnade över dig; hans anlete blev så vanställt, mer än någon annan mans *anlete*, och hans uppsyn, mer än människosönernas *uppsyn*:

15 Så skall han bestänka många nationer; kungarna skall stänga igen sina munnar vid honom: ty *det* som inte hade blivit berättat för dem skall de se;

och *det* som de inte hade hört skall de besinna.

Kapitel 53

1 Vem har trott vår förkunnelse? Och åt vem är HERRENS arm uppenbarad?

2 Ty han skall växa upp inför honom såsom en späd planta, och såsom en rot ur torr jord: han har ingen uppsyn eller skönhet; och när vi skall se honom, *finns där* inget vackert att vi skulle finna behag i honom.

3 Han är föraktad och avvisad av människor; en sorgers man, och bekant med lidande: och vi gömde liksom *våra* ansikten från honom; han var föraktad, och vi aktade honom inte.

4 Sannerligen har han lyft våra lidanden, och burit våra sorger: men vi höll honom för att vara hemsökt, slagen av Gud, och ansatt.

5 Men han *blev* sårad för våra överträdelser, *han blev* skadad för våra missgärningar: vår frids straff *blev lagt* på honom; och i och med hans blåmärken är vi helade.

6 Alla vi har likt får gått vilse; vi har var och en vikt av åt sin egen väg; och HERREN har på honom lagt allas vår missgärning.

7 Han blev förtryckt, och han blev ansatt, dock öppnade han inte sin mun: han hämtas såsom ett lamm till slakten, och såsom ett får är stumt inför dess klippare, likaså öppnar han inte sin mun.

8 Han blev tagen från fängelse och från dom: och vem skall uttala hans generation? Ty han blev avhuggen från

de levandes land: för mitt folks överträdelse blev han hemsökt.

9 Och han gjorde sin grav med de ogudaktiga, och med den rike vid sin död; ty han hade inte utfört någon våldsamhet, ej heller *fanns något* svek i hans mun.

10 Likväl behagade det HERREN att skada honom; han har fått *honom* att lida: när du skall göra hans själ till ett offer för synd, han skall se *sin* säd, han skall förlänga *hans* dagar, och HERRENS behag skall blomstra i hans hand.

11 Han skall se av sin själs vedermöda, *och* skall bli förnöjd: genom sin kännedom skall min rättfärdige tjänare rättfärdiggöra många; ty han skall bära deras missgärningar.

12 Därför kommer jag fördela honom *en del* med de stora, och han skall fördela bytet med de starka; ty han har utgjutit sin själ till döds: och han blev räknad tillsammans med överträdarna; och han bar mångas synd, och bad för överträdarna.

Kapitel 54

1 Sjung, O *du* ofruktsamma, du *som* inte födde; brist ut i sång, och ropa högt, du *som* inte har haft födslovärkar: ty fler *är* den övergivnas barn än den gifta fruns barn, säger HERREN.

2 Utvidga ditt tälts plats, och låt dem spänna ut dina tillhålls tältdukar: spar inte, förläng dina linor, och gör dina tältpluggar starkare;

3 Ty du skall bryta fram *både* på höger och vänster sida; och din säd skall få

hedningarna i arv, och få de övergivna städerna att bebos.

4 Frukta inte; ty du skall inte komma på skam: var du inte heller förbryllad; ty du skall inte behöva utstå skam: ty du skall glömma bort din ungdoms skam, och skall inte mer komma ihåg ditt änkestånds vanära.

5 Ty din Skapare *är* din make; härskarornas HERRE *är* hans namn; och din Återlösare Israels Helige; Hela världens Gud skall han kallas.

6 Ty HERREN har kallat dig såsom en övergiven kvinna och bedrövad till anden, och en ungdomshustru, då du blev avvisad, säger din Gud.

7 För ett litet ögonblick har jag övergett dig; men med väldiga förbarmanden kommer jag församla dig.

8 I ett kort vredesutbrott gömde jag för ett ögonblick mitt ansikte från dig; men med evinnerlig godhet kommer jag förbarma mig över dig, säger HERREN din Återlösare.

9 Ty detta *är såsom* Noas vatten för mig: ty *såsom* jag har svurit att Noas vatten inte mer skulle komma över jorden; likaså har jag svurit att jag inte skulle vara förargad på dig, inte heller läxa upp dig.

10 Ty bergen skall vika bort, och höjderna förflyttas iväg; men min godhet skall inte vika av från dig, inte heller skall mitt fridsförbund flyttas bort *från dig*, säger HERREN som förbarmar sig över dig.

11 O du ansatte, härjad av stormen, *och* inte tröstad, se, jag kommer lägga dina stenar med vackra färger, och lägga dina grundvalar med safirer.

12 Och jag kommer göra dina fönster av agatsten, och dina portar av karbunklar, och alla dina gränser av behagliga stenar.

13 Och alla dina barn *skall* undervisas av HERREN; och stor *skall* dina barns frid *vara*.

14 I rättfärdighet skall du befästas: du skall vara fjärran från förtryck; ty du skall inte frukta: och från fasa; ty den skall inte komma dig nära.

15 Se, de skall sannerligen samla ihop sig, *men* inte med mig: vem än som skall samla ihop sig mot dig skall falla för din skull.

16 Se, jag har skapat smeden som blåser på kolen i elden, och som bringar fram ett redskap för sitt verk; och jag har skapat fördärvaren till att förgöra.

17 Inget vapen som formas mot dig skall ha framgång; och varje tunga som skall resa sig mot dig i dom skall du fördöma. Detta *är* HERRENS tjänares arvedel, och deras rättfärdighet *är* av mig, säger HERREN.

Kapitel 55

1 Hallå, var och en som törstar, kom ni till vattnen, och han som inga pengar har; kom ni, köp, och ät; ja, kom, köp vin och mjölk utan pengar och utan ett pris.

2 Varför spenderar ni pengar på *det som* inte *är* bröd? Och ert arbete på *det som* inte mättar? Hör noga på mig, och ät ni *det som är* gott, och låt er själ behaga sig i fett.

3 Böj fram ert öra, och kom till mig: hör, och er själ skall leva; och jag

kommer göra ett evinnerligt förbund med er, *ja* Davids trofasta barmhärtighetslöften.

4 Se, jag har givit honom *till* ett vittne åt folket, en ledare och hövding åt folket.

5 Se, du skall kalla en nation *som* du inte känner, och nationer *som* inte kände dig skall springa till dig på grund av HERREN din Gud, och för Israels Helige; ty han har förhärligat dig.

6 Sök ni HERREN medan han må bli funnen, kalla ni på honom medan han är nära:

7 Låt den ogudaktige överge sin väg, och den orättfärdige sina tankar: och låt honom vända tillbaka till HERREN, och han kommer förbarma sig över honom; och till vår Gud, ty han kommer överflödande förlåta.

8 Ty mina tankar *är* inte era tankar, inte heller *är* era vägar mina vägar, säger HERREN.

9 Ty *såsom* himlarna är högre än jorden, likaså är mina vägar högre än era vägar, och mina tankar än era tankar.

10 Ty liksom regnet kommer ner, och snön från himlen, och inte vänder tillbaka dit, utan vattnar jorden, och får den *att* frambringa och börja växa, att den må ge säd åt såningsmannen, och bröd åt den som äter:

11 Så skall mitt ord vara som går ut från min mun: det skall inte vända tillbaka till mig verkningslöst, utan det skall åstadkomma det som jag behagar *att det skall åstadkomma*, och det skall ha framgång *i den sak* vartill jag sände det.

12 Ty ni skall gå ut i glädje, och ledas fram i frid: bergen och höjderna skall brista ut i sång inför er, och fältets alla träd skall klappa *sina* händer.

13 Istället för törnbusken skall granen komma upp, och istället för nässlan skall myrten komma upp: och det skall vara åt HERREN till ett namn, till ett evinnerligt tecken *som* inte skall bli avhugget.

Kapitel 56

1 Så säger HERREN, Bevara ni dom, och utöva rättvisa: ty min frälsning *är* nära till att komma, och min rättfärdighet till att uppenbaras.

2 Välsignad *är* den man *som* gör detta, och den människoson *som* håller sig fast vid det; som aktar på sabbaten *och aktar sig* för att ohelga den, och avhåller sin hand från att göra något ont.

3 Låt inte heller främlingens son, som har slutit sig till HERREN, säga, talande, HERREN har helt och hållet avskilt mig ifrån sitt folk: låt inte heller eunucken säga, Se, jag *är* ett torrt träd.

4 Ty så säger HERREN till de eunucker som håller mina sabbater, och väljer *de ting* som behagar mig, och håller fast vid mitt förbund;

5 Ja åt dem kommer jag i mitt hus och inom mina murar skänka en plats och ett namn bättre än söner och döttrar: jag kommer ge dem ett evinnerligt namn, som inte skall bli avhugget.

6 Också främlingens söner, vilka ska sluta sig till HERREN, till att tjäna honom, och till att älska HERRENS

namn, till att vara hans tjänare, var och en som aktar sig för att ohelga sabbaten, och håller fast vid mitt förbund;

7 Även dem kommer jag föra till mitt heliga berg, och göra dem glada i mitt bönehus: deras brännoffer och deras offer *skall bli* godtagna på mitt altare; ty mitt hus skall kallas ett bönehus för alla folk.

8 Herren GUD som församlar Israels fördrivna säger, Ännu kommer jag samla *andra* till honom, utöver de som är samlade till honom.

9 Alla ni fältets djur, kom till att uppsluka, *ja*, alla ni djur i skogen.

10 Hans väktare *är* blinda: de är alla okunniga, de *är* alla stumma hundar, de kan inte skälla; sovande, liggande ner, älskande att slumra.

11 Ja, *de är* glupska hundar som aldrig kan få nog, och de *är* herdar som inte kan förstå: de ser alla till sin egen väg, var och en till sin *egen* vinning, från sitt håll.

12 Kom ni, *säger de*, jag kommer hämta vin, och vi skall berusa oss med stark dryck; och morgondagen skall vara som denna dag, *och* än mycket bättre.

Kapitel 57

1 Den rättfärdige förgås, och ingen man lägger *det* på *sitt* hjärta: och barmhärtiga män *blir* borttagna, ingen besinnar att den rättfärdige tas bort från det onda *som kommer*.

2 Han skall träda in i frid: de skall vila i sina bäddar, *var och en* vandrande i sin

rättrådighet.

3 Men närma er hit, ni trollkvinnans söner, äktenskapsbryterskans och horans säd.

4 Över vem gör ni er lustiga? Mot vem spärrar ni upp munnen, *och* räcker ut tungan? *Är* ni inte överträdelsens barn, en falskhetens säd,

5 Brinnande *av lust* tillsammans med avgudar under varje grönt träd, dräpande barnen i dalarna under bergsklyftorna?

6 Bland strömmens släta *stenar har du* din del; de, de *är* din lott: ja åt dem har du utgjutit ett drickoffer, du har framburit ett matoffer. Skulle jag finna tröst i dessa?

7 På ett upphöjt och högt berg har du ordnat din bädd: ja dit gick du upp för att offra offer.

8 Också bakom dörrarna och dörrposterna har du satt ditt minnestecken: ty du har blottat *dig för en annan* än mig, och har gått upp; du har vidgat din bädd, och gjort dig *ett förbund* med dem; du älskade deras bädd där du såg *den*.

9 Och du gick till kungen med smörjelse, och tillökade dina parfymer, och sände dina budbärare långt bort, och sänkte ner *dig själv ända* till helvetet.

10 Du är uttröttad på din långa väg; *ändå* sa du inte, Det finns inget hopp: *utan* du har funnit din hands liv; därför bedrövades du inte.

11 Och för vem har du blivit rädd eller fruktat, att du har ljugit, och inte har kommit ihåg mig, ej heller lagt *det* på ditt hjärta? Har inte jag tigit ja sedan

långt tillbaka, och du fruktar mig inte?

12 Jag kommer tillkännage din rättfärdighet, och dina gärningar; ty de skall inte gagna dig.

13 När du ropar, låt dina samlingar undsätta dig; men vinden skall föra bort dem allihopa; en vindpust skall ta *dem*: men han som sätter sin tillit till mig skall besitta landet, och skall ärva mitt heliga berg;

14 Och skall säga, Kasta ni upp, kasta ni upp, bered vägen, tag bort stötestenen från mitt folks väg.

15 Ty så här säger den Höge och Upphöjde som bebor evigheten, vars namn är Helig; jag bor på den höga och heliga *platsen*, men också med honom som *innehar* en ångerfull och ödmjuk ande, till att uppliva den ödmjukes ande, och för att uppliva de ångerfullas hjärta.

16 Ty jag kommer inte tvista för evigt, inte heller kommer jag alltid vara vred: ty anden skulle försmäkta inför mig, och de själar som jag har skapat.

17 För hans girighetssynd var jag vred, och slog honom: jag dolde mig, och var vred, och han vandrade vidare i vrånghet på sitt hjärtas väg.

18 Jag har sett hans vägar, och kommer hela honom: jag kommer också leda honom, och återställa tröst åt honom och åt hans sörjande.

19 Jag skapar läpparnas frukt; Frid, frid till *honom som är* fjärran bort, och till *honom som är* nära, säger HERREN; och jag kommer hela honom.

20 Men de ogudaktiga *är* som det upprörda havet, när det inte kan stilla sig, vars vatten kastar upp gyttja och

smuts.

21 *Det finns* ingen frid, säger min Gud, för de ogudaktiga.

Kapitel 58

1 Ropa högt, håll inte tillbaka, höj din röst som en basun, och visa mitt folk deras överträdelse, och Jakobs hus deras synder.

2 Ändå söker de mig dagligen, och finner behag i att känna till mina vägar, såsom en nation som gjorde rättfärdighet, och inte övergav sin Guds föreskrift: de frågar mig om rättens förordningar; de finner behag i att närma sig Gud.

3 Varför har vi fastat, *säger de*, och du ser *det* inte? *Varför* har vi plågat vår själ, och du erkänner *det* inte? Se, på er fastedag finner ni behag, och utkräver alla era arbeten.

4 Se, ni fastar till tvist och debatt, och till att slå med ondskans knytnäve: ni skall inte fasta såsom *ni gör denna* dag, till att få er röst att bli hörd i höjden.

5 Är det en sådan fasta som jag har valt? En dag för en man att plåga sin själ? *Är den till* för att böja ner sitt huvud såsom ett sävstrå, och att breda ut säcktyg och aska *under sig*? Ska du kalla detta en fasta, och en godtagbar dag för HERREN?

6 Är inte detta den fasta som jag har valt? Att lossa ondskans band, att häva de tunga bördorna, och att låta de förtryckta gå fria, och att ni bryter av varje ok?

7 *Är det* inte att dela ut ditt bröd åt den hungrige, och att du hämtar in de

fattiga som är utkastade till ditt hus?
När du ser den nakne, att du kläder
honom; och att du inte gömmer dig
ifrån ditt eget kött?

8 Då skall ditt ljus bryta fram såsom
morgonrodnaden, och din hälsa skall
kvickt spira fram: och din rättfärdighet
skall gå inför dig; HERRENS härlighet
skall vara ditt skydd där bak.

9 Då skall du kalla, och HERREN skall
svara; du skall ropa, och han skall säga,
Här *är* jag. Om du ska ta bort oket ifrån
ibland dig, *och* att sträcka ut fingret,
och att tala fåfänglighet;

10 Och *om* du ska utge din själ åt den
hungrige, och mätta den ansatte själen,
då skall ditt ljus stiga upp i det dunkla,
och ditt mörker *bli* som middagsljuset:

11 Och HERREN skall ständigt leda
dig, och mätta din själ i torkan, och
göra dina ben feta: och du skall vara
som en bevattnad trädgård, och som en
vattenkälla, vars vatten inte sinar.

12 Och *de som skall* tillhöra dig skall
bygga upp de gamla ruinerna: du skall
resa upp många generationers
grundvalar; och du skall kallas, Den
som lagar sprickan, Återställaren av
stigar att bo vid.

13 Om du ska vända bort din fot för
sabbaten, *ifrån* att göra ditt behag på
min heliga dag; och ska kalla sabbaten
en fröjd, HERRENS heliga, ärbar; och
skall ära honom, ej gående dina egna
vägar, ej heller *sökande och* finnande
ditt eget behag, inte heller talande *dina*
egna ord:

14 Då skall du fröjda dig i HERREN;
och jag kommer få dig att rida på
jordens höjder, och mata dig med din

fader Jakobs arvedel: ty HERRENS
mun har talat *det*.

Kapitel 59

1 Se, HERRENS hand är inte förkortad,
att den inte kan rädda; inte heller *är*
hans öra belastat, att det inte kan höra:

2 Utan era missgärningar har avskilt er
och er Gud från *varann*, och era synder
har gömt *hans* ansikte från er, att han
inte kommer höra.

3 Ty era händer är befläckade med
blod, och era fingrar med missgärning;
era läppar har talat lögner, er tunga har
muttrat vrånghet.

4 Ingen åberopar rättvisa, inte heller
pläderar *någon* för sanning: de litar till
fåfänglighet, och talar lögner; de går
havande med olycka, och föder fram
missgärning.

5 De kläcker ut basiliskägg, och väver
spindelnät: han som äter av deras ägg
dör, och det *ägg* som krossas bryter ut
till en huggorm.

6 Deras nät skall inte bli till kläder, inte
heller skall de *kunna* skylta sig med sina
gärningar: deras gärningar är
missgärningar, och våldshandlingen
finns på deras händer.

7 Deras fötter springer till ondska, och
de hastar till att utgjuta oskyldigt blod:
deras tankar *är* missgärningens tankar;
förödelse och förstörelse *är* på deras
stigar.

8 Fridens väg känner de inte till; och
det finns ingen dom i deras spår: de har
gjort dem till krokiga stigar: vem som
än går på dem skall inte veta av *någon*
frid.

9 Därför är dom fjärran från oss, inte heller når rättvisan oss: vi väntar på ljus, men se dunkel; på ett sken, *men* vi vandrar i mörker.

10 Vi famlar efter väggen som de blinda, och vi famlar som om *vi* inte *hade* ögon: vi stapplar mitt på dagen såsom på natten; *vi befinner oss* på övergivna platser såsom döda.

11 Vi alla ryter som björnar, och sörjer högt som duvor: vi tittar efter dom, men *det finns* ingen; efter frälsning, *men* den är fjärran från oss.

12 Ty våra överträdelser har förökats inför dig, och våra synder vittnar emot oss: ty våra överträdelser *är* med oss; och *gällande* våra missgärningar, känner vi dem;

13 I att överträda och ljuga mot HERREN, och vikande bort från vår Gud, talande förtryck och uppror, tänkande ut och yttrande från hjärtat falska ord.

14 Och domen vänds bort tillbaka, och rättvisan står på långt håll: ty sanningen har fallit på gatan, och rätten kan inte träda in.

15 Ja, sanningen ger vika; och han *som* går bort från ondska gör sig till ett byte: och HERREN såg *det*, och det misshagade honom att ingen dom *fanns*.

16 Och han såg att ingen man *fanns*, och förundrade sig över att ingen medlare *fanns*: därför hämtade hans arm frälsning åt honom; och hans rättfärdighet, den stöttade honom.

17 Ty han klädde sig i rättfärdighet såsom en bröstplåt, och en frälsningens hjälm på sitt huvud; och han satte på

hämndens kläder *till* klädnad, och var beklädd med nit såsom en mantel.

18 Enligt *deras* gärningar, därefter kommer han återgälda *dem*, raseri åt hans motståndare, vedergällning åt hans fiender; åt öarna kommer han återgälda vedergällning.

19 Så skall de frukta HERRENS namn från väster, och hans härlighet från solens uppgång. När fienden skall komma in som en flod, skall HERRENS Ande höja upp ett baner mot honom.

20 Och Återlösaren skall komma till Zion, och till dem som vänder från överträdelse i Jakob, säger HERREN.

21 Gällande mig, *är* detta mitt förbund med dem, säger HERREN; Min ande som *är* över dig, och mina ord som jag har lagt i din mun, skall inte vika bort från din mun, inte heller från din säds mun, ej heller från din säds säds mun, säger HERREN, från och med nu och för evigt.

Kapitel 60

1 Stå upp, lys; ty ditt ljus har kommit, och HERRENS härlighet har gått upp över dig.

2 Ty, se, mörkret skall övertäcka jorden, och tjockt mörker folket: men HERREN skall gå upp över dig, och hans härlighet skall bli sedd i dig.

3 Och hedningarna skall komma till ditt ljus, och kungar till ditt uppstigandes glans.

4 Lyft upp dina ögon runtomkring, och se: de alla församlar sig, de kommer till dig: dina söner skall komma fjärran

ifrån, och dina döttrar skall skötas om vid *din* sida såsom barn.

5 Sedan skall du se, och flöda samman, och ditt hjärta skall frukta, och utvidgas; ty havets överflöd skall konverteras till dig, hedningarnas styrkor skall komma till dig.

6 Stora skaror av kameler skall övertäcka dig, Midians och Efahs dromedarer; alla de från Sheba skall komma: de skall hämta guld och rökelse; och de skall förkunna HERRENS lovpris.

7 Alla Kedars hjordar skall församlas till dig, Nebaioths baggar skall tjäna dig: de skall stiga upp med *det som är* godtagbart på mitt altare, och jag kommer förhärliga min härlighets hus.

8 Vilka är dessa *som* flyger som ett moln, och såsom duvorna till sina fönster?

9 Sannerligen skall öarna vänta på mig, och skeppen från Tarshish först, till att hämta dina söner från fjärran, sitt silver och sitt guld *har de* med sig, till HERRENS, din Guds, namn, och till Israels Helige, eftersom han har förhärligat dig.

10 Och främlingars söner skall bygga upp dina murar, och deras kungar skall tjäna dig: ty i min vrede slog jag dig, men i min favör har jag förbarmat mig över dig.

11 Därför skall dina portar ständigt vara öppna; vare sig dag eller natt skall de inte vara stängda; att *män* må hämta till dig hedningarnas styrkor, och att deras kungar *må* hämtas *in*.

12 Ty den nation och *det* rike som inte kommer tjäna dig skall förgås; ja, *de*

nationerna skall bli fullständigt ödelagda.

13 Libanons härlighet skall komma till dig, granträdet, tallen, och buxbomen tillsammans, så att pryda min helgedoms plats; och jag kommer göra mina fötters plats härlig.

14 Också sönerna till dem som ansatte dig skall komma, böjande sig för dig; och alla de som föraktade dig skall böja sig ner vid dina fotsulor; och de skall kalla dig, HERRENS stad, Israels Heliges Zion.

15 Eftersom du har varit övergiven och hatad, så att ingen man passerade förbi *dig*, kommer jag göra dig till en evig härlighet, en glädje för många generationer.

16 Du skall också suga hedningarnas mjölk, och skall suga på kungabröst: och du skall veta att jag HERREN är din Frälsare och din Återlösare, Jakobs Mäktige.

17 För mässing kommer jag hämta guld, och för järn kommer jag hämta silver, och för trä mässing, och för stenar järn: jag kommer också göra dina ämbetsmän till frid, och dina indrivare till rättfärdighet.

18 Våld skall *man* inte mer höra *talas* om i ditt land, inte heller förödelse eller förstörelse inom dina gränser; utan du skall kalla dina murar Frälsning, och dina portar Lovpris.

19 Solen skall inte längre vara ditt ljus om dagen; inte heller skall månen ge ljus åt dig till ljussken: utan HERREN skall för dig vara ett evinnerligt ljus, och din Gud din härlighet.

20 Din sol skall inte längre gå ner; ej

heller skall din måne dra sig undan: ty HERREN skall vara ditt evinnerliga ljus, och dina sorgedagar skall vara förbi.

21 Ditt folk *skall* också alla *vara* rättfärdiga: de skall få landet i arv för evigt, min planterings gren, mina händers verk, att jag må bli ärad.

22 En liten en skall bli till tusen, och en ringa en stark nation: jag HERREN kommer skynda på det i hans tid.

Kapitel 61

1 Herren GUDS Ande *är* över mig; ty HERREN har smort mig till att predika goda nyheter åt de ödmjuka; han har sänt mig till att förbinda dem *som* har förkrossade hjärtan, till att utropa befrielse åt de fångna, och öppnandet av fångelset åt *dem som är* bundna;

2 Till att utropa HERRENS godtagbara år, och vår Guds hämnads dag; till att trösta alla som sörjer;

3 Till att förordna för dem som sörjer i Zion, till att ge dem skönhet istället för aska, glädjens olja istället för sorg, lovprisdräkt istället för dyster ande; att de skulle kallas rättfärdighetens träd, HERRENS plantering, att han skulle bli ärad.

4 Och de skall bygga upp de gamla ruinerna, de skall resa upp de tidigare förödelserna, och de skall återställa de ödelagda städerna, många generationers förödelser.

5 Och främlingar skall stå och föda era hjordar, och utlänningens söner *skall vara* era plöjare och era vingårdsmän.

6 Men ni skall få namnet HERRENS

präster: *män* skall kalla er vår Guds tjänare: ni skall äta av hedningarnas rikedom, och i deras härlighet skall ni berömma er.

7 För er skam *skall ni få* dubbelt tillbaka; och *för* förbryllelse skall de få fröjda sig över sin del: därför skall de i sitt land besitta det dubbla: evinnerlig glädje skall tillhöra dem.

8 Ty jag HERREN älskar dom, jag hatar rån till brännoffer; och jag kommer leda deras verk i sanning, och jag kommer göra ett evinnerligt förbund med dem.

9 Och deras säd skall vara känd bland hedningarna, och deras avkomma bland folket: alla som ser dem skall erkänna dem, att de *är* den säd *som* HERREN har välsignat.

10 Jag kommer storligen glädja mig i HERREN, min själ skall fröjda sig i min Gud; ty han har iklätt mig frälsningens kläder, han har höljt mig med rättfärdighetens mantel, liksom en brudgum pryder *sig* med ornament, och liksom en brud smyckar *sig* med sina smycken.

11 Ty såsom jorden frambringar sin växtlighet, och liksom trädgården får de ting som sås i den att spira fram; likaså kommer Herren GUD få rättfärdighet och lovpris att spira fram inför alla nationer.

Kapitel 62

1 För Zions skull kommer jag inte tuga, och för Jerusalems skull kommer jag inte vila, förrän dess rättfärdighet ska gå fram såsom ett ljussken, och dess

frälsning såsom en lampa *som* brinner.

2 Och hedningarna skall se din rättfärdighet, och alla kungar din härlighet: och du skall kallas vid ett nytt namn, som HERRENS mun skall uppkalla.

3 Du skall också vara en härlighetskrona i HERRENS hand, och ett kungligt diadem i din Guds hand.

4 Du skall inte mer benämnas *som* Övergiven; inte heller skall ditt land längre benämnas *som* Ödelagt: utan du skall kallas Hephzi-bah, och ditt land Beulah: ty HERREN har behag till dig, och ditt land skall bli bortgift.

5 Ty *såsom* en ung man gifter sig med en jungfru, *så* skall dina söner gifta sig med dig: och *såsom* brudgummen fröjdar sig över bruden, *så* skall din Gud fröjda sig över dig.

6 Jag har ställt väktare på dina murar, O Jerusalem, *som* aldrig skall vara tysta varken dag eller natt: ni som har HERREN i åtanke, tig inte,

7 Och ge honom ingen vila, förrän han ska upprätta, och förrän han ska göra Jerusalem till ett lovpris på jorden.

8 HERREN har svurit vid sin högra hand, och vid sin styrkas arm, Sannerligen kommer jag inte längre ge din säd *till att bli* mat för dina fiender; och främlingens söner skall inte dricka ditt vin, för vilket du har arbetat:

9 Utan de som har samlat in det skall äta det, och prisa HERREN; och de som har inbärgat det skall dricka det i min helighets gårdar.

10 Gå genom, gå genom portarna; bered ni folkets väg; kasta upp, kasta upp farvägen; samla bort stenarna; res

upp ett baner för folket.

11 Se, HERREN har förkunnat till världens ände, Säg ni till dottern Zion, Se, din frälsning kommer; se, hans belöning *är* med honom, och hans verk inför honom.

12 Och de skall kalla dem, Det heliga folket, HERRENS återlösta: och du skall kallas, Eftersökt, En stad ej övergiven.

Kapitel 63

1 Vem *är* denne som kommer från Edom, med färgade kläder från Bozrah? Denne *som är* härlig till sin klädnad, färdandes i sin styrkas storhet? Jag som talar i rättfärdighet, mäktig när det gäller att rädda.

2 Varför *är du* röd till din klädnad, och dina kläder såsom hans som trampar vid vinfatet?

3 Ensam har jag trampat vinpressen; och av folket *var* ingen med mig: ty jag kommer trampa ner dem i min vrede, och förtrampa dem i mitt raseri; och deras blod skall stänka på mina kläder, och jag kommer fläcka ner hela min klädnad.

4 Ty hämndens dag *är* i mitt hjärta, och mina återlöstas år har kommit.

5 Och jag tittade, och *det fanns* ingen till hjälp; och jag förundrade mig *över* att ingen *fanns* till att uppehålla: därför bringade min egen arm frälsning åt mig; och mitt raseri, det uppehöll mig.

6 Och jag kommer trampa ner folket i min vrede, och göra dem druckna i mitt raseri, och jag kommer sänka ner deras styrka till jorden.

7 Jag kommer omnämna HERRENS älskande godhet, *och* HERRENS lovpris, i enlighet med allt som HERREN har skänkt åt oss, och den stora godheten mot Israels hus, som han har visat dem enligt hans förbarmanden, och enligt hans älskande godhets myckenhet.

8 Ty han sade, Sannerligen *är* de mitt folk, barn *som* inte kommer ljuga: så han var deras Frälsare.

9 I allt deras lidande led han, och hans närvaros ängel räddade dem: i sin kärlek och i sin medömkan återlöste han dem; och han lyfte upp dem, och bar dem *under* alla forna dagar.

10 Men de gjorde uppror, och ansatte hans helige Ande: därför vändas han till att bli deras fiende, *och* han stred mot dem.

11 Sedan kom han ihåg forna dagar, Moses, *och* sitt folk, *sägande*, Var *är* han som förde upp dem ur havet med sin hjords herde? Var *är* han som lade sin helige Ande inuti honom?

12 Som ledde *dem* vid Moses högra hand med sin härliga arm, delande vattnet framför dem, för att göra sig ett evinnerligt namn?

13 Som förde dem genom djupet, såsom en häst i vildmarken, *att* de inte skulle snubbla?

14 Såsom ett djur går ner i dalen, fick HERRENS Ande honom att vila: så ledde du ditt folk, för att göra dig ett härligt namn.

15 Titta ner från himlen, och skåda från din helighets och härlighets boning: var *är* din nitälskan och din styrka, ditt inres och dina förbarmandens ljud för

mig? Hålls de tillbaka?

16 Tveklöst *är* du vår fader, fastän Abraham är ovetande om oss, och Israel inte erkänner oss: *är* du, O HERRE, vår fader, vår återlösare; ditt namn *är* från evigheten.

17 O HERRE, varför har du fått oss att gå vilse från dina vägar, och härdat vårt hjärta från din fruktan? Vänd tillbaka för dina tjänares skull, din arvedels stammar.

18 Din helighets folk har besuttit *det* för en kort stund: våra motståndare har trampat ner din helgedom.

19 Vi *är dina*: du regerade aldrig över dem; de uppkallades inte efter ditt namn.

Kapitel 64

1 O att du skulle riva upp himlarna, att du skulle komma ner, att bergen skulle rinna ner inför dig,

2 Såsom *när* den smältande elden brinner, får elden vattnen att koka, för att göra ditt namn känt för dina motståndare, *att* nationerna må darra inför dig!

3 När du gjorde fasansfulla ting *vilka* vi inte väntade på, kom du ner, bergen rann ner vid din närvaro.

4 Ty alltsedan världens begynnelse har *människor* inte hört, eller uppfattat via örat, ej heller har ögat sett, O Gud, jämte dig, *vad* han har berett för honom som väntar på honom.

5 Du möter honom som fröjdar sig och utträttar rättfärdighet, *de som* kommer ihåg dig på dina vägar: se, du *är* vred; ty vi har syndat: på dem finns

varaktighet, och vi skall bli räddade.
6 Men vi är alla såsom en oren *sak*, och alla våra rättfärdiga *gärningar* är såsom smutsiga klädtrasor; och vi tynar alla bort såsom ett löv; och våra missgärningar, såsom vinden, har svept bort oss *allihopa*.

7 Och ingen *finns* som åkallar ditt namn, som eggjar upp sig till att gripa tag om dig: ty du har gömt ditt ansikte från oss, och har förtärt oss, på grund av våra missgärningar.

8 Men nu, O HERRE, *är* du vår fader; vi *är* leran, och du vår krukmakare; och vi *är* alla din hands verk.

9 Var inte väldigt mycket vred, O HERRE, kom inte heller ihåg missgärning för evigt: se, titta, vi ber dig, vi *är* alla ditt folk.

10 Dina heliga städer har blivit vildmark, Zion är en vildmark, Jerusalem en förödelse.

11 Vårt heliga och vårt ljuvliga hus, där våra fäder prisade dig, har bränts upp av elden: och alla våra behagliga ting är förödda.

12 Ska du tygla dig vid dessa *ting*, O HERRE? Ska du tiga, och ansätta oss väldigt mycket?

Kapitel 65

1 Jag är eftersökt av *dem* som inte frågade *efter mig*; jag är funnen av *dem* som inte sökte mig: jag sade, Se mig, se mig, till en nation *som* inte uppkallades efter mitt namn.

2 Jag har sträckt ut mina händer hela dagen lång åt ett trotsigt folk, som vandrar på en väg *som* inte *var* god,

efter sina egna tankar;

3 Ett folk som ständigt, *rakt* i mitt ansikte, provocerar mig till ilska; som offerar i trädgårdar, och tänder rökelse på tegelaltaren;

4 Vilka stannar kvar bland gravarna, och inkvarterar vid monumenten, vilka äter svinkött, och *i* deras kärl *finns* spad av avskyvärda *ting*;

5 Vilka säger, Håll dig undan, kom inte nära mig; ty jag är heligare än du. Dessa *är* en rök i min näsa, en eld som brinner hela dagen lång.

6 Se, *det är* skrivet inför mig: jag kommer inte tiga, utan kommer återgälda, ja återgälda in i deras famn,

7 Era missgärningar, och era fäders missgärningar tillsammans, säger HERREN, vilka har tänt rökelse på bergen, och hädat mig på höjderna: därför kommer jag mäta upp deras tidigare verk in i deras famn.

8 Så här säger HERREN, Liksom nytt vin hittas i druvklasen, och en säger, Förstör den inte; ty *det finns* välsignelse i den: likaså kommer jag göra för mina tjänares skull, att jag inte skulle förgöra dem allesammans.

9 Och jag kommer hämta fram en säd ur Jakob, och ur Judah en arvinge till mina berg: och mina utvalda skall ärva det, och mina tjänare skall bo där.

10 Och Sharon skall vara en fålla för hjordar, och Achors dal en viloplats för herdarna, för mitt folk som har sökt mig.

11 Men ni *är* de som överger HERREN, som glömmer bort mitt heliga berg, som bereder ett bord för den skaran, och som förser drickoffret

åt den skocken.

12 Därför kommer jag inräkna er åt svärdet, och ni skall alla få böja er ner för slakten: ty när jag kallade, svarade ni inte; när jag talade, lyssnade ni inte; utan gjorde ont inför mina ögon, och valde *det* som misshagade mig.

13 Därför säger Herren GUD så här, Se, mina tjänare skall äta, men ni skall hungra: se, mina tjänare skall dricka, men ni skall törsta: se, mina tjänare skall glädjas, men ni skall skämmas:

14 Se, mina tjänare skall sjunga av hjärtefröjd, men ni skall ropa av hjärtesorg, och skall tjuta till följd av *er* plågade ande.

15 Och ni skall lämna ert namn till *att bli* en förbannelse för mina utvalda: ty Herren GUD skall dräpa dig, och uppkalla sina tjänare vid ett annat namn:

16 Att han som välsignar sig på jorden skall välsigna sig i Sanningens Gud; och han som svär på jorden skall svära vid Sanningens Gud; eftersom de tidigare bekymren är glömda, och eftersom de är gömda från mina ögon.

17 Ty, se, jag skapar nya himlar och en ny jord: och det förgångna skall inte bli ihågkommet, inte heller komma i åtanke.

18 Men var ni glada och fröjda er för evigt *i det* som jag skapar: ty, se, jag skapar Jerusalem en fröjd, och hennes folk en glädje.

19 Och jag kommer fröjda mig i Jerusalem, och glädja mig i mitt folk: och den gråtande rösten skall inte mer höras i henne, inte heller rösten av klagorop.

20 Det skall inte längre därifrån komma ett spädbarn *som endast lever några få* dagar, inte heller en gammal man som inte har uppfyllt sina dagar: ty barnet skall dö hundra år gammal; men syndaren *som är* hundra år gammal skall förbannas.

21 Och de skall bygga hus, och bo *i dem*; och de skall plantera vingårdar, och äta deras frukt.

22 De skall inte bygga, och en annan bebo; de skall inte plantera, och en annan äta: ty mitt folks dagar *är* såsom ett träds dagar, och mina utvalda skall få njuta länge av sina händers arbete.

23 De skall inte anstränga sig förgäves, eller föda till bekymmer; ty de *är* HERRENS välsignade säd, och deras avkomma med dem.

24 Och det skall ske, att innan de ska kalla, kommer jag svara; och under det att de ännu talar, kommer jag höra.

25 Vargen och lammet skall gå i bet tillsammans, och lejonet skall äta halm såsom oxen: och stoft skall vara ormens föda. De skall inte skada eller fördärva *något* på hela mitt heliga berg, säger HERREN.

Kapitel 66

1 Så säger HERREN, Himlen *är* min tron, och jorden *är* min fotpall: var är det hus som ni må bygga åt mig? Och var *är* min viloplats?

2 Ty alla de *tingen* har min hand gjort, och alla de *tingen* har blivit till, säger HERREN: utan denne *man* kommer jag se till, *ja* till *honom som är* fattig och *innehar* en ångerfull ande, och *som*

darrar vid mitt ord.

3 Han som dödar en oxe är såsom om han dräpte en man; han som offerar ett lamm, såsom om han högg av en hunds nacke; han som bär fram en offergåva, såsom om han bar fram svinblod; han som tänder rökelse, såsom om han välsignade en avgud. Ja, de har valt sina egna vägar, och deras själ har behag till sina styggelser.

4 Jag kommer också välja deras villfarelser, och kommer bringa deras rädslor över dem; ty när jag kallade, svarade ingen; när jag talade, hörde de inte: utan de gjorde ont inför mina ögon, och valde *det* som misshagade mig.

5 Hör HERRENS ord, ni som darrar vid hans ord; Era bröder som hatade er, som kastade ut er för mitt namns skull, sa, Låt HERREN äras: men han skall visa sig till er glädje, och de skall skämmas.

6 Ett ljud av oväsen från staden, en röst från templet, en HERRENS röst som bringar vedergällning till hans fiender.

7 Innon hon vändades, födde hon; innan hennes smärta kom, blev hon förlöst med ett gossebarn.

8 Vem har hört något sådant? Vem har sett sådana ting? Skall jorden vållas att frambringa på en *enda* dag? Eller skall en nation födas i ett ögonblick? Ty så snart Zion vändades, födde hon fram sina barn.

9 Skall jag bringa till födseln, och inte vålla *det* att födas? säger HERREN: skall jag vålla att föda, och stänga igen *moderlivet*? säger din Gud.

10 Gläd ni er med Jerusalem, och

fröjda er med henne, alla ni som älskar henne: jubla av glädje med henne, alla ni som ska sörja över henne:

11 Att ni må suga, och mättas av hennes trösters bröst; att ni må mjölka ut, och behagas av hennes härlighets överflöd.

12 Ty så säger HERREN, Se, jag kommer breda ut frid åt henne likt en flod, och hedningarnas härlighet såsom en forsande vattenström: då skall ni suga, ni skall bli burna på *hennes* sidor, och bli smekta på *hennes* knän.

13 Såsom en som hans mor tröstar, så kommer jag trösta er; och ni skall bli tröstade i Jerusalem.

14 Och när ni ska se *detta*, skall ert hjärta glädja sig, och era ben skall få livskraft som en ört: och HERRENS hand mot sina tjänare skall vara känd, och mot sina fiender *hans* vrede.

15 Ty, se, HERREN kommer komma med eld, och med sina vagnar som en virvelvind, för att utdela sin vrede med raseri, och sin tillrättavisning med eldslågor.

16 Ty med eld och med sitt svärd kommer HERREN plädera med allt kött: och HERRENS dräpta skall vara många.

17 De som helgar sig, och renar sig i trädgårdarna bakom ett *träd* i mitten, ätande svinkött, och styggelsen, och musen, skall tillsammans förgås, säger HERREN.

18 Ty jag *vet om* deras gärningar och deras tankar: det skall ske, att jag kommer församla alla nationer och tungor; och de skall komma, och se min härlighet.

19 Och jag kommer sätta ett tecken bland dem, och jag kommer sända de som ska undfly av dem till nationerna, *till* Tarshish, Pul, och Lud, som spänner bågen, *till* Tubal, och Javan, *till* öarna fjärran bort, som inte har hört om min ryktbarhet, ej heller har sett min härlighet; och de skall kungöra min härlighet bland hedningarna.

20 Och de skall på hästar från alla nationer hämta alla era bröder *till* ett offer åt HERREN, och i vagnar, och i bärstolar, och på mulåsnor, och på kvicka djur, till mitt heliga berg Jerusalem, säger HERREN, såsom Israels barn med ett rent kärll ska hämta ett offer in till HERRENS hus.

21 Och jag kommer också ta av dem till präster *och* till leviter, säger HERREN.

22 Ty såsom de nya himlarna och den nya jorden, vilka jag kommer göra, skall bestå inför mig, säger HERREN, likaså skall er säd och ert namn bestå.

23 Och det skall ske, *att* från en nymåne till nästa, och från en sabbat till nästa, skall allt kött komma för att tillbe inför mig, säger HERREN.

24 Och de skall gå ut, och se på liken av de människor som har överträtt mot mig: ty deras mask skall inte dö, ej heller skall deras eld släckas; och de skall vara en avsky för allt kött.